

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/12 • 25 Mart 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Emekçi halklara karşı
saldırganlıkta birleştiler...**

**Kanlı ve kirli ellerinizi
Libya'dan çekin!**

İÇİNDEKİLER

Kurultaylar ve sınıfın mücadele gündemleri ..	3
Erdoğan: "NATO'nun ne işi var Libya'da?" ..	4
Bir yağma savaşı, iki farklı dünya ..	5
Emperyalist saldırı protesto edildi..	6
Yüzbinler Newroz alanlarında buluştu!.....	7
Newroz ateşi alanlarda harlandı!..	8
Düzenin ve CHP'nin sosyal demagoji ihtiyacı! ..	9
İlk adımı Süsler Doruk işçileri attı....	10
Yaşasın grev, yaşasın dayanışma!.....	11
Konak'tan Ontex'e direniş köprüsü ..	12
PTT işçilerinden zincirli eylemi.....	13
ÇEL-MER Çelik'te kirli oyunlar.....	14
İşçiler kurultaylara yürüyor.....	15
Emperyalist saldırganlığa karşı Ortadoğu halklarıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltelim!	16-17
TKİP işçi sınıfını ve emekçileri emperyalist saldırganlığa ve savaşa karşı mücadeleye çağırıyor!..	18
Arap dünyasında isyan dalgası sürüyor!.....	19-20
Bölgesel gericiliğin mızrak başı: Suudi Arabistan.....	21
Nükleer karşıtı protestolar ve görevlerimiz.....	22
Nükleer protestoları sürüyor.....	23
Almanya'da onbinlerin katıldığı coşkulu Newroz.....	24
Newroz ateşi kampüslerde.....	25
Haklarımıza göz koyanlara İstanbul'u dar edelim!...	26
Şerzan Kurt davasında erteleme.....	27
T. Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi ile konuştuk.....	28
3 Nisan eylemi ve sendikal birlik üzerine.....	29
Emek örgütleri: Susmayacağız!	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/12 * 25 Mart 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İsl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin yayına hazırlandığı saatlerde, günler boyunca sahnelediği ikiyezülülük oyununu sona erdiren AKP hükümeti, emperyalist saldırganlığın suç ortağı olduğunu ilan etti. Bunun için uşaklığı o kadar ileri götürdü ki meclisten tezkerenin çıkmasını dahi beklemedi. Öyle ki tezkere henüz meclisten geçmeden, savaş gemileri Libya'ya doğru hareket ediyordu.

Tümüyle emperyalistlerin gerici sefil çıkarları uğruna gerçekleştirilen bu saldırganlığa ortak olma sorumluluğunu taşıyan ülke yönetenlerinin bu tutumuna karşı mücadeleyi yükseltmek acil bir görevdir. Şu durumda mücadele henüz ileri bir düzey kazanmamış olsa da, ortadaki tablo güçlü ve kararlı bir ileri çıkışla bu zayıflığı gidermek için uyarıcı olmalıdır.

Söz konusu olan emekçi halkların hayatına ve geleceğine yönelik bir büyük saldırganlık girişimidir. Emekçi halk isyanlarıyla düzenleri sarsılan emperyalistlerle işbirlikçileri kendi çocukları olan Kaddafi'nin zorbalığını bahane ederek inisiyatifini yeniden ele almak istiyorlar. Böylelikle Libya üzerinden emekçi halk isyanlarının dalgasını göğüslemek istiyorlar. Bunun için de en az ülkedeki işbirlikçileri kadar mide bulandırıcı bir ikiyezülülüşe başvuruyorlar. Libya'daki şiddetli saldırı bahanesi yaparken, çıkarlarını tehdit ettiği ölçüde Yemen ve Bahreyn'deki halk isyanlarını bizzat vahşice bastırıyorlar.

İşte bunun için emperyalist saldırganlığa ve suç ortaklığına karşı mücadeleyi büyütmek günün en acil görevidir. Emperyalist haydutlarla maşalarını bölgemizden süpürüp atmak için mücadeleyi büyütmeliyiz.

Dışarıda emperyalistlerin hesabına maşalığa soyunan Amerikan uşakları, içeride de baskı ve terörün dozunu arttırıyorlar. Şu saatlerde gelen bir bilgiye göre polis güçleri Batman'da Kürt halkının açtığı çadıra saldırdı. Kürt halkının hak ve özgürlük

talepleri için onbinlerle kurduğu çadırı, bir sabah operasyonuyla dağıttılar. Daha önce de diğer başka bazı yerlerde de benzer saldırılar gerçekleştirilmişti.

Bu son örnek dahi dışarıda emperyalist bir saldırının ortağı olanların içeride ileri-devrimci güçlere ve işçi-emekçilere yönelik zorbalığın dozunu arttıracağını yeni bir kanıttır. Bu saldırganlığın ayrıca, halihazırda adım adım grev pankartlarını asan metal işçilerinin grevini yasaklamaya kadar varabileceğini de unutmamak gerekir. Bu bir varsayım olsa dahi bu tür dönemlerde bu yöntemlere başvurmanın kural haline getirildiğini de ifade edelim.

İşte tüm bunlar ayrıca, içerisinde bulunduğumuz dönemin olağanüstü niteliğini kavramak bakımından uyarıcı olmalıdır. Dolayısıyla da bu bilinç ve ruhla her bakımdan uyanık ve çetin mücadelelere hazır olmak durumundayız.

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlerde, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE

SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

Kurultaylar ve sınıfın mücadele gündemleri

Komünistler önümüzdeki günlerde birçok kent merkezinde işçi kurultaylarını topluyor. İstanbul'un dört temel sanayi bölgesinde, ülkenin en büyük sanayi havzalarından olan Gebze'de, en büyük metal sanayisini bağrında taşıyan Bursa'da, büyük sanayi havzalarını barındıran İzmir ve Ankara gibi büyük kentlerde, güneyin kalbi durumundaki Adana'da ve Orta Anadolu'nun sanayi merkezi olan Kayseri'de gerçekleştirilecek kurultaylarda çeşitli işkollarından ve fabrikalardan işçiler buluşacaklar. Sorunlarını ve mücadele gündemlerini tartışacak, ortak mücadele ve örgütlenme konusunda çözüm yolları arayacak, adımlar atacaklar.

Ortaya çıkacak sonuçtan bağımsız olarak, ülkenin belli başlı sanayi kentlerinde eş zamanlı olarak gerçekleştiriliyor olması dahi bu etkinlikleri önemli kılıyor. Çünkü bunlar işçi sınıfını örgütleme iradesini ete kemiğe büründürmeye çalışan son derece net ve kararlı adımlardır. Anlamı ve değerleri buradan gelmektedir. Zira önemli olan sorunları tespit etmek değil, mevcut güç ve olanaklara yaslanarak bu sorunları aşmak için bir çözüm gücü ortaya koyabilmektir.

Gelenen yerde işçi sınıfının mücadelesinin önündeki engellerin neler olduğu konusunda tartışılacak pek az şey vardır. İdeolojik ve siyasal engeller, baskı ve yasaklar, sendikal bürokrasi ve tüm bunların büyüttüğü örgütsüzlük ve dağınıklık... İşçi sınıfı hem sınıf mücadelesinin yakın dönem deneyimlerinden, hem de aralıksız süren saldırıların altında ezilerek bu gerçeği yeniden yeniden öğrenmektedir. Bu nedenle, bu sorunlara ilişkin yapılan her vurgu, zaten bilinen bir gerçeği yinelemenin ötesine geçemeyecektir. Dolayısıyla, sınıf devrimcilerinin kurultaylar süreciyle yapmaya çalıştıkları, engellerin ne olduğunu tartışmaktan çok, bu açık gerçeklerin bilinciyle çözüm yönünde kararlı adımlar atabilmek, bu doğrultuda etkin bir inisiyatif sergilemektir.

Elbette ortaya konulan iddia ve pratik seferberlik kurultaylar pratiği ile sınırlı değildir. Kurultaylar çalışmalarındaki yoğunlaşmanın bir alt ayağı durumundadır. Söz konusu olan işçi sınıfını eyleme geçirmek, hakları ve talepleri doğrultusunda örgütlü mücadele içerisine sokabilmektir. İşte bu nedenle kurultaylar ön süreci kapitalistlerin saldırıları ya da sendikal bürokrasi engeline karşı örgütlenen eylemler ve direnişler süreci olarak şekillenmektedir. Eldeki her türlü imkan ve aracın sınıfın eyleminin ve eylem içerisinde örgütlülüğünün yükseltilmesi hedefine bağlanması bundan dolayıdır. Kurultaylar bu sürecin yeni bir düzeyde örgütlenmesinde temel bir işlev üstlenmiş olacaklardır.

Kurultayların bu işlevi yerine getirmesi demek, ülkenin değişik kentlerinde ortak hedeflerle örgütlenen işçi platformları olarak mücadelenin gündemlerine ilişkin tok yanıtlar üretebilmesi demektir. Devrimci sınıf politikasının etkisi altında gerçekleştirilecek bu düzeydeki bir işçi etkinliğinden öncelikle beklenmesi gereken sonuç budur. Devrimci ve öncü işçilerin kürsüsü olarak kurultaylar, gündemdeki temel sorunlara dair de sınıf adına tutum belirlemek ve bu tutumu güçlü bir mücadele iradesi olarak ortaya koymak sorumluluğuyla yüzyüzedir.

Bu çerçevede kurultayların yoğun bir gündemi vardır. Tek tek fabrikalardaki örgütlenme ve

mücadele deneyimleri bir başlık olarak ele alınıp tartışılacaktır. Bu deneyimlerin dersleriyle donanmak, yarattıkları maddi ve moral kazanımlara dayanarak sınıf hareketine daha güçlü müdahaleleri gerçekleştirmek temel önemde bir gündem olacaktır. Mücadelenin içerisinden gelenler, mücadele yoluna çıkmaya hazırlananlara deneyimlerini aktaracaklardır. Diğer taraftan, mücadelenin birleşik bir hatta ortaklaştırılması doğrultusunda yapılması gerekenler konusunda ortak bir iradenin yaratılması üzerinde durulacaktır. Bu bakımdan özellikle fabrika temelli örgütlenmeler konusunda son dönemde ortaya çıkan örnekler üzerinde durmak son derece önemlidir. ÇEL-MER'den sonra Ontex deneyimi örgütlenme sorununun kapsamını kavramak ve pratikte yapılacaklara örnek olması bakımından özellikle irdelenecektir.

Kurultayların gündemlerinden biri de başlamış bulunan metal grevi olacaktır. Sınıf mücadelesinde bir ileri çıkış yolu açabilecek, güç dengelerini işçi sınıfı lehine değiştirebilecek olanaklara sahip olan metal grevinin coşkusu ve kararlılığını kurultay platformlarına taşımak, kurultayları metal grevcileriyle dayanışma ruhunun yükseltildiği bir kürsü haline getirebilmek ihmal edilmemesi gereken bir görevdir.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, değişik kentlerde öncü ve devrimci işçilerin yanyana geldiği kurultaylar, gündemdeki siyasal konularda da işçi sınıfı adına tok bir tutum ortaya koymak durumundadır. Bu konuda öne çıkan başlıklardan birisi Libya'ya yönelik emperyalist saldırganlıktır. Kaddafi rejiminin zorbalığını bahane ederek Libya'ya saldıran, böylece halk isyanlarıyla yara alan Ortadoğu'daki egemenliğini güçlendirmek ve inisiyatifini yeniden ele almak isteyen emperyalistler ile onlara uşaklık eden ülke yönetenlerine karşı öfke ve mücadele kararlılığına sahne olmalıdır kurultaylar.

Siyasal sınıf tutumu almayı gerektiren çok önemli bir diğer gündem ise 12 Haziran'daki parlamento seçimleridir. Burjuva siyasetinin işçi sınıfını mücadeleden alıkoyabilecek bir yoğunlukla faaliyete geçtiği bu dönemde, işçi sınıfının seçimler ve parlamento konusunda her türden yanlışlardan kaçınması ve

temel bir görevdir. Bu, işçi sınıfının dikkatinin, burjuva siyaseti ve parlamenter oyunlardan sınıf mücadelesi görevlerine çekilmesi, burjuva politikası ve partileri karşısında siyasal-örgütsel bağımsızlığının korunması demektir. Bu, kurultaylarda öncü ve devrimci işçiler adına, kurulu düzen karşısında devrim ve sosyalizm bayrağının yükseltilmesi ve bağımsız sınıf tutumunun ortaya konulmasında somut anlamını bulacaktır.

Bu süreçte emek ile sermayenin karşı karşıya geldiği 1 Mayıs ise özel bir yerde durmaktadır. Sınıfsal karşıtlıkların politik ekseninde görünür hale geldiği 1 Mayıs'ı tarihsel-devrimci özüne uygun bir içerikte ve kitlesel bir katılımı kutlamak, dönemi kazanabilmek bakımından son derece kritik bir görevdir. Sermayenin sosyal-ekonomik yıkım saldırılarına, emperyalist saldırganlık ve savaşa ve seçim aldatmacasına karşı işçi sınıfının 1 Mayıs alanlarında gücünü ortaya koyabilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Bunun için 1 Mayıs'ı kazanmak kurultaylarda ortaya çıkacak olan öncü-devrimci sınıf iradesinin de başlıca hedefi olacaktır. Böylece kurultaylar sınıfı örgütlenme seferberliğinde işlevini yerine getirebilecektir.

Erdoğan: “NATO’nun ne işi var Libya’da?”

0 halde Türkiye’nin ne işi var NATO’da?

İnsanlık tarihi bir kez daha emperyalist-kapitalist sistemin barbarlığına ve ikiye bölünmüşlüğüne tanık oluyor. Gerici rejimlere karşı ayaklanan Arap halkları zulmün ve sömürünün her türlü yüzünü yaşarken oralı bile olmayan, dahası bu rejimlere her türlü desteği sunan emperyalistler inisiyatifi kaybetmemek için yeni manevralar yapıyorlar. Bu da sadece emperyalistlerin değil işbirlikçilerin de maskesini düşürüyor.

Bu tabloda Türkiye’deki işbirlikçiler de rollerini oynuyorlar. Bilindiği üzere Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Libya’ya saldırı olasılığının gündeme geldiği günlerde “NATO’nun ne işi var Libya’da?” diyerek çıkmıştı. Türkiye’nin bu tutumu güya NATO’yu frenlemişti. Erdoğan konuya dair yaptığı açıklamalarda saldırıyı desteklediği halde birden “savaş karşıtı” bir “barış gönüllüsü” oluvermişti.

Gerek Erdoğan gerekse AKP hükümeti tarafından ayrı ayrı yapılan açıklamalar Türkiye’nin Libya’ya yönelik bir askeri harekete karşı olduğu yanlışlaması yaratmaktadır. Ancak ortaya çıkan her yeni bilgi bu yanlışlamaya etkili darbeler vurmaktadır. Son olarak NATO sözcüleri tarafından yapılan açıklamaya göre operasyona 16 savaş gemisi ve denizaltının katılacağı, bunlardan 5 gemi ve bir denizaltının Türkiye’den gideceği açıklanmıştır. Ancak ne tesadüftür ki NATO’nun resmi ağızlarından duyurusunu yaptığı bu gelişme TBMM’de yapılacak tezkere görüşmesi ile aynı zaman dilimine denk gelmektedir. AKP grup başkan vekili Bozdağ tarafından yapılan açıklamaya göre Libya’ya yönelik silah ambargosunu denetleyecek NATO deniz gücünde TSK unsurlarının da görev almasını öngören tezkere 23 Mart çarşamba günü TBMM’ye sunulacak, 24 Mart günü de Genel Kurul’da görüşülecektir. Yani tezkerenin meclisten önce ABD’den geçtiği anlaşılmaktadır.

Bu gibi gerçekleri görmek için son yıllarda gerçekleşen emperyalist işgallere ve bu işgallerde Türkiye’nin üstlendiği görevlere bakmak yeterlidir. Erdoğan’ın ne efelenmeleri ne de duygusal söylemleri bu gerçeği değiştiremez. Türkiye milyonlarca insanın hayatına mal olan her işgalde emperyalizmin yanında saf tutmuştur. Son olarak ortaya çıkan WikiLeaks belgeleri de Irak’ta 1,5 milyon insanın hayatına mal olan işgale fiili olarak katılmayan Türk devletinin nasıl sefil bir pazarlık yaptığını kanıtlamaktadır. Katliam ortaklığında yer almak için tek sorun paradan ibarettir. Bu Amerikancılar talep ettikleri miktar karşılansa da Irak işgali için tüm imkanlarını emperyalizme sunmaktan geri kalmamıştır. Aynı gerçeklerin Afganistan’da da yaşanmış olması şaşırtıcı değildir. Afganistan’a, Lübnan’a asker gönderen zihniyetin temsil ettiği çizgi işbirlikçiliğin kanıtıdır.

Kaldı ki bu gerçekleri zaten kimse saklamıyor. ABD Başkanı Obama’yla yaptığı telefon görüşmesinde, ABD’yle görüş birliği içinde olduklarını itiraf eden de zaten Erdoğan’dır. Beyaz Saray tarafından iki liderin görüşmesine dair yapılan açıklamada da, “Obama ve Erdoğan, Libya halkının korunması için BM Güvenlik Konseyi’nin 1970 ve 1973 sayılı kararlarının tam şekilde uygulanmasına olan desteklerini yeniden teyit ettiler. Liderler, bunun,

BM kararlarını hayata geçirmek ve uygulamak için, en üst düzeyde etkinliğin sağlanması amacıyla NATO’nun eşsiz çok uluslu komuta ve kontrol kapasiteleriyle olanak sağlanan ve ulusal katkıları temel alan, Arap ülkeleri de dahil olmak üzere geniş çaplı uluslararası çabayı gerektireceği yönünde görüş birliğine vardılar” denilmektedir.

Böylesine kanlı işgal hareketlerinin planlanma sürecinde perdenin arkasında nelerin yaşandığını, hangi pazarlıkların yapıldığını kelimesi kelimesine bilme imkanı yoktur elbette. Ancak meselenin özünü anlamak için de WikiLeaks benzeri itiraflara gerek yoktur. Bugün Libya’ya yönelik saldırganlığa Türk devleti katılmıyorsa eğer, bunun nedeni, 1989 yılından bu yana her sene verilen “Kaddafi İnsan Hakları Ödülü”ne layık görülen Erdoğan’ın Kaddafi’ye şükran borcu olmasından dolayı değildir. Zira bugün Libya’yı bombalayan emperyalist ülkelerin Kaddafi rejimi ile ekonomik, askeri vb. ilişkileri de rayındaydı. Emperyalizmin politik ilişkileri böylesine ikiye bölünmüşlüğü dayanmaktadır. Bundan ötürü Türk devletinin yaptığı manevra emperyalizmin dümen suyunda gitmekten başka birşey değildir.

Hal böyleyken Erdoğan’ın dilinde bir nakarata dönüşen dostluk, kardeşlik sözcükleri mazlum halkların bağrına saplanan bir hançerden ibarettir. Yerli işbirlikçilerin emperyalizmin işgal ve yağma politikasına karşı almış olduğu tek bir karşı tutum yoktur. Şimdiye dek hayata geçirilmiş olan ve rafta bekleyen tüm saldırı politikalarının altında Türkiye’nin imzasının olmadığını kim iddia edebilir.

Şimdiye dek emperyalist vahşete karşı nasıl bir fiili yaptırım kararı alınmıştır. Filistin’den Irak’a, Afganistan’dan Libya’ya kadar bomba yağdıran işgal güçlerine karşı hayata geçirilen kararlı ve pratik bir duruştan söz edilebilir mi? Hangi askeri, ekonomik antlaşmalar iptal edilmiştir? Güya masum insanları kurtarmak adına Libya’ya yönelik “hava sahasını askeri uçuşlara kapatma kararı” alanlara, ‘Kaddafi’nin öldürdüğü masum insanlardan daha fazlasını bu bombardımanlarla siz öldürüyorsunuz, bu nedenle biz de hava sahamızı sizlere kapatıyoruz’ denilememektedir. Kaddafi’nin zulmünden masum insanları koruduğunu söyleyen Amerika, İngiltere ve Fransa ilk iki günde 64 sivil öldürüp 150 sivil yaralarken Türk devletinin hangi inandırıcı tutumu

vardır.

Elbette emperyalizmin sadık işbirlikçilerinden böylesine tutumlar beklemek ancak safça bir hayal olabilir. Davos’ta esip gürlemekle İsrail ile tüm askeri siyasi antlaşmaları iptal etmek iki ayrı tutumdur. Kürsülerde barışsever olmakla Afganistan’a asker göndermek de öyle... Irak işgali ve Filistin halkı için gözyaşı dökenler “kahraman Amerikan askerlerine” başarılar dileyebiliyorsa, kim inanır onlara? Ellerine bulaşan masum halkların kanını para ile silmeye çalışanlara kim inanır? Kimi kandırabilir “NATO’nun ne işi var Libya’da?” sözleri?

Sorulması gereken gerçek soru şudur: Bu topraklarda füze kalkanının, emperyalizmin savaş üslerinin ne iş var? Elbette NATO’nun Libya’da ne iş olduğunu herkes bilmektedir. Peki Türkiye’nin NATO’da ne iş vardır?

ABD ile kirli Irak pazarlığı

Irak’ın işgali öncesinde ABD yönetimi ile AKP hükümeti ve içerisinde generallerin de olduğu devlet yöneticileri arasında yapılan pazarlıkların iç yüzünü ortaya seren WikiLeaks belgeleri yayınlandı. 2002 yılının sonlarına doğru başlayan pazarlıkların birçok ayrıntısı daha o zamandan deşifre olurken, yayınlanan bu belgeler hem yeni ayrıntıları gün yüzüne çıkarıyor, hem de AKP ile devletin Amerikan uşaklığında işi nereye vardırabileceklerini kanıtlıyor. Yapılan pazarlıkta ABD para önerip ‘Savaşa girin’ diyor. Türk tarafı ise hem daha çok para hem de karar için ek süre istiyor.

Dönemin Amerikan Büyükelçisi Pearson tarafından kaleme alınan 20 Aralık 2002 tarihli “GİZLİ” ibareli belge, “Wolfowitz ve Grossman Irak’ta destek için Türklere bastırıyor” başlığını taşıyor. Pentagon ve ABD Dışişleri’nin iki kilit isminin Ankara’daki yoğun görüşme trafiği göze çarpıyor. Bu görüşmelerde Türkiye’nin tam bir ortak haline gelmesi durumunda ABD hükümetinin sağlayacağı hatırı sayılır yardım paketinin ana hatları da açıklanıyor.

Bir yağma savaşı, iki farklı dünya

“Irak’a yönelik saldırı ve işgalin 8. yıldönümünde emperyalist savaş makinası bir kez daha Ortadoğu’ya ateş ve yıkım kusuyor. Başını ABD, Fransa, İngiltere ve İtalya gibi devletlerin çektiği emperyalist haydutlar koalisyonu, Libya’ya karşı haftalardır hazırlamakta oldukları askeri saldırıyı nihayet başlatmış bulunuyorlar. Sivilleri katliamdan korumak bahanesiyle Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nden çıkarılan saldırı kararı, Kaddafi rejiminin ateşkes ilanına rağmen vakit geçirilmeksizin uygulamaya konuldu” 19 Mart akşamı Libya’ya karşı başlatılan emperyalist savaşın karakterini TKİP böyle açıklıyordu. Ardından da, “Partimiz bunu emperyalizmin Libya şahsında Ortadoğu halklarına yönelik yeni bir haydutça saldırısı olarak değerlendirmekte, Türkiye işçi sınıfını ve emekçilerini emperyalist haydutluğa karşı harekete geçmeye, başta Libya halkı olmak üzere Ortadoğu halkları ile eylemli dayanışmayı büyütme çağırıyor!” diyerek, bu soygun ve yağma savaşına karşı tutulması gereken devrimci yolu gösteriyordu.

Yine 21 Mart günü sol.org.tr’de yayınlanan 42 parti imzalı açıklamada da şunlar söyleniyordu: “ABD, Fransa, Britanya ve NATO’nun başını çektiği emperyalist katiller topluluğu bir bütün olarak ve BM’nin onayıyla yeni bir emperyalist savaş başlattı. Bu defa Libya’da öne sürdükleri sözde insani mazeretler bütünüyle bir aldatmacadır! Halkların gözünü boyamaya çalışıyorlar! Gerçek amaçları Libya’daki petroldür.”

Açıklamanın devamında ise, “Halkları tepki göstermeye, bombalamaların ve emperyalist müdahalenin derhal sonlandırılmasını talep etmeye çağırıyoruz!” denilerek, dayanışmanın aciliyetine dikkat çekiliyordu.

Açıklama yapan devrimci ve sol partiler, bu savaşın yağmacı olduğu gerçeğinde birleşiyorlar. Sermaye dünyasının tutumu ise, bu savaşın gerici ve yağmacı özelliğini gizlemek, yalana ve çarpıtmalara başvurarak emperyalist işgalleri “haklı” göstermeye çalışmak olmuştur. Emperyalist saldırganlık, işgal ve yağma savaşlarına karşı tutum, iki dünyayı, emek dünyası ile sermaye dünyasını, bir kez daha karşı karşıya getirmiştir.

Bu arada milliyetçi partilerden laiklere, dincilerden liberal çevrelere kadar uzanan yelpazede yer alan burjuva güçler, sahibinin sesi yazar-çizer takımı bu gerici savaşın gerçek karakterini gizleyerek sermayenin çıkarlarının bekçi köpekliğini yapmaya devam etmişlerdir.

Burjuva medyanın yalanları ve gerçekler

Emperyalist haydutların savaş uçakları Libya halkına karşı ölüm kusarken, ülkemizde “anti-militarizm”in sözde bayraktarlığını yapan Taraf gazetesi, bu saldırının asıl amacını çarpıtıyor ve saldırıyı sürmanşetten “Kaddafi zorbası bombalanıyor” diye veriyordu. Tüm benzerleri gibi, bu liberal çanak yalayıcıları, Libya halkının başına musallat edilen “Kaddafi zorbası”nın düne kadar kimlerin kanatları altında silahlandırıldığını ise özenle gizliyordu.

Libya halkı, emperyalist savaş koalisyonunun başlattığı saldırıdan önce olduğu gibi bugün de, Fransız yapımı uçaklardan veya Alman helikopterlerinden atılan İtalyan yapımı bombalarla

katlediliyor. Taraf’ın haberinin spotunda “BM kararını hiç sayıp Bingazi’de halkı katletmeyi sürdüren Kaddafi için dünya harekete geçti. Müdahale kararı sonrası ilk bombardımanı Fransız uçakları yaptı” derken yalan söylüyordu. Tek başına, düne kadar emperyalist haydutların bu zorbaya sattıkları silahların dökümü dahi, emperyalizmin borazanı Taraf gazetesinin kirli yüzünü deşifre etmeye fazlasıyla yetmektedir. Şöyle ki, “Ambargoya kadar Fransa, Libya’ya füze, savaş uçağı, tank ve Mirage savaş jeti satışlarından 3 milyar dolar kazandı. Aynı dönemde İtalya 1.3 milyar dolarlık, helikopter, top ve mühimmat satmıştı. İtalya, Almanya, Belçika ve İngiltere, Kaddafi’yi elbirliğiyle silahlandırdı. Almanya’nın sadece 2009’daki silah satışı 50 milyon euro değerinde. Bu rakam bir önceki yılın 13 katıydı”. (Can Dündar, Milliyet 20 Mart 2011)

Taraf aslında şanslıdır. Ne de olsa hararetle dekteklediği AKP hükümeti bu savaş koalisyonunda onursuzca yer almıştır. Fakat onun kadar şanslı olmayanlar da var. Alman gazetesi Neue Ruhr Zeitung, emperyalist Alman devletin bu “ulvi” görevde daha aktif yer almadığı için yakınıyor: “Ülkemizin Libya halkını katil bir liderden kurtarmayı hedefleyen askeri operasyon konusunda Çin ve Rusya’nın yanında yer alıp, en güçlü müttefikimiz ABD ve Fransa’dan farklı oy kullanması utanç verici.”

Bitmedi dahası var. “Dünyanın en büyük kurist (kravaziyer turizmiyle uğraşan) firmalarının CEO’ları geldiler. Akdeniz’de karışık bir durum var ve bunu fırsata çevirmek lazım. Türkiye bu karışıklıktan yararlanabilir” diyen AKP’li milletvekili Tuğrul Yemişçi de asıl amacın din kardeşliği, insan hakları, demokrasi olmadığını, aslolanın vurgundan pay kapmak olduğunu itiraf ediyor. Mart 2006’da ABD’de Los Angeles World Affairs Council adlı kuruluşun düzenlediği bir konferansa katılan Vecdi Gönül ise, yaptığı konuşmada “Türkiye’nin Irak ile ekonomik ve ticari ilişkilerinin 2003 yılından bu yana ikiye katlandığını” söyleyerek, savaştan beslenen yarasalar olduklarını gösteriyordu.

Kendi halkına düşman olanlardan kardeş halklara dost olmaz

AKP ve onun şefi Erdoğan, hükümet olmasını da, iktidarda kalmasını da başta ABD olmak üzere, emperyalist dünyaya borçlu olduğunun bilincindedir. Emperyalist dünya ile ilişkilerine de hep bu bilinç yön vermiştir. Erdoğan ve sürekaşının temel politikası

ikiyüzlülük ve riyakarlıktır. Yalan, demagoji ve şantaj değişmez yöntemleridir. Bu yetenekleriyle Makyavel’i bile kısıktırırılar.

Libya’ya yönelik emperyalist saldırı öncesi ve sonrasında da aynı yöntemlere başvurdular. Bilgi kirliliğinden da yararlanarak, riyakarlıklarını gizlemeye çalıştılar. Erdoğan ve kabinesi “NATO’nun Libya’da ne işi var. Libya’ya nasıl müdahale edilebilir? Bakın Türkiye olarak biz bunun karşısındayız, böyle bir şey konuşulamaz, böyle bir şey düşünülemez” diye atıp tutarken Abdullah Gül de “NATO’nun direkt müdahalesi söz konusu olamaz” diyordu. Bu yalanların üzerinden daha kısa bir zaman geçmişken, Libya’ya emperyalist saldırı başlatıldı.

NATO şemsiyesi altında savaşların başlatılabilmesi için, bilindiği gibi üye ülkelerin oybirliği gerekmektedir. Türkiye’nin de devlet olarak bu saldırıya olumlu oy verdiği ise bir sır değildir. Ne var ki, saldırı başladıktan sonra, tam bir utanmazlık örneği sergileyerek “Libya halkı mutsuzken biz mutlu olamayız. Biz bölgesel barış için çalışıyoruz. Libya istikametini belirlesin istedik. Keşke Libya’da olaylar bu noktaya gelmeseydi” şeklinde açıklamalar yaptılar.

Devlet bürokrasisinde “devlet terbiyesi” ile yetişen anamuhalefetin çiçeği burnundaki “lideri” Kılıçdaroğlu ise, ajanslar, atılan bombalarla 48 kişinin öldüğü haberlerini verirken “Biz yapılan operasyonun kan dökülmeden gerçekleşmesini arzu ediyoruz” diyerek, bölüğünü ortaya koyuyor, emperyalist müdahaleyi onaylıyordu.

Kaddafi’nin, Saddam’ın ya da Talibanlar’ın gerici ve emperyalist dünyanın uşakları oldukları gerçeğini ve bu uşakların yine aynı emperyalist efendilerinin denetimi altında kanlı diktatörlüklerini kurarak “kendi” ülke halklarına kan kusturdıklarını, en iyi bu ülkelerin halkları bilmektedirler. Afgan ve Irak halklarının yaşadıkları, emperyalist yağma savaşı ve işgalleriyle “bölgesel barış” ve “özgürlüğün gelmediği”ni yeterince kanıtlamaktadır. Kılıçdaroğlu “Kaddafi’nin direndiği yönünde bilgiler geliyor” derken, uşaklığa pek hevesli olduğunu da sergilemiş olmaktadır. CHP’nin çiçeği burnundaki liderinin her vesileyle başvurduğu halkçı söylemin hiçbir inandırıcılığı yoktur. Gerçek şu ki, Kılıçdaroğlu şimdiden uşaklık nöbetini Erdoğan’dan devralmanın hesaplarını yapıyor.

Saddam ve Miloseviç ölüme giderlerken eski efendilerine yaltaklanmadılar. Ölüme başı dik olarak gittiler. Erdoğan ve Kılıçdaroğlu gibiler bunu bile beceremeyecek kadar karaktersizdirler.

Emperyalist saldırı protesto edildi

İstanbul

NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik, emperyalist haydutların Libya'ya dönük saldırısını 21 Mart akşamı Taksim'de gerçekleştirdiği eylemle protesto etti. ABD ve İngiltere ile birlikte saldırının temel aktörlerinden olan Fransa'nın İstiklal Caddesi girişindeki konsolosluk binası önünde basın açıklaması yapan Birlik bileşenleri, emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi yükseltme çağrısında bulundular.

Galatasaray Lisesi önünde buluşan Birlik bileşenleri, buradan "Libya'ya dönük emperyalist işgale hayır! Emperyalist haydutlar Libya'dan defolun!" pankartı ile Fransız Konsolosluğu önüne yürüdüler. Birlik bileşeni devrimci ve ilerici kurumlar kendi flamalarıyla eyleme katıldı.

Fransız Konsolosluğu önüne gelindiğinde Birlik adına basın açıklaması gerçekleştirildi. Emperyalistlerin "demokrasi götürme" vaatleriyle dünya ölçeğinde gerçekleştirdiği yıkım ve katliamlar örneklenirken Yugoslavya'dan Ruanda'ya, Afganistan'dan Irak'a, emperyalist müdahalelerin ortaya çıkardığı sonuçlara değinildi. "Emperyalistlerin müdahale ettiği hiçbir coğrafyada halklara özgürlük gelmemiştir. Halkların tescilli katilleridirler. Tarihleri budur" denildi. Emperyalistlerin tek düşündüğünün daha fazla yağma ve daha fazla sömürü olduğuna dikkat çekilen açıklama şöyle sürdü:

"Libya'da farklısını düşünmek için hiçbir neden yoktur. Emperyalist yağmacıların tek derdi, fırsatını bulmuşken Libya'nın petrol zenginliğine bizzat el koymaktır. Aynı zamanda Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki halk ayaklanmalarının kendileri için yarattığı tehlikeyi bertaraf etmek, emekçi halklara gözdağı vermektir"

AKP, CHP ve MHP'sinden ordusuna tüm düzen güçlerinin BM'nin kararlarına uymaktan bahsedip, saldırıya onay verdikleri vurgulandı. BM'in görevinin emperyalist çıkarlar için gerçekleştirilen saldırıların noterliğini yapmak olduğuna da değinilen açıklamada, alınan söz konusu kararın hiçbir meşruluğunun olmadığı ifade edildi.

Basın açıklaması şu sözlerle noktalandı:

"Emperyalistler ve işbirlikçilerinin saldırılarına asla sessiz kalmayacağız! Bu saldırılar derhal durdurulmalı, İncirlik ve diğer ABD üsleri kapatılmalı, Libya'daki işgale ortak olunmamalıdır."

Partizan ve Tüm-İGD'nin destek verdiği eylem atılan sloganlarla sona erdi.

Eskişehir

Emperyalistlerin Libya'ya yönelik müdahalesi 20 Mart günü Eskişehir'de devrimci ve ilerici kurumlar tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasıyla protesto edildi.

Adalar Migros önünde yapılan basın açıklamasında Libya halkının özgürlüğe ne Kaddafi diktatörlüğünce ne de emperyalist haydutların işgali ile kavuşabileceği ifade edildi. Libya halkının kendi direnişleri sonucunda Libya'ya özgürlük getirebileceğine vurgu yapıldı. Emperyalizmin yenileceği, direnen halkların kazanacağı belirtilerek açıklama sonlandırıldı.

BDP, DHF, EHP ve ESP'nin örgütlediği eyleme BDSP de destek verdi.

Gençlik Libya halkının yanında

Libya'ya yönelik emperyalist saldırı 22 Mart Salı günü Ankara'da gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

İlerici ve devrimci gençlik örgütleri tarafından örgütlenen eylem "Emperyalizm elini Libya'dan çek" ozalitinin açılmasıyla başladı. Devrimci demokrat öğrenciler Libya halkının yanında olduklarını bir kez daha haykırdılar. Basın açıklamasında, emperyalistlerin bugün Ortadoğu'da "özgürlük ve demokrasi götürmek için" fiili bir işgal başlattığı, bu işgalin daha önce Irak'tan bilindiği vurgulandı. Son olarak direnen halkların mutlaka kazanacağı vurgulanarak basın açıklaması bitirildi.

Ekim Gençliği, Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), DPG, Devrimci Yolda Özgürlük, EHP Gençliği, Kurtuluş Yolunda Dev-Genç, ÖEP, ÖGD, SGD ve Tüm-İGD'nin örgütlediği eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Eskişehir - Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

Devletin 'tokat hassasiyeti'

BDP Milletvekilleri Sabahat Tuncel ve Bengi Yıldız'ın polis terörüne karşı gösterdiği haklı tepki sermaye hükümetinin şefleri tarafından saldırganlıkla karşılandı. Ayrıca Tuncel hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Kürt halkının tepesinden sobayı eksik etmeyenler peşisıra açıklamalarda bulunarak işi BDP'lilere hakaret etmeye vardırıldılar. Kürt halkına imha ve inkarı dayatanlar, en ufak bir eylemde gaz bombaları yağdıranlar, Kürt çocuklarını katledenler BDP'lilere ders vermeye kalktılar.

Sabahat Tuncel'in polise tokat atmasını yorumlayan Tayyip Erdoğan hukuki sürecin başlatılmasını istediklerini belirtti.

Kürt halkının yanısıra işçi ve emekçilere, gençlere yapılan azgınca saldırıları onaylayan, onlara yönelik devlet terörünü aklayan Erdoğan ve eski içişleri bakanı Beşir Atalay, BDP'lilerin haklı öfkesini kirli propagandalarına malzeme yapmaya çalıştılar.

Erdoğan şunları söyledi: "Milletvekili sıfatına rağmen, eline taş alıp sokaklara çıkacak kadar, kamu görevlisine el kaldıracak kadar, aklını, mantığını, izanını yitirenlere rağmen, millet sağduyu içinde kutlamasını yaptı"

Atalay ise Sabahat Tuncel'in yanısıra Bengi Yıldız'a da saldırgan açıklamalarla yüklendi. "Yazıklar olsun o milletvekillerine" dedi.

"Kürt halkına yapılan zulme niye ses çıkarmıyorsunuz?"

Tuncel, polisin tazyikli su ve gaz bombalarıyla kendilerine saldırdığını söyleyerek "Kürt halkına her gün tokat atılıyor, gaz bombalarıyla saldırılıyor, çoluk çocuk kadınlar yaralanıyor. Başbakan bizi eleştireceğine, bunlara karşı öncelikli görevini yapsa daha iyi olurdu" dedi.

Kendisinin polis memuruyla sorunu olmadığını ifade eden Tuncel, "Daha önce de burada Milletvekili arkadaşımız Sevaahir Bayındır, aynı saldırıya maruz kalmış kalçası kırılmıştı. Sonuçta Başbakan'ın buna cevap vermesi gerekirdi. Ama ne yazık ki Başbakan Kürtlere reva gördüğü şiddeti, polis devletinin gücünü göstererek yerine getiriyor" Kürt halkına yapılan baskı ve zulme karşı ise kimsenin ses çıkarmadığını ifade etti.

Yıldız ise "Batman'ın ortasında bizi darp eden polisler konusunda İçişleri Bakanı ne yaptı? Polisler için soruşturma izni vermeyen bu densiz İçişleri Bakanı ve hükümetin başı Erdoğan'dır" diyerek ikiyüzlü açıklamala tepki gösterdi.

"Bizim orada neye tabi tutulduğumuzu ya bilmiyor ya da bilerek saygısızlık yapıyor. Bizi, emrindeki polislerin, kapıkulu olan kaymakam ve valilerin dövebilmesini normal görüyor. Bu açıklamalar seviyesiz ve densiz açıklamalardır ve kendisinin diktatörlüğe gittiğini gösteriyor" dedi. Başbakan'ın zulmeden valisine, polisine karşı kendilerinin de sıradan vatandaşlar gibi direneceklerini söyledi.

DTK ve BDP'den 'sivil itaatsizlik'

DTK ve BDP Eşbaşkanları Türk devletinin çözümsüzlük ısrarına dikkat çekerek, "Kürt sorununun çözümü için sivil itaatsizlik" eylemlerine başlayacaklarını duyurdular.

Selahattin Demirtaş, Kürt sorununun çözümünde Kürt halkının inisiyatif alacağını belirterek, "Anadilde eğitim", "Siyasi tutukluların serbest bırakılması", "Siyasi ve askeri operasyonlara son verilmesi" ve "Yüzde 10 barajının kaldırılması" talepleriyle alanlara çıkacaklarını ve hükümetten somut bir cevap alana kadar meydanlarda olacaklarını söyledi. Demokratik direniş haklarını kullanacaklarını ve çatışmalara mahal vermeden alanlarda olacaklarını kaydeden Demirtaş, "Bizim karşımıza güvenlik güçlerini göndermeyin, bize İçişleri Bakanı'nı gönderin. Muhatabımız güvenlik güçleri değildir" ifadelerini kullandı.

Yüzbinler Newroz alanlarında buluştu!...

Newroz pîroz be!

Yüzbinler “özgürlük” dedi!

2011 Newroz kutlamaları “*Onurlu bir yaşam için ya özgürlük, ya özgürlük!*” şiarıyla gerçekleştirildi. Coşku ve kararlılıkla alanlara çıkan yüzbinler özgürlük yönünde güçlü bir irade beyanında bulundular. Kutlamalara Kürt halkının özgürlük mücadelesinin coşkusu damgasını vurdu. 2011 Newroz’unda öne çıkan talep “demokratik özerklik” olurken, Haziran ayında yapılacak seçimler de ele alındı. Özellikle Kürt illerinde gerçekleştirilen kutlamalarda AKP’yi sandığa gömme çağrısı yapıldı. Bunların yanısıra sermaye devletinin inkar ve imha saldırılarına dikkat çekildi.

İlk Newroz Şırnak ve Iğdır’da

2011 Newroz’unun startı 17 Mart günü Şırnak ve Iğdır’da yakılan Newroz ateşleriyle verildi. BDP ile DTK’nın ortak kararı doğrultusunda Şırnak ve Iğdır’da başlayan kutlamalara onbinlerce kişi katıldı.

1992 Newroz’unda yaşamını yitirenler şahsında demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına yapılan saygı duruşu ile başlayan **Şırnak**’taki kutlamaya yöresel kıyafetleriyle gelen DTK Eş Başkanları Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk ile BDP Eş Genel Başkanı Gültan Kışanak, kitle tarafından alkış ve zılgıtlarla karşılandı.

Müzik dinletisinden sonra Newroz ateşi yakıldı.

Iğdır’da ise sabah saatlerinden itibaren kentin bütün mahallelerinde biraraya gelen binlerce kişi kent merkezine 6 kilometre, Ermenistan sınırına ise 20 kilometre mesafede bulunan Şekerpancarı Kantar Meydanı’na akın etti.

İran ve Ermenistan’dan da katılımcıların olduğu Newroz programı saygı duruşu ile başladı. Kutlama, BDP Eş Genel Başkanı Demirtaş’ın Newroz ateşini yakmasının ardından konuşmalar ile devam etti.

Coşkulu Newroz kutlamaları

18 Mart günü de yaygın Newroz kutlamaları yapıldı. Kürt halkının kutlamalara yöresel kıyafetleriyle katılmasının yanısıra Newroz alanlarında sarı, kırmızı ve yeşil renkler hakimdi. Nazimiye’de, Siirt’in Eruh ilçesinde, Bingöl’ün Kiğı (Kêxî) ilçesinde Newroz kutlamaları ilk defa bu yıl yapıldı. Ayrıca Dicle, Bismil, Silvan, Beytüşşebap, Mazgirt, Sason, Hınıs’ta da kutlamalar yapıldı.

30 noktada Newroz kutlandı

19 Mart günü 30 noktada Newroz ateşleri yakıldı. Birçok Kürt il ve ilçesinde yapılan kutlamaların yanısıra Kocaeli, İnegöl, Eskişehir, Salihli, Nazilli, Bandırma ve Konya’da da kutlamalar yapıldı. Muş ve Tarsus’taki kutlamalar ise oldukça kiteseldi.

Muş’ta Newroz için sabahın erken saatlerinde toplanan kitle Newroz’u şehir stadyumu yanında bulunan boş alanda kutladı. Kutlama Muş Milletvekili Nuri Yaman’ın Newroz ateşini yakması ile başladı. 10 bini aşkın kişinin katıldığı kutlamada BDP Muş Milletvekili Nuri Yaman da bir konuşma yaptı.

Mersin’de coşkulu Newroz kutlamaları, 19 Mart günü de Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı **Tarsus** ilçesi’nde yapıldı. Alanı dolduran yaklaşık 20 bin kişi, Kürtçe müzikler eşliğinde halaylar çekti.

İstanbul

Kutlamalar için sabah erken saatlerden itibaren yola çıkan Kürt emekçileri ile ilerici ve devrimci güçler Zeytinburnu’ndaki Kazlıçeşme alanına akın ettiler. Bu yılki kutlamalar Demokratik Kent Konseyi’nin organizasyonu ile gerçekleştirildi.

Her yaştan erkekler, kadınlar, çocuklar, gençler ve yaşlılar yöresel kıyafetleri ve coşkulu sloganlarıyla Newroz alanına geldiler. Kürt kadınlarının büyük çoğunluğunun yöresel kıyafetleriyle Newroz’a katıldığı dikkat çekerken alana akın eden Kürt gençlerinin coşkusu görülmeye değerdi. Kürt kadınları, zılgıtlar ve zafer işaretleriyle alana yürüdüler. Ağırlıklı olarak Öcalan sloganları atarak Newroz alanına yürüyen binlerce kişi tüm Newroz alanını yeşil, sarı ve kırmızıya boyadı.

EMEP, ESP, Halkevleri, UİD-DER, Mücadele Birliği, SODAP, Sosyalist Yeniden Kuruluş Parti Girişimi, Kaldıraç, DİP’in de içerisinde olduğu birçok siyaset pankart ve flamalarıyla Newroz alanına yürüdü.

BDSP’liler ise “Eşitlik, özgürlük, gönüllü birlik/BDSP” pankartını taşıırken Ekim Gençliği de kendi pankartıyla Newroz’a katıldı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu’nun yanısıra DİSK de temsili olarak kutlamada yer aldı. Türk-İş’e bağlı çeşitli sendikaların yöneticilerinin de kendi inisiyatifleriyle Newroz alanında bulundukları gözlemlendi.

Alanda bulunan binlerce kişi kutlama programını dikkatli bir biçimde takip ederken alanın diğer bölgelerinde ise aralıksız halaylar çekildi. Alanın birçok köşesinde Newroz ateşleri yakılırken, sürekli sirkülasyon olmasına karşın alanda adım atmakta dahi güçlük çekildi.

Kutlama programındaki tüm konuşmalar Kürtçenin Kurmancî ve Zazakî lehçesi ile Türkçe yapıldı. Saygı duruşu ve açılış konuşmasının ardından Newroz ateşi yakıldı.

BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, 2011 Newroz’unun “özgürlük ve çözüm Newroz” olacağını söyledi. Kürt sorunu konusunda AKP’nin tutumunu eleştiren Demirtaş, Kürt sorununun çözümünün bir gün içinde gerçekleşmesinin mümkün olduğunu ancak AKP’nin derdinin oy ve koltuk derdi olduğunu söyledi.

Demirtaş’ın konuşmasında dikkat çeken başka bir nokta ise, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs’a yönelik çağrıydı.

Platformdan, Asrın Hukuk Bürosu imzasıyla Abdullah Öcalan’ın mesajı okundu. Newroz kutlaması Kürtçe parçalar eşliğinde çekilen coşkulu halaylarla

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rahtey.org>

20 Mart 2011 | Diyarbakir

devam

etti. Kürtçe sanatçıların yanısıra Suavi de mitingde sahne aldı.

Diyarbakir

Diyarbakir’da Newroz yüzbinlerin katılımıyla kutlandı.

Almanya, Hollanda, İngiltere, İsviçre, ABD ve Fransa gibi birçok ülkeden parlamenterler ve demokratik kitle örgütlerinin temsilcileri newrozu izlemek için Diyarbakir’a geldi. KESK ve bağlı sendikaların genel başkanlarının yanısıra çok sayıda gazeteci, Aram Tigran’ın eşi Sirvat Malikyan Tigran, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Başkanı Yardımcısı Kemal Bülbül de Newroz’a katıldı.

Saygı duruşuyla başlayan kutlamada DTK Eşbaşkanları Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk, BDP Eş Genel Başkanı Gültan Kışanak, Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir ve Leyla Zana’nın da bulunduğu BDP’lilerin yöresel kıyafet giymeleri dikkat çekti.

Newroz Tertip Komitesi adına açılış konuşmasının ardından müzik dinletisi yapılırken Newroz programı Ahmet Türk’ün konuşmasıyla devam etti.

Newroz konuşmalarından bir diğeri ise BDP Eş Genel Başkanı Gültan Kışanak tarafından yapıldı. Kışanak da 12 Haziran seçimlerine vurgu yaparak “*Amed 12 Haziran’da yapılacak seçimini bugün yaptı. Zaferini ilan etti*” dedi. Kışanak, Amed halkına “*Amed bunları sandığa gömeceğine söz veriyor mu?*” sorusunu sorduğunda yüzbinler “evet” yanıtını verdi. Demokratik özerkliği inşa etmenin zamanının geldiğini belirten Kışanak taleplerini sıraladı.

Kışanak’ın ardından Osman Baydemir de bir konuşma yaptı.

Diyarbakir’daki kutlamaların ardından aralarında BDP’li milletvekillerinin ve belediye başkanlarının da bulunduğu onbinlerce kişi “Demokratik Çözüm Çadırları”na doğru yürüyüşe geçti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Newroz ateşi alanlarda harlandı!

Ankara’da Newroz mitingi

Newroz coşkusu 20 Mart günü Ankara sokaklarına taşındı. Geçtiğimiz seneye göre daha coşkulu bir atmosferin hakim olduğu kutlamalara kadınların katılımı daha yüksekti. Mitinge yaklaşık 4 bin kişi katıldı. Sıhhiye Toros Sokak’ta biraraya gelen kitle kortej oluşturarak Kolej Meydanı’na doğru yürüyüşe geçti.

Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından düzenlenen mitinge aralarında BDP, ÇHD, EHP, EMEP, ESP, SP, SDP, TÖP, KESK, Halkevleri, 78’liler Girişimi, Kaldıraç, TÜM-İGD, Mücadele Birliği, Partizan ve DHF’nin de yar aldığı ilerici ve devrimci kurumlar katıldı. Kitlenin sloganlarla Kolej Meydanı’na gelmesinin ardından miting programına geçildi.

Kürtçe ve Türkçe okunan metinde devrimcilerin, sosyalist yazarların ve gazetecilerin cezaevlerine atılması ve yargılanması eleştirildi. İşsizlik ve OSTİM ve İvedik’teki patlamalar üzerinden iş cinayetlerinin teşhir edildiği açıklamada Kuzey Afrika’daki halk ayaklanmaları da selamlanarak Dehakların birer birer sonunun gelmeye başladığı belirtildi.

Sahneye çıkan sanatçıların söyledikleri ezgiler eşliğinde halaylar çekildi ve yakılan Newroz ateşinin üzerinden atlandı.

Komünistler eyleme “Kürt ulusuna özgürlük, eşitlik, kardeşlik, gönüllü birlik” pankartı ve BDSP flamaları ile katıldılar. Eylemde, Libya’ya yönelik saldırıyı teşhir eden konuşmalar yapıldı.

Mamak’ta coşkulu Newroz

Devrimci ve ilerici kurumlar Mamak’ta gelenekselleşen Newroz ateşini bu yılda yaktılar. AKA-DER, Kaldıraç, Alinteri, Halk Cephesi, Partizan ve BDSP tarafından örgütlenen Newroz eylemi 21 Mart günü coşkuyla gerçekleştirildi.

Tekmezar Hacı Bektaş Veli Parkı’nda biraraya gelen kurumlar, NATO Yolu Caddesi’ni tek taraflı trafiğe keserek yürüyüşlerine başladılar. Yürüyüş boyunca direnen halkların direnişine özelde Kürt ulusunun özgürlük mücadelesine vurgular yapıldı. Libya’ya dönük emperyalist saldırı sloganlarla protesto edildi.

Tuzluca’yı Meydanı’ndaki program saygı duruşu ile başladı. Ardından ortak basın metni okundu ve Newroz ateşi yakıldı. Halayların ardından mahalle arasında yürüyüş gerçekleştirildi.

Kemal Pirlerden Mazlum Doğanlara, Habiplerden, Haticelere, Ümitlerden Alaattinlere devrimci yiğitliğin

ateşinin sönmediğini haykıran komünistler yürüyüşlerini ortak eylemin ardından da devam ettirdiler.

Adana’da kitlesele Newroz

Adana’da Newroz binlerce kişinin katılımıyla Mimar Sinan’da gerçekleştirildi.

Kutlama saygı duruşuyla başladı. Newroz Tertip Komitesi tarafından yapılan konuşmada demokratik bir Türkiye talebi dile getirildi. BDP Urfa Milletvekili İbrahim Binici’nin Kürtçe yaptığı konuşmada dünya halklarının Newroz kutlandı. Söylenen türkülerin ardından etkinlik sona erdi. Ardından kitle yolun iki şeridini kapatarak çarşıya kadar sloganlarla yürüdü. Yürüyüşe coşku hakimdi.

Eylemde komünistler “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği / BDSP” pankartını açtı. Siyasi partilerin, sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinin dayanışma mesajlarının okunduğu etkinliğe yaklaşık 25 bin kişi katıldı.

Şakirpaşa

21 Mart günü BDSP, Devrimci Proletarya, DHF, Emek ve Özgürlük Cephesi, Halk Cephesi, İHD tarafından örgütlenen eylemle Newroz kutlandı.

Şakirpaşa Perşembe Pazarı’nda yapılan etkinlik saygı duruşuyla başladı. Basın açıklaması okundu. Newroz’un tarihi anlatılarak şimdiki Dehakların Afganistan, Irak ve Libyayı işgal ettiği anlatıldı. Açıklama “*Dehak’ın torunları, hakların yaktığı Newroz ateşinde kavrulana dek direniş ve isyan sürecektir*” sözleriyle sona erdi. Basın açıklamasının ardından Adnan Yücel’in “Dörtlerin Gecesi” isimli şiiri okundu. Etkinlik müzik dinletisiyle beraber çekilen halaylarla sona erdi.

Alanlar sarı, kırmızı ve yeşile boyandı

21 Mart günü Van, Silopi ve Siirt’te gerçekleştirilen Newroz kutlamalarına onbinlerce kişi katıldı.

300 binin üzerinde kişinin katıldığı Van Newrozu, saygı duruşu ve Newroz ateşinin yakılmasıyla başladı. Kutlamalarda BDP Van milletvekilleri Özdal Üçer ve Fatma Kurtulan da yer aldı. Sarı, kırmızı ve yeşil renklerle donatılan alanda kadınların yöresel kıyafetleriyle bulunması renkli görüntülerin oluşmasını sağladı. Pankartların açılmadığı alanda sadece Öcalan’ın posterleri ile PKK ve demokratik konfederalizm bayrakları açıldı.

BDP Van Milletvekili Özdal Üçer yaptığı konuşmada Kürtlerin taleplerine değindi. Üçer, Kürt sorununun çözümü için “Anadilde eğitim”, “Tutuklanan seçilmişlerin serbest bırakılması”, “yüzde 10 seçim barajının kaldırılması” gibi talepleri tek tek, alanda bulunan yüzbinlere de

onaylattı.

Kutlama nedeniyle esnafın dükkanlarını açmazken, kutlamanın ardından onbinlerce kişi kent merkezindeki “demokratik çözüm çadırı”na yürüdü.

Şırnak’ın **Silopi** İlçesi’nde 21 Mart günü Newroz alanında düzenlenen miting için sabahın erken saatlerinden itibaren binlerce kişi Newroz alanına akın etti. Alanda sarı, kırmızı ve yeşil renkler hakimdi. Mitinge yaklaşık 40 bin kişinin katıldı. Kutlamalarda BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de bir konuşma yaptı.

Siirt’teki Newroz kutlamalarında yöresel kıyafetlerle katılım göze çarptı. Alanın dört girişinde Kürtçe, Arapça ve Türkçe yazılı “Newroza we pîroz be” pankartları asıldı. Yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı kutlama, saygı duruşu ile başladı. Açılış konuşmasında Kürtçe, Türkçe ve Arapça olarak Newroz kutlandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İzmir

İzmir’de Newroz kutlamaları 5 yıl sonra tekrar Gündoğdu Meydanı’na taşınarak, onbinlerin katılımı ile kutlandı. Konak ve Hilton önü olmak üzere iki koldan gerçekleştirilen yürüyüşlerin yanı sıra, Cumhuriyet ve Gündoğdu Meydanı’na da gün içerisinde sürekli giriş yaşandı. Yağmura rağmen 30 bini aşkın kişi yakılan ateşler ve halaylar eşliğinde Newroz’u kutladı. İzmir’in değişik bölgelerinden gelen kitle sarı, kırmızı, yeşil bayraklar ve yöresel kıyafetleriyle Gündoğdu Meydanı’nı doldurdu.

Hilton önünden BDP, EMEP, ESP, DİP, EDP’nin de içerisinde bulunduğu Newroz Tertip Komitesi yürürken, BDSP’nin bulunduğu Sümerbank kolunda aralarında DHF ve Partizan’ın da bulunduğu devrimci kurumlar pankartları ve flamaları ile yürüdü. İki koldan yürüyen kitle Cumhuriyet Meydanı’nda buluşarak Gündoğdu Meydanı’na doğru yürüyüşü sürdürdü.

Program saygı duruşu ile başlatılarak, 21 Mart 1992 tarihinde Kadifekale’de bedenini ateşe veren Raşan Demirel’in ses kaydı dinletildi. Newroz ateşinin yakılması ile beraber alanın dört bir yanından Newroz ateşleri yükseldi.

Newroz kutlamalarına katılan direnişçi Konak Belediyesi taşeron temizlik işçileri de formlarıyla yer alarak kürsüde söz aldı.

Konuşmaların ardından sahneye çıkan Grup Kaçkar Karadeniz türküleriyle kitleyi selamladı.

BDSP alanda “Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik” pankartı ile ve kızıl bayrakları ile yer aldı. Ayrıca alanda Kürt emekçilerine Kızıl Bayrak gazetesi satışı yapıldı, İzmir İşçi Kurultayı’nın çağrı bildirileri kullanıldı.

Güzeltepe

21 Mart akşamı İzmir’de Çiğli’nin Güzeltepe Mahallesi’nde Newroz kutlandı. Çiğli BDP tarafından düzenlenen Newroz kutlamasına Çiğli’deki bazı devrimci ve ilerici kurumlar da davet edildi. Güzeltepe Sağlık Ocağı önünde kitlenin toplanmasıyla beraber Newroz ateşi yakılarak kutlama başladı. Açılış konuşmasının ardından saygı duruşuna çağrı yapıldı. Newroz kutlamasında kitle müzik grubunun söylediği Kürtçe ve Türkçe parçalarla halay çekti. Kutlamaya yaklaşık 300 kişi katıldı.

Bursa

Bursa’da Newroz kutlamaları Gökdere Meydanı’nda binlerin katılımıyla gerçekleştirildi. Sınıf devrimcileri Kamberler Parkı’ndan gerçekleştirdikleri yürüyüşle Newroz alanına girdiler.

Mitingde yapılan konuşmalarda Kürt halkına dönük asimilasyon çabalarına karşı çıkma çağrısı yapıldı. Yapılan konuşmaların ardından Newroz ateşi yakıldı ve miting programı yerel sanatçıların verdiği konserle sona erdi. BDP kitlesi olmak üzere yaklaşık 3 bin kişi katıldı.

Manisa

Manisa’da binlerce kişi Nurlupınar Newroz alanında biraraya geldi. BDP, ÖDP ve EMEP Manisa il yönetimleri tarafından düzenlenen etkinlikte ilk olarak yerel sanatçılar sahne aldı. Yapılan saygı duruşunun ardından ÖDP, EMEP, EDP, BES, Eğitim Sen ve BDP adına konuşmalar yapıldı. Daha sonra katılımcı kurumların temsilcileri birlikte Newroz ateşini yaktılar.

Düzenin ve CHP'nin sosyal demagoji ihtiyacı!

2011 parlamento seçimleri yaklaşırken düzen partilerinin seçim hazırlıkları da hızlanıyor. Şu anda mecliste bulunan düzen partileri bir yandan seçim programlarını hazırlarken bir yandan da çeşitli şehirlerde seçim mitingleri düzenliyorlar. Dinci AKP'den seçmen kitlesini şartlandırıp yönlendirmeyi amaçlayan anketler dışında şimdilik bir ses yok. Faşist MHP ise seçim barajı altında kalma tehlikesine karşı mantık sınırlarını zorlayan metafizik hesaplamalarla kitlelere seçimlerden nasıl başarıyla çıkacağını anlatma derdine düşmüş durumda. Düzen partileri içinde seçim hazırlıklarına en atak başlayanı ise sosyal demokrat CHP.

Son bir aydır seçim programını parça parça açıklayan CHP'nin vaatleri arasında neredeyse yok yok. En başta “aile sigortası” adı verilen proje geliyor. Bu projeye göre açlık sınırının altında yaşayan 3 milyon üzerinde aileye aylık 600 lira ödenecek. İkinci “önemli” vaat ise taşeronluğun bitirileceği sözü. Burjuva basının parlattığı diğer iki vaat ise mazot fiyatının yarıya düşürülmesi ile bedelli askerliği de içeren askerlik süresini kademeli olarak 6 aya düşürme vaadidir. CHP'nin yayınladığı seçim programında da yine çok sayıda sosyal reform vaadi yer alıyor. İşsize iş, yoksula yardım, öğrenciye yurt, burs ve öğrenim yardımı. Ev kadınlarına sosyal güvence, çalışma sürelerinin kısaltılması, iş kazalarının önüne geçecek düzenlemeler, kayıt dışı istihdamın engellenmesi vb. Özcesi sosyal reformist bir partinin programında yer alabilecek birçok talep burjuva sosyal demokrasi CHP'nin seçim vaatleri arasında bulunuyor.

Seçim gezilerine başlayan Kemal Kılıçdaroğlu'nun uğrak noktalarından bir kısmını özellikle kadınların çalıştığı fabrikalar, bir kısmını da tarımsal üretim yapan çiftçilerin yoğun olduğu yerler oluşturdu. CHP'nin başka yöneticileri ise ev kadınları ve öğrencilerle buluşma toplantıları organize etmeye devam ediyor. Tüm bunlardan anlaşılacağı üzere CHP önümüzdeki seçimlerde emekçilerin sosyal taleplerini istismar etmek için demagojik söylemlere sık sık başvuracaktır.

Öncesi bir yana 90'lı yıllarda sermaye düzeninin yaşadığı açmazlar hangi düzen partisi hükümet olursa olsun tek programı uygulamayı zorunlu kılıyordu. IMF ve Dünya Bankasının temel çerçevesini belirlediği ve TÜSİAD'ın özgün ihtiyaçlarını eklediği ekonomik ve siyasal program gelen hükümetin programı oluyordu. Bir dönem işi öylesine arsızlığa vardırdılar ki seçime girecek partilere ön protokoller imzalatıldılar. Böylelikle protokolü imzalamayan daha baştan barajın altında kalmış ve seçimi kaybetmiş oluyordu. Şu durumda ise seçimin mantığı ve hükümetin rolünde bir değişiklik olmasa da, bu türden demagojik kampanyalara izin veriliyor.

Fakat Türkiye kapitalizminin son yıllarda görünürde yaşadığı ekonomik ve siyasal istikrar emekçilerin katmerli sömürüsü ve yoksullaştırılması sayesinde gerçekleştirildi. Milyonlarca işçi ve emekçinin çalışma ve yaşam koşulları sistemli olarak kötüleştirildi ve elindeki haklar bir bir tırpanlandı. Yaşanan kapitalist krizin faturası emekçilere kesildi. Buna karşın hiçbir toplumsal muhalefet gücüne tolerans gösterilmeyerek her hak arayanın kafasına polis copu indirildi. Bunlara rağmen emekçilerin hak arama mücadelesi bitirilemiyor ve son dönemlerde gözlemlenebileceği gibi mücadele daha da ivmeleniyor. Milyonlarca insanda biriken öfke ve tepkinin nereye varacağı ve hangi sonuçlara yol

açacağı düzenin efendileri cephesinde temel bir kaygı konusudur. Emekçilerin öfkesinin boşaltılabileceği düzen kanallarının yaratılması sermaye açısından yakıcı bir ihtiyaç olarak duruyor.

İkinci ise bu süreçte temel rol oynayan AKP'nin devlet yönetiminde kazandığı güçtür. AKP hükümette kaldığı iki dönem boyunca sermayeye paha biçilmez hizmetlerde bulundu. AKP'ye uygulatılan ekonomik ve siyasal programlar sayesinde büyük burjuvazinin bir kısmı dünya zenginleri arasına girerken ülkede yeni zenginler ve dolar milyarderleri ortaya çıktı. Öte yandan ise AKP, arkasındaki emperyalist ve yerli sermaye desteğinin sağladığı güvenle devlet idaresindeki kilit konumdaki birçok mevziyi ele geçirmeyi başardı. AKP bir dizi mevziyi elinde bulundurmanın ve en çok da siyasal alternatifsizliğinin yarattığı imkanlarla kendi eğilimlerine öncelik verme cesareti bulabiliyor. AKP'nin böylesi yönelimleri ise hem emperyalist çevreleri hem de yerli tekелci sermaye odaklarını zaman zaman sıkıntıya sokan durumlar yaratıyor. Emperyalistler ve yerli sermayedarlar hem uluslararası politika alanında hem de içindeki çeşitli süreçlerde bu sıkıntıyı sık sık yaşamaya başlıyorlar. Bu ise AKP'nin henüz kirli mendil muamelesi düzeyine varmasa dengelenmesini onlar açısından acil bir ihtiyaç haline getiriyor. Onu şimdiden önlem almaya ve çeşitli alternatifler hazırlamaya zorluyor. Bunu ise CHP dışında başka bir düzen partisi aracılığıyla yapma şansı halihazırda bulunmuyor.

AKP'yi dengeleme ihtiyacıyla birlikte geride kalan yıllarda emekçilerin katmerli sömürüsü düzen açısından CHP'yi parlatmayı gerektiren en önemli neden durumundadır. AB'ye üyelik hayalleri, demokratikleşme ve özgürlük safsatasıyla yeterince aldatılan kitleleri aynı yalanlarla oyalayabilmenin imkanları giderek azalmaktadır. Bu durumda en uygun araç işçi ve emekçilerin yakıcı ihtiyaçları olan sosyal taleplerdir. Yeni seçim döneminde CHP'ye biçilen rol de bu çerçevededir.

Servet ile sefalet arasında ki uçurumun servet sahipleri lehine giderek büyümesi toplumda yüzbinlerce yeni işsiz ve milyonlarca yoksul yarattı. Sömürü politikaları sistematik devlet terörü, baskı ve yasaklarla

uygulandı. Dün AKP bütün bunları gözlerden gizlemeye çalışarak emekçileri yoksullaştırıp ardından sadaka niyetine yardımlar dağıtarak sisteme bağlamaya çalışıyordu. Bugün CHP aynı yoldan gidiyor. Dün AKP özgürlük timsali kesiliyordu. Bugün CHP toplumsal baskı ve gericilik karşısında aynı role soyunuyor. Aile sigortası, taşeronluğu kaldırma, çalışma sürelerinin düşürülmesi, kayıt dışı istihdamın sonlandırılması, nüfus cüzdanını alıp hastanelerde ücretsiz tedavi hakkı, sendikal yasakların kaldırılması ve özgürlük vaatleri de CHP'nin bu dönemki rolü için temel demagoji malzemesi yapılıyor.

Oysa Türkiye kapitalizminin büyüüp palazlanması tam da CHP'nin seçim vaadi olarak sunduğu hakların emekçilerin elinden alınması nedeniyle gerçekleşti. Sağlığın piyasaya açılması, taşeronlaştırma ve kayıt dışı istihdamın iki katına çıkması, kapitalistler için gereksiz masraftan sayılan iş güvenliği önlemlerinin alınmaması yüzünden yüzlerce işçinin yaşamın kaybetmesi, işsizler ordusuna katılan bir milyonu aşkın insan ve buna rağmen daha da büyüyen kapitalistler... CHP'nin seçim programı ve Kılıçdaroğlu'nun bol keseden attığı vaatleri palazlanan kapitalistlerin karlarının bir kısmından feragat etmeleri anlamına geliyor.

Fakat ne CHP'nin bu vaatleri yapabilme gücü ne de sermaye düzeninin bunların bir kısmını bile emekçilere verebilme olanağı bulunuyor. Emekçilere verebilecekleri açısından barutunu çoktan tüketmiş bulunan düzenin en önemli alternatifi, sosyal demagoji silahıyla emekçileri bir kez daha temelsiz beklentilere sokabilmektir. Seçimler ise bu açıdan düzen için bulunmaz bir fırsattır. Seçim vaatleriyle toplumu sersemletip düzene bağlamak düzen siyasetinde geleneksel ve aynı zamanda sonuç veren bir yöntemdir. “Kaşarlanmış” düzen politikacısı Süleyman Demirel'in deyimiyle “seçimler devletin halkın gazını aldığı” süreçlerdir. Sınıf devrimcileri ise “halkın gazını” sınıf mücadelesi kanalına akıtmak durumundadır. Düzen partilerinin sersemletici propagandasına karşı verilmesi gereken ideolojik mücadelenin yanısıra hakların ancak dişe diş bir mücadeleyle kazanılabildiğini emekçilere kendi deneyimleriyle göstermek önümüzde bir görev olarak durmaktadır.

Parası olmayan giremez!

Burjuvaların, soyguncuların, işkencecilerin, mafya bozuntularının koltuklarını kapmak için yarış ettiği parlamentonun kapıları işçi-emekçilere ve Kürt halkına kapalı. Öyle ki seçimlere girmek için sayısız engel konulurken, seçimleri kazanabilmek için de yüksek barajları aşmak gerekiyor. Hoş zaten burjuva sınıf iktidarını maskelemek dışında herhangi bir yönetme kapasitesi olmayan mecliste bir koltuk sahibi olmanın işçi ve emekçiler ile Kürt halkı açısından pek bir değeri yok ama, burjuvazi yine de işini sıkı tutuyor. Çünkü böylelikle ne seçim oyunları bozulsun, ne de meclise yakıştırdığı etiket bozulsun istiyor.

Bu amaçla yapılan son hamlelerden biri de bağımsız adaylıkların önünü almak için oldu. YSK'nın bu amaçla açıkladığı bağımsız adaylık için gerekli şartlar arasında, başvuru için yatırılması gereken para miktarı tam 7 bin 734 TL. En yüksek memur brüt memur maaşı üzerinden hesaplanan bu rakamı ödeyebilecek tek bir işçi ve emekçi yoktur. Elbette

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fanitey.org>

bağımsız aday olacak burjuvalar için bu paranın bir önemi yok.

Burjuva partilerine hazineden trilyonluk kaynaklar akıtılırken, belirlenen bu fahiş meblağ bağımsız adaylıkların yolunu kesmeye hizmet ediyor. Özellikle komünistlerin ve Kürt hareketinin seçimlerde bağımsız adaylar çıkartmasına engel olmak amacını taşıyor. Çünkü Kürt hareketi baraj engelini bu biçimde aşarken, komünistler de bağımsız adaylar yoluyla seçimleri ve parlamenter yanılısımları teşhir ederek gerçek çözüm yolunun devrim olduğunu gösteriyorlar.

Elbette bu tür manevraların devrimci seçim çalışmalarına engel olması mümkün değil. Çünkü komünistler için mesele seçimlere ve meclise girmek değil, gerektiğinde bu tür zeminleri de kullanarak bu kurumların çözüm olmadığını göstermektir. O nedenle bu türden yasak ve engellemeler, meclisin ve seçimlerin gerçek yüzünü gösterdiği ölçüde devrimci politika kazanmış demektir.

Metalde sömürü ve köleliğe karşı GREV var!

İlk adımı Süsler Doruk işçileri attı

Metal işkolunda DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası ile MESS (Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası) arasında yürütülen 2010-2012 metal işkolu grup toplu iş sözleşmelerinde 21 yıl aradan sonra metal işçileri grev silahını kuşandı. Metal patronlarının sömürü ve kölelik dayatmalarına "yeter" diyen işçiler grev pankartlarını teker teker fabrika kapılarına asacaklar.

Bu büyük mücadelede ilk adımı atma onurunu üstlenen **Doruk** işçileri 22 Mart sabahı şalterleri indirerek grev meydanına çıktılar. Doruk'un ardından Grup TİS kapsamındaki diğer fabrikalarda da grev uygulaması başlatılacak. Birleşik Metal-İş Sendikası, şimdiye kadar 10 fabrikanın greve çıkış tarihlerini ilan etmiş bulunuyor. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada Kocaeli'de Standard Depo işçileri de grev pankartını fabrikaya asıyorlardı.

Doruk fabrikasına grev pankartı saat 10.00 civarında başlayan eylemin ardından asıldı. İtalyan sermayeli Candy Grubu bünyesindeki **Doruk Ev Gereçleri Sanayi ve Tic. LTD. Şti.** Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunuyor. 500'ü aşkın Birleşik Metal-İş üyesinin çalıştığı fabrikada grev pankartı, kitlesel ve coşkulu bir eylemle asıldı.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkez ve şube yöneticilerinin yanı sıra DİSK yöneticilerinin de bulunduğu eyleme Eskişehir'deki ilerici, devrimci güçler, sendikalar ve kitle örgütleri de katılım sağladı.

Metal işçilerine Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün seslendi.

Fabrika kapısına "Bu işyerinde grev var / Birleşik Metal-İş" pankartının asılmasının ardından Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün fabrika önünde ilk gün nöbet tutacak 2 grev gözcüsüne önlüklerini giydirdi. Ardından da yaklaşık bin kişi sloganlarla aynı sanayi sitesi içerisinde yer alan diğer Doruk fabrikasına yürüdü.

Doruk fabrikasındaki grevi diğer 20 fabrika izleyecek. Toplamda 10 bine yakın işçinin katılacağı grev, MESS'in sefalet ve kölelik dayatmasına karşı gerçekleştiriliyor. Metal işçileri Türk Metal çetesinin imzaladığı satış sözleşmesini kabul etmezken, sefalet ücreti dayatmasını reddediyor.

Süsler Doruk'un ardından greve başlayacak olan diğer işyerlerine ilişkin program da şöyle:

24 Mart 2011- Standart Depo (Kocaeli Şube)
28 Mart 2011- Kroman Çelik (Gebze Şube)
30 Mart 2011- Bekaert (Kocaeli Şube)
1 Nisan 2011- Bosal Mimaysan (Gebze Şube)
4 Nisan 2011- Çimsataş (Anadolu Şube)
6 Nisan 2011- ABB Elektrik (İstanbul 1 Nolu Şube)
29 Mart 2011- Areva (Gebze Şube)
8 Nisan 2011- Arfesan (Gebze Şube)
11 Nisan 2011- RSA (İstanbul 2 Nolu Şube)

MESS'le uyuşmazlık aşamasında olan Birleşik Metal-İş Sendikası yönetimi, greve gidiş sebeplerini şöyle açıklıyor:

1- Yüzde 5,35 zam oranı düşüktür. Düşüktür, çünkü 2008 krizi şirketlerin büyük kısmının hükümetten aldıkları teşviklerle sıkıntı yaşamadıkları ama işçilerin gerek çalışma gerek yaşam koşullarının geriletildiği bir kriz olmuştur. Düşüktür, çünkü 2009'un ikinci yarısından itibaren ama özellikle 2010 yılında metal işkolunda gerçekleştirilen büyümenin hiçbir şekilde karşılığı değildir.

2- Ücret zam yöntemi grup sözleşmesinin prensiplerini ortadan kaldırmış, her işyerine farklı zam uygulaması, aynı saat ücretini alan ancak farklı işyerlerinde çalışan işçilerin farklı zamlar almalarına neden olmaktadır.

3- 4857 No'lu İş Kanunu'ndaki değişiklikler ve hükümetin taslakları toplu iş sözleşmesinin imzalanmasından sonra tarafların iradelerinin dışında değişmesine yol açma tehlikesi taşımaktadır. Bu toplu sözleşme düzeni açısından uygun bir durum değildir, çünkü toplu iş sözleşmeleri tarafların kendi iradeleriyle imzaladıkları metinlerdir ve taraflar kendi iradelerinin dışında değişmesi ihtimal dahilinde olan metinleri imzalamamalıdır.

Süsler Doruk'ta grev sürüyor

Beyaz Eşya üretiminin yapıldığı işletme ile soba fabrikası olmak üzere iki bölümden oluşan İtalyan sermayeli Candy Grubu'na bağlı Doruk Ev Gereçleri San Tic Ltd Şti.'deki grev, birbirine yakın iki işletmede sürüyor.

Birleşik Metal-İş üyesi işçiler "Bu işyerinde grev vardır" pankartlarının asılı olduğu iki fabrikanın giriş kapılarında bulunan grev çadırlarında bekliyorlar.

Her iki işletme önünde kurulan grev çadırlarında 12 saatte bir nöbet değiştiren işçiler giydikleri grev gözcüsü önlükleriyle bekleyişlerini sürdürüyorlar. Geceli-gündüzlü süren grev nöbeti Doruk'un Beyaz Eşya fabrikasında toplam 6 kişiyle, diğer işletmede ise 2'şer işçiyle tutuluyor.

"Bu devranın değişmesi gerekiyor"

Grevci Süsler Doruk işçisi **Hakan Yılmaz** greve ilişkin düşüncelerini şöyle anlatıyor:

- Grev ilk olarak çıkma onurunu yaşıyoruz. Öncülüğü biz yaptığımız için diğerleri de bizleri görerek kendi haklarını savunacaklar. İşverene hiçbir zaman haklarımızı yedirmeyiz. MESS'in arkasına sığınıp, onun dediğini yapmaya devam ediyorlar. Bunu yaptıkları sürece anlaşma olmaz. Gemileri yaktık. Sonuna kadar gideceğiz. Hakkımızı alana kadar devam edeceğiz. Aç kalsak da, açıkta kalsak da ölmeyiz ve bu yoldan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

dönmeyiz.

Türk Metal bayram öncesinde gidip sözleşmeyi imzaladı. Biz, Türk Metal'i işveren sendikası olarak görüyoruz. İşveren ne derse onu yapıyorlar. Bize küçük sendika diyorlar. Bunlar nasıl olsa imza atıyorlar diyorlar. Önceki sözleşmede atmak zorunda kaldık ve birşey yapamadık. Ama şimdi grevdeyiz. Bu sefer göreceğiz. Hakkımızı alacağız. Bu işlerin her zaman böyle gitmediğini onlara göstereceğiz. Bu devran böyle gitmez. Bir yerden sonra bu devranın değişmesi gerekiyor.

Dün greve çıkarken arkadaşlarımızla halaylar çektik, oynadık. Greve çıkış çok güzeldi. İnşallah sonu da güzel olur. Sonunun iyi olmasını bekliyoruz. Bu sabah (23 Mart) öğretmen arkadaşlar ve işçi arkadaşlar destek için geldiler. Ziyaretler sürüyor. Dışarıdan destekleyen çok kişi var. Ailem, komşularım vs. hepsi destekliyor.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Metal greviyle dayanışma büyüyor

Metal greviyle dayanışmayı büyütme için İstanbul Anadolu Yakası'nda biraraya gelen çeşitli sendika, meslek odası ve siyasal güçler "**Metal İşçileriyle Dayanışma Platformu**"nu kurdular.

Grev ve dayanışma görevini ele almak üzere KESK Anadolu Yakası Şubeleri binasında düzenlenen forumda, Birleşik Metal Sendikası TİS Uzmanı İrfan Kaygısız süreçle ilgili bilgilendirmede bulundu. Kaygısız konuşmasında, "*Biz bu TİS görüşmeleri sırasında elimizden gelen her türlü çalışmayı yaptık ama yapılan bu görüşmelerden bir sonuç alamadık. Bunun üzerine birçok fabrikada yapılan oylamalarla grev kararları alındı. Bu kararlar son derece hayatidir. Eğer bu grevlerde istediğimiz sonuçları alamazsak maalesef özel sektörde greve ve sendikalara olan güven sarsılacak ve bundan sonra grev uygulamasına geçmek son derece zorlaşacak*" dedi.

Kaygısız'ın konuşmasının ardından söz katılımcılara bırakıldı. Konuşmalarda genel olarak grevle dayanışmanın önemine vurgu yapılırken bu çerçevede yapılan öneriler üzerinde tartışmalar yürütüldü. Toplantı sonucunda, grevle dayanışmak amacıyla kitlesel ziyaretler gerçekleştirmek, geniş kesimlere grevin sesini duyurmak, dayanışma geceleri örgütlemek, düzenli haftalık toplantılar yapmak gibi çalışmalar konusunda hemfikir olundu.

Platform toplantısına katılan kurumlar şunlar: DİSK/Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şubesi, DİSK/Emekli Sen Kadıköy Şubesi, KESK/BTS İstanbul 1 No'lu Şube, KESK/ Büro Emekçileri Sendikası İstanbul 3 Nolu Şube, KESK/Yapı-Yol-Sen İstanbul Şubesi, Emekliler ve Yaşlılar Hareketi, Darıca Kültür Derneği, Spor Emekçileri Sendikası, TMMOB/Metalurji Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi, TMMOB/Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi, TMMOB/Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi, Eğitim Emekçileri Derneği, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, ESP Kadıköy İlçe Örgütü, Sendika.org, CHP Kadıköy İlçe Örgütü İşçi Komisyonu

Yaşasın grev, yaşasın dayanışma!

Sömürüye ve köleliğe karşı grev silahını kuşanan metal işçileri ilk adımı attı. İlk grev pankartını Eskişehir’de Süsler Doruk fabrikasına astı. 20 yıl sonra gelen bu adım tarihi önemdedir.

Çünkü sermayenin çelik çekirdeği MESS’in onyıllar boyunca baskı, zorbalık ve düzenbazlıkla kurduğu düzenini hedef alıyor. 12 Eylül askeri faşist darbesiyle metal işçisi şahsında işçi sınıfına giydirilmiş deli gömleğini parçalama iradesini temsil ediyor.

Kardeşler!

Metal işçisinin grevi kısmi bir hak mücadelesi değil, emek ile sermaye arasındaki mücadelenin çok önemli bir cephesidir. Çünkü metal işçisi, Türkiye işçi sınıfının öncü bölüğüdür. Sınıf mücadelesi tarihinde ön açan, önde giden, sürükleyen bir konumu vardır. Öyle ki işçi sınıfının siyasal-toplumsal alanı sarsacak düzeyde etkili biçimde girdiği ‘60’lı yıllarda ilk hamleyi onlar yapmıştı. Mücadele tarihinin en ileri eylemi olan 15-16 Haziran direnişinin öncülüğünü de onlar yaptılar. Bu büyük direnişin fitilini ateşledikleri gibi, en son ana kadar çarpışan sınıf bölüğü oldular. Yine 12 Eylül darbesinin ilk hedeflerinden biri de onların “büyük grev”iydi. Darbenin ardından da darbe koşullarında devletin zapturapt altına almak için en yoğun biçimde çalıştığı kesimlerin başında geldiler.

Çünkü işçi sınıfını teslim almak için onun öncü kuvveti metal işçileri teslim alınmalıydı. Bu nedenle metal işçisinin örgütlülükleri biçilirken, taşeron Türk Metal çetesi metal işçisinin başına musallat edildi. Düzen böyle kuruldu ve onyıllar boyunca herhangi bir sıkıntı yaşamadan bugüne getirildi.

Ancak artık metal işçisi ve bir bütün olarak işçi sınıfının üzerinde kurulmuş bu düzenin sonu görünmüştür. Grev yoluna çıkan metal işçileri bu düzeni yıkmaya kararlıdır. Eğer bu mücadelede sonuna kadar gider ve başarılı olurlarsa, yani MESS’in düzenini yıkarlarsa, bu hem metal işçisi için ve hem de işçi sınıfı için büyük bir zafer olacaktır.

Böylelikle sınıf mücadelesinde yeni bir dönemin yolu açılacaktır.

İşte bundan dolayı da MESS ve uşakları da ne pahasına olursa olsun geri adım atmaktan kaçınıyorlar. Tam bir siyasal sınıf bilinciyle ve hatta grevin yapılacağı fabrikaları yakmak pahasına metal işçilerinin grev iradesini kırmaya çalışıyorlar. Ama bugüne kadar bunda başarı kazanamadılar, bugünden sonra da kazanamayacaklardır.

Grevci metal işçileri!

Onurlu ve zorlu bir yola çıktınız. MESS’in ve Türk Metal’in düzenini yıkmak gibi büyük bir davayı omuzladınız. Bir yol açtınız. İleriye yönelik attığınız bu adım son derece önemli ve anlamlıdır.

Bilmelisiniz ki bu yolda yalnız yürümeyeceksiniz. Bugünkü koşullar sizi yanıltmamalıdır. Bu onurlu greviniz kararlılıkla sürdürükçe işçi sınıfının ve toplumun emekçi kesimlerinin de desteğini alacaksınız. Sadece ülke içerisinde değil, ülke dışında da destekler büyüyecektir.

Çünkü davanız emeğin davası, davanız davamızdır! Zaferiniz de işçi sınıfının zaferi olacaktır. Bu nedenle çıktığınız bu yolda engelleri kararlılıkla aşmak için, attığınız adımları güçlendirmeli, saflarınızı sıklaştırmalı, zafere kilitlenmelisiniz.

Unutmamalısınız ki, bu yolda en büyük silahınız iş örgütlenmeniz olacaktır. Bunun için tek tek her bir fabrikada grev komitelerini güçlendirmeli ve merkezileştirmelisiniz. Bu sizin en zorlu virajlardan sağ salım çıkmanızı sağlayacaktır.

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Metal işçilerinin grevine destek vermek boynumuzun borcudur. Çünkü metal işçileri ellerini taşın altına koydular. Altında ezildiğimiz bu sömürü düzeninin beyni MESS’i ezmek için öne çıktılar.

Onları bu onurlu mücadelelerinde yalnız bırakmamalıyız. Grevin ruhunu ve coşkusunu fabrikalarımıza, işyerlerimize, okullarımıza, semtlerimize taşımalıyız. Metal işçisinin davasını sınıf kardeşlerimize anlatmalı, desteğe çağırmalıyız. Dayanışma platformları oluşturarak grevci metal işçilerinin yanında saf tutmalıyız. Metal işçisinin davasını böylelikle emeğin davası haline getirmeliyiz.

Öyleyse haydi grevle dayanışmaya, haydi MESS’i ve düzenini yıkmak için sınıf kavgasına!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
22 Mart 2011

Türk Metal çetesi iş başında!

Bursa Orhangazi ilçesinde bulunan ve Birleşik Metal’de örgütlü olan **Asil Çelik** fabrikasında Türk Metal çetesinin saldırısı yaşanıyor.

Türk Metal uzun zamandır işçileri tehdit ve taciz ederken, fabrikada bugün fiilen istifa saldırısı başlatıldı. Türk Metal çetesinin elemanları işçilerin yoğun olarak oturduğu Gemlik, Orhangazi ve Yalova’da konumlanarak işçileri Birleşik Metal’den istifaya zorladı. Türk Metal çetesinin bu saldırı girişimine karşı Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şubesi’nden yöneticiler, işçilerin yanında

yer alarak onları yalnız bırakmadı. Şu ana kadar saldırının piyonu olan dört işçi dışında istifa eden olmadı.

Metal işçilerinin sömürüye ve köleliğe karşı grev silahını kuşandığı bir dönemde gelen bu saldırı tesadüfî bir durum değildir. Metal işçilerinin, talepleri ve Türk Metal-MESS ittifakını parçalamak için çıktığı grev yolunda Türk Metal çetesi bu türden saldırılarla kendisini ve MESS’i korumaya çalışmaktadır.

Kızıl Bayrak / Bursa

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ankara’da dayanışma eylemi

Ankara’da devrimci ve ilerici kurumlar tarafından 21 Mart Pazartesi günü, greve çıkan metal işçileri ile dayanışma eylemi gerçekleştirildi.

21 Mart günü gerçekleştirilen eylemde, Birleşik Metal-İş üyesi metal işçilerinin sömürüye ve kölelik dayatmalarına karşı açtığı grev bayrağı selamlandı. Ayrıca DESA, PTT, Konak Belediyesi, Adana Numune Hastanesi, Casper, Ontex/Canbebe işçilerinin sürdürdükleri direnişler de selamlanarak dayanışma çağrısı yapıldı.

“MESS’in dayatmalarına karşı grev diyen metal işçisinin yanındayız!” denilen açıklamada metal patronlarının bir yandan tehditler savururken bir yandan da grev karşısında korkularının büyüdüğüne dikkat çekildi.

Açıklamada, saldırılar karşısında yakılan direniş ateşinin metal işçilerinin grevi ile daha da büyüyeceği vurgulandı.

İşçi ve emekçilerin çıktığı kıvılcımı yangına çevirme ve bu onurlu mücadeleye omuz verme çağrısıyla eylem sona erdi.

Eylem BDSP, DDSB, Devrimci Proletarya, Devrimci Yolda Özgürlük, EHP, Kaldıraç, Mücadele Birliği Platformu, SDP, TÖP, TÜM-İGD tarafından örgütlendi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Grev Kartal’da selamlandı

Metal grevi, Metal İşçileri Birliği tarafından 22 Mart akşamı Kartal’da gerçekleştirilen eylemle selamlandı.

“MESS’in sömürüsüne, sermayenin köleliğine karşı, GREV var! / Metal İşçileri Birliği” pankartı açıldıktan sonra meşalelerin yakılmasıyla eylem başladı.

Kartal Bankalar Caddesi üzerinde yapılan yürüyüşte “Sömürüye karşı greve, mücadeleye!”, “İşgal, grev, direniş!”, “MESS’i ezelim, çaldıklarını alalım!”, “Grevi destekle, direnişi büyüt!” sloganları sıklıkla atıldı.

Kartal Meydanı’nda okunan basın açıklamasında şunlar söylendi: “Onurlu ve zorlu bir yola çıktık. MESS’in ve Türk Metal’in düzenini yıkmak gibi büyük bir davayı omuzlamış bulunmaktayız. İleriye yönelik attığımız bu adım son derece önemli ve anlamlıdır. Artık üzerimizde bulunan ölü toprağını atmış bulunmaktayız. Görev bu grev ateşini daha ileriye taşımaktır. Grev kararlılığı sürdürükçe işçi sınıfının diğer bölüklerinden ve toplumun emekçi kesimlerinden destek alacaktır. Aynı şekilde grev sürdürükçe MESS diğer sermayedarlardan destek bulacaktır. Artık saflar belli olacaktır. İki sınıf karşı karşıya gelmiştir.”

Açıklamanın ardından yeniden Bankalar Caddesi’nde yürüyüş yapıldı. Yürüyüş Kartal İşçi Kültür Evi önünde bitirildi.

Kızıl Bayrak / Kartal

Konak'tan Ontex'e direniş köprüsü

Konak Belediyesi taşeron işçileri seslerini duyurmak için 23 Mart günü bir eylem gerçekleştirdiler. Eylemin ardından ise, Kurultay Hazırlık Komiteleri'nin **Ontex direnişini** selamlayan eylemine katılarak direnişler arasında anlamlı bir bağ kurdular.

Belediye işçileri öncesinde duyurdukları eylem takvimi çerçevesinde direniş alanından Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşte en önde "Onurlu direnişimizin 27. Günü!" yazılı döviz ve "Taşeron öldü gömüyoruz!" yazılı temsili bir tabut taşındı.

İzmir İşçi Kurultayı Hazırlık Komiteleri'nin yanısıra Mücadele Birliği ve DİP'in de destek verdiği yürüyüş, yolun tek şeridi trafiğe kapatılarak gerçekleşti. Yürüyüşe Buca Belediyesi direnişçilerinden Batıgöl Tunç da

katıldı. İşçiler vuvuzelalar eşliğinde gerçekleştirdikleri yürüyüş sırasında sloganlar atıldılar.

Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde bir süre yüründükten sonra toplanılarak basın açıklamasına geçildi. Direnişçi işçilerden Gülbeniz Dönmez'in okuduğu basın açıklamasında işçilerin talepleri ve neden direndikleri anlatıldı. Gerçekleşen polis saldırısı teşhir edildi. Saldırı sırasında cop ve şok cihazlarının kullanıldığı anlatıldı, kadın işçilerin tacize uğradığı ifade edildi.

İzmir İşçi Kurultayı Hazırlık Komiteleri'nin, geçtiğimiz hafta Konak Belediye işçilerine yönelik polis saldırısı nedeniyle ertelediği "Ontex direnişiyle dayanışma eylemi" 23 Mart günü gerçekleştirildi. Eylemde "Ontex'ten Konak'a direnen işçiler kazanacak! / Helen Harper, Canbebe, Canped BOYKOT! / Kurultay Hazırlık Komiteleri" pankartı açıldı.

KHK adına okunan basın metninde Ontex işçilerinin bir yandan sendikal bürokrasiye karşı, bir yandan da patronlara karşı direnişe geçtikleri ifade edildi. Direnişin seyrinin anlatıldığı basın metninde işçilerin Goldman Sachs Capital Partners ve Texas Pacific Group bünyesindeki Burger King, Canbebe, Canped ve Helen Harper ürünlerine yönelik boykot çağrısı duyuruldu.

Konak işçilerinin ve Buca direnişçisi Batıgöl Tunç'un da sürdürdüğü direniş selamlanarak "Bugün bu tek tek süren direnişler toplamda işçi sınıfı adına verilen mücadelenin simgesidirler, tarihte yerlerini alacaktır" denildi.

Basın açıklaması İzmir İşçi Kurultayı'na yapılan çağrı ile son buldu. Açıklamanın ardından işçiler ve destekçi güçler yeniden kortej oluşturarak direniş alanına doğru yürüyüşe geçtiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

Direnişçi işçiler Taksim'deydi

Dünya devi Ontex'in Türkiye'deki fabrikasında işten atılan işçiler, direnişlerinin 31. gününde Taksim'de eylemdeydi. Eylem, direnişçi PTT taşeron işçileriyle beraber örgütlendi.

Galatasaray Meydanı'na yürüyüşle gelen işçiler burada destekçi kurumlarla beraber bir süre sloganlarla bekledikten sonra Burger King önüne yürüdüler.

Burger King önüne gelindiğinde Ontex işçisi Mustafa Bozkurt tarafından bir konuşma yapıldı. Bozkurt, Ontex ve PTT işçileri olarak eylemde olduklarını belirterek, haksız yere işten atıldıklarını hatırlattı. Sendikal bürokrasiye ve patronun saldırılarına karşı her yerde eylemde olduklarını, Türkiye'nin her yerinde, yurtdışında, blokaj eylemleriyle mücadelelerini sürdürdüklerini belirtti. Ümraniye Carrefour'da gerçekleştirilen blokaj eyleminde bir Ontex işçisinin gözaltına alındığına dikkat çekerek, 17 Mart Perşembe günü de direnişteki Konak Belediyesi işçilerinin polis terörüne maruz kaldıklarını hatırlattı.

Basın açıklamasını okuyan Ontex işçisi İbrahim Ok, sınıf dayanışmasının önemine vurgu yaptı. Ok sözde işçinin yanında olan sendikaların da yan çizerek kendi kimliklerini gösterdiklerini belirtti.

Metal grevinden, Konak'a, Casper'dan Ontex'e ve PTT'ye kadar bu geniş direniş havzasının işçi sınıfına ait olduğunu belirtti.

ÇHD İstanbul Şubesi adına konuşan Gülvin Aydın, emekten yana olan herkesi Ontex işçilerinin mücadelesini sahiplenmeye ve destek vermeye çağırdı.

Devrimci İşçi Komiteleri adına yapılan konuşmada Konak Belediyesi işçilerine ve Ontex

işçilerine yapılan saldırılara değinerek "Bunlar bizleri yıldırılmaz!" denildi. Bu konuşmaların ardından **Grup Emeğe Ezgi**, Çav Bella'yı söyledi.

BDSP adına yapılan konuşmada bu sürecin safları netleştirdiğine vurgu yapıldı. Ontex direnişinin emek cephesini elekten geçirdiği, bu süreçte emekten yana olduklarını söyleyenlerin sınıdıkları ifade edildi. Direnişçi işçilere yönelik polis şiddetine ve gözaltı terörüne de dikkat çekilerek baskıların mücadelenin önüne geçemeyeceği söylendi.

Şair Rahime Henden de polis terörünü kınayarak şiiri paylaştı. Eyleme ayrıca **Tekstil Sen** ve **Devinim Tiyatro Atölyesi** de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Boykot çağrısı Maltepe'de

Ontex-Canbebe işçilerinin Canbebe, Helen Harper ve Canped ürünlerini boykot çağrısı bu kez Maltepe Carrefour'a taşındı. BDSP çalışanları da 20 Mart akşamı Maltepe Carrefour'da gerçekleştirilen eyleme destek verdi.

Uzun kuyruklar oluştu

Saat 18.00'de mağazanın alışveriş bölümüne geçen Ontex işçileri raflardan aldıkları ürünlerle kasalarda uzun kuyruklar oluşturdular. Tüm ürünler kasalardan geçirildikten sonra direnişçi bir Ontex işçisi ajitasyon konuşmalarına başladı. Konuşmada, 16 işçinin bir ayı aşkın süredir devam eden direnişi anlatıldı. Aynı anda, tüm alışveriş merkezine seslenen mikrofona da kullanılmaya başlandı. Ontex işçileri, patronun haklarını isteyen işçileri kapı önüne koymasını teşhir ettiler. Ontex patronuna karşı direnen işçilere destek için Canbebe ürünlerini boykot çağrısı yapıldı. Bu sırada mağaza güvenlikleriyle kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Eylemcilerin kararlı duruşu karşısında geri çekilen özel güvenlikler kordon yaparak eylemi izlemeye başladı. Çevrede eylemi izleyen emekçilerin alkışları ve bildiriye olan ilgileri ise mağaza müdürüne cevap niteliğindeydi.

"Canbebe'ye boykot, direnişe destek!" sloganları sonrasında diğer bölüme geçilerek eylem sürdürüldü.

Kızıl Bayrak / Kartal

Ontex'le enternasyonal dayanışma

Almanya'da çeşitli sektörlerde çalışan işçiler Ontex direnişini sahiplendiklerini belirterek işçilere yapılan saldırıyı protesto ettiklerini söylediler. MAN IG Metall Nürnberg Sendika ve İşçi Temsilciliği ise Burger King boykotunu Almanya'ya taşıyacaklarını belirtti.

Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır tarafından verilen eğitim seminerine katılan **Nürnberg bölgesindeki çeşitli fabrikalardan işçiler** (MAN, Leistriz, Siemens Trafowerk, Federal Mogul, Conti Temic / INA, Devlet Demiryolları, Bosch, Meth ve Berber işçileri) topladıkları 500 Euro'yu işçilere iletiler.

Almanya'da **Procter&Gamble Weiterstadt** fabrikasından sendika İşyeri Temsilcileri ve Yönetim Kurulu, yayınladığı mesajla Ontex'i kınarken direnişçi işçilerle dayanışma içerisinde olduğunu ilan etti.

IG BCE- P&G Weiterstadt Sendika İşyeri Temsilcileri ve Yönetim Kurulu'nun mesajında şu ifadeler yer buldu: "Tüm gelişmeleri yakından takip ederek, çalıştığımız işyerlerinde sendikalı arkadaşlarımızı ve kamuoyunu yaptıklarınızdan dolayı bilgilendireceğimiz gibi, bu nedenle kendi hakları için mücadele eden arkadaşlarımızın işe geri alınmaya ve diğer talepleri kabul edilinceye kadar davalarını kendi davamız olarak görerek, verdikleri bu haklı mücadelelerini desteklediğimizi size ve kamuoyuna duyuruyoruz."

PTT işçilerinden zincirli eylemi

PTT Genel Müdürlüğü'ne bağlı taşeron şirketlerde karşılaştıkları işten atma saldırısına direnişle yanıt veren PTT taşeron işçileri 22 Mart günü PTT'nin İstanbul Sirkeci'deki Genel Müdürlüğü önünde gerçekleştirdikleri zincirli eylemle mücadele taleplerini dile getirdiler.

Kendilerini PTT Sirkeci Genel Müdürlüğü'nün giriş kapısına zincirleyen işçiler taleplerini haykırdılar. Direnişçi işçiler polis tarafından gözaltına alındılar.

Direnişçi işçiler Rıza Soylu, Celal Ünlütürk, Cafer Kala "Taşeron işçiler kadroya alınsın!", "Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz! Direnişimizin 76. günündeyiz!", "Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz! İşimizi geri istiyoruz!" dövizlerini açarak neden işten atıldıklarını ve taleplerini anlattılar.

"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "İstanbul uyuma postacına sahip çık!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın onurlu direnişimiz!" sloganları atılırken direnişçi işçi Rıza Soylu eylemlerinin amacını anlattı. İşlerini geri istediklerini belirten Soylu, taşeronluk sistemini teşhir etti. Taşeronluğun kölelik olduğunun altını çizerek "Çocuklarımızın geleceği için Topkapı ve Sarıyer'de direniyoruz" dedi. Sendikalardan, demokratik kitle örgütlerinden ve ilerici, devrimci kurumlardan destek beklediklerini belirten Soylu, bununla beraber PTT Genel Müdürü Osman Tural'ı da teşhir etti. Tural'ın "Bir daha bu kapıdan giremeyeceksiniz" sözlerini hatırlatarak işlerini geri istediklerini yineledi.

Sloganlarla taleplerini haykıran işçiler polisin gözaltı saldırısının hedefi oldu. Önce sivil polislerce zincirleri kesilen işçiler geri adım atmayarak eylemlerine devam ettiler. Oturma eylemi yapan işçiler ardından ana giriş kapısının

hemen arkasındaki postanenin iç giriş kapısına geçerek oturma eylemlerini burada da sürdürdüler. Polis, Osman Tural'la görüşmeden ayrılmayacaklarını belirten işçileri darp ederek gözaltına aldı.

İşçileri kollarından tutarak zorla kaldıran polis, PTT işçilerini yerlerde sürükleyerek polis aracına bindirdi. İşçileri darp eden, polis aracına tekmeleyerek bindiren polisin bu tutumuna karşı teşhir konuşmaları yapan işçiler mücadele kararlılıklarını vurguladılar. Eylemi takip eden basın emekçileri polisin engelleme girişimine maruz kaldılar.

PTT işçileri polis arabası içerisinde teşhir konuşmaları yapmaya devam ederken, polis şiddeti arabanın içerisinde de sürdü. Direnişçi işçiler gözaltına alınarak Sirkeci Karakolu'na götürüldüler.

Topkapı İşçi Derneği'nden protesto

Gözaltı saldırısı aynı gün saat 15.30'da Sirkeci PTT önünde Topkapı İşçi Derneği tarafından protesto edildi. Gözaltına alınan işçilerden Rıza Soylu'nun aynı zamanda Topkapı İşçi Derneği Yönetim Kurulu Başkanı, direnişçi işçilerden Cafer Kalağ'ın ise dernek üyesi olması nedeniyle Topkapı İşçi Derneği basın açıklaması yaptı. Eyleme ÇHD Çalışma Yaşamı Komisyonu üyesi avukatlar ve direnişçi Ontex/Canbebe işçileri de katıldı.

Polis terörünün teşhir edildiği eylemde Topkapı İşçi Derneği adına okunan basın açıklamasında zincirli eylem sırasında yaşanan gözaltı saldırısı anlatıldı.

Açıklamada, direnişlerini sürdüren Ontex/Canbebe işçilerinin yanısıra Konak Belediye işçilerinin maruz kaldığı polis saldırısı da hatırlatıldı.

Açıklamanın sonunda ise taşeronlaştırmaya, kölece çalışma koşullarına ve güvencesizliğe hayır diyen işçilerin haklı taleplerinin yanında bulunduğu söylendi.

Açıklamada söz alan direnişçi Ontex işçisi **Gamze Kayhan**, direnen işçilerin her yerde saldırıya uğradığını, devletin ve patronların yanında saf tutan kolluk güçlerinin işçilere saldırdığını ifade etti. Saldırıların yanıtız kalmayacağını söyleyen Ontex işçisi, direnen işçilerin kazanacağını belirterek konuşmasını noktaladı. Gözaltıdan alınan üç işçi savcılıkta alınan ifadelerinin ardından serbest bırakıldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

PTT direnişinde işe iade davası

Topkapı AVPİM önünde direnişlerini sürdüren PTT taşeron işçileri, PTT Genel Müdürlüğü'ne karşı açtıkları işe iade davasının ilk duruşması için 18 Mart günü Bakırköy Adliyesi önündeydi.

PTT taşeron işçileri Rıza Soylu ve Cafer Kağa, duruşmaları öncesinde basın açıklaması gerçekleştirdi. Sarıyer Posta Dağıtım Merkezi önünde direnişini sürdüren PTT taşeron işçisi Celal Ünlütürk'ün yanısıra direnişçi Ontex işçilerinin de katılım gösterdiği basın açıklamasına, aralarında BDSP'nin de bulunduğu devrimci ve ilerici kurumlar da destek verdi.

Eylemde konuşan PTT işçisi Rıza Soylu, taşeronluk adı altında dayatılan köleliğe, işten atmalara ve PTT'nin özelleştirmesine karşı yürüttükleri mücadelelerinin kazanana dek süreceğini söyledi. Direnişçi Ontex işçileri adına yapılan konuşmada ise ortak mücadele vurgusu yapıldı. Konuşma "PTT'den sınıf kardeşlerimiz sonuna kadar yanında olacağız!" sözleriyle noktalandı.

Basın açıklamasını okuyan PTT direnişçisi Cafer Kalağ, işten atılmalarının PTT'nin özelleştirilmesi süreciyle paralellik taşıdığına dikkat çekti. İşlerine son verilirken hiçbir haklarının verilmediğine, yasal bildirim dahi yapılmadığına dikkat çeken Kalağ, tüm bu keyfi uygulamalara rağmen PTT nin önünde çadır kurarak direnişe geçtiklerini belirtti.

PTT'den pişkince "savunma"

Duruşmanın ardından direnişçi işçiler dışarıda bekleyen destekçi kitlenin yanına geldi. Burada konuşan Avukat Ümüs Seğmen, davalı PTT Genel Müdürlüğü'nün Rıza Soylu ve Cafer Kalağ'ın taşeronda firmada çalışmasından ötürü kendilerinin davaya hukuksal olarak muhatap olmadığını ileri sürdüğünü söyledi. Müdürlüğün Posta Kanunu'nun 10. maddesini, bünyesindeki taşeron çalışmanın "yasal dayanağı" olarak gösterdiğini söyleyen Seğmen, davanın "delillerin ve iddiaların incelenmesi" gerekçesiyle 19 Nisan 2011 tarihine ertelendiğini ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Konak'ta direnişçi işçilere vahşi saldırı

İzmir'de CHP'li belediyeler işçi düşmanlığı konusunda gemi azya aldılar. Konak Belediyesi'nde taşeronlaştırmaya ve sendikasız çalıştırılmaya karşı direnen işçiler ve onlara destek verenler peşpeşe maruz kaldıkları polis saldırılarıyla gözaltına alındılar.

Basmane'deki direniş alanından Sümerbank önüne yürüyüş gerçekleştiren Konak Belediyesi taşeron işçileri ve aralarında BDSP'lilerin de bulunduğu ilerici ve devrimci güçler burada yapılan basın açıklamasının ardından belediye önündeki direniş alanına doğru yola çıktılar.

Direniş alanına döndüklerinde, bina önünde bekleyen arkadaşlarının direniş alanından zorla kaldırılıp çöp koyteynerlerinin konulduğunu gören işçiler, alan boşaltılıncaya kadar Basmane yolunu trafığe kapatacaklarını söyleyerek oturma eylemine başladılar.

Eylemlerine sor vermeyen işçilere saldıran çevik kuvvet polisleri zor kullanarak ve darp ederek işçileri gözaltına aldı.

Aralarında BDSP'lilerin ve devrimci yapıların yanısıra Genç-Sen üyelerinin de bulunduğu destekçi güçler de işçilerle beraber gözaltına alındılar. Polis saldırısı sırasında yaralanan BDSP çalışanı Atlen Yıldırım acil servise

kaldırılırken, Yıldırım bir süre daha hastanede tutuldu.

Konak Belediyesi'nin belediye başkanının talimatı üzerine işçilerin bekledikleri yere süs çamı dikerek bekleme alanını dolduruldu. Bu yolla, direnişteki işçilerin bekleme alanını engellenmeye çalışan belediye yönetimi, işçiler tarafından teşhir edildi.

İşçilere yönelik polis saldırısı saat 17.30'da demokratik kitle örgütleri, sendikalar ve devrimci kurumların katılımıyla gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

Basın açıklamasını okuyan KESK İzmir Şubeler Platformu sözcüsü Abdullah Tuncel, yaşanan saldırıya değindi.

Saat 18.30 sıralarında ise park bahçe işçileri Konak işçilerinin yanına gelerek destek verdiler.

Gözaltına alınan direnişçi işçilerin yanısıra BDSP, Alinteri, Mücadele Birliği ve SDP çalışanları gece saat 02.30'da ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar.

Direniş kararlılıklarını sürdüren işçiler 22 Mart gecesi tekrar gözaltına alındılar. Çok sayıda çevik kuvvet ve sivil polis gece geç saatlerde işçilere müdahale etti. Gözaltına alınan 6 işçi, Konak İlçesi'ne bağlı Hatay Karakolu'na götürüldü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ÇEL-MER Çelik'te kirli oyunlar

ÇEL-MER Çelik patronu sendikaya olan tahammülsüzlüğünü kirli oyunlarla dışa vuruyor. Patron son olarak 22 Mart Salı günü iki işyeri temsilcisini ayak oyunlarıyla işten attı.

Kocaeli'nin Gebze ilçesi Şekerpınar Mahallesi'nde kurulu bulunan ÇEL-MER Çelik'te geçtiğimiz yaz sendikalaşma mücadelesi verdikleri için işten atma saldırısıyla karşı karşıya kalan DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş üyesi işçiler, fabrikayı işgal ederek taleplerini dile getirmişlerdi. 4 günlük işgal eyleminin ardından patron sendikayı tanımak zorunda kalmıştı.

Fabrikada TİS hazırlıklarının sürdüğü bir aşamada ÇEL-MER Çelik patronu Gazi Yılmaz bu süreci baltalayacak kirli oyunlarla işten atma saldırısını yeniden devreye soktu. Direnişin ilk başladığı süreçte direniş kırıcı işçiler olarak fabrikaya başvuru yapan ne olduğu belirsiz üç kişi bir süre önce işe alındı. Bu kişiler o dönemde polis eşliğinde giriş-çıkış yapıyor, direnişi provoke ediyorlardı.

Bu üç kişinin işe alınması ÇEL-MER işçileri tarafından tepkiyle karşılandı. Çünkü işçiler huzursuzluk çıkaran davranışlarda bulunuyorlardı. Dahası işyeri temsilcileri aracılığıyla Gazi Yılmaz'a bu konuda uyarıda bulunuldu. Bu kişilerin amaçları ve niyetlerinin farklı olduğu, huzursuzluk çıkardıkları patrona iletilti. ÇEL-MER patronu ise "gerekeni yaparız" diyerek bu uyarıları geçiştirdi.

ÇEL-MER işçilerine saldırı

ÇEL-MER patronunun yeni oyunu ise 21 Mart Pazartesi gecesi devreye sokuldu. Gece vardiyasında çalışan bu kişiler işyeri temsilcilerine saldırdı. "Biz bu işi yapmayız, sizin söylediğiniz şeyi yapmayız" diyen bu kişiler saat 23.30 civarında Ersin Usta ve Naci Açıkgoz'e fiziki saldırıda bulundu.

Fabrikadaki işyeri temsilcileri saldırının ardından tutanak tutturmak için karakolu aradı. Fakat kendilerine sabah gelmeleri söylenince sendikayla

beraber 22 Mart Salı sabahı emniyete giderek tutanak tutturdular ve suç duyurusunda bulundular.

ÇEL-MER patronu ise planladığı oyun çerçevesinde işçileri İş Kanunu'nun 25/2 maddesini gerekçe göstererek "işyerinin huzurunu bozmak"tan işten attı.

Bu saldırısı ise içeride çalışan sendikalı işçiler tarafından öfkeyle karşılandı. 22 Mart Salı günü saat 13.00'te işçiler protesto eylemi gerçekleştirdi. Demir çubuklarla ses çıkaran işçiler işten atma saldırısına tepki gösterdi.

Gazi Yılmaz ise hızını alamayıp 13 işçinin daha ismini işten atılacaklar listesine ekleyerek panoya astı. Sendikalı tüm işçilerin buna tepki göstermesi üzerine bu karar daha sonra yapılacak görüşmeye bırakıldı.

İşten atılan işçiler direnişte

Bu gelişmelerin ardından işten atılan işyeri temsilcileri 23 Mart günü fabrika önünde direnişe başladılar. BDSP, ÜİD-DER ve SODAP da işçilere destek vermek için fabrika önüne geldi.

23 Mart günü saat 13.00 sıralarında fabrikanın İnsan Kaynakları Müdürü ve ÇEL-MER patronu 13 işçiyi teker teker görüşmeye çağırdı. Listede isimleri bulunan işçiler patronla tek tek görüşmeyi reddederek saat 13.00'teki görüşmeye toplu şekilde gittiler. Örgütlü duruşlarını gösteren işçiler "Tek tek gelmeyiz. Konuşacaksak beraber konuşalım" dediler. İşçilerin aldıkları örgütlü tutum nedeniyle görüşme gerçekleşmedi ve işçiler üretim alanına döndü.

Diğer yandan öğle yemeği molası için fabrika kapısına çıkan ÇEL-MER işçileri işten atılan arkadaşlarına sahip çıktılar.

Direnişin başlamasından kısa bir sonra kolluk güçleri de fabrikaya geldiler. "Aranızda işçi olmayanlar var" diyerek ortamı terörlere etmeye çalışan kolluk güçleri bir süre sonra fabrika içine çekildiler.

Kızıl Bayrak / Gebze

KDS direnişi eylemle sona erdi

Gebze'de kurulu KDS Pres Döküm AŞ'de güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya karşı sendikal örgütlenme girişiminde bulundukları için patron tarafından işten atılan KDS işçileri, 19 Ocak 2011 tarihinden bu yana fabrika önünde sürdürdükleri direnişlerini 19 Mart Cumartesi günü sonlandırdılar.

Fabrika önünde "İşçilerin birliği patronları korkuttu, işbirlikçi sendika KDS'ye kuruldu!", "Haksızlığa boyun eğmeyeceğiz. Direne direne kazanacağız!" pankartları açan direnişçi işçiler, kendilerine destek için gelen ilerici ve devrimci güçlerle birlikte bir açıklama gerçekleştirdiler. 15.00-23.00 vardiyasında çalışan işçilerin fabrikaya giriş saatine kadar fabrika önünde halaylar çekip sloganlar atıldılar. 15.00-23.00 vardiyasında çalışan işçiler ile 07.00-15.00 vardiyasında çıkan işçilerin fabrika içinde toplandıkları anda basın açıklaması gerçekleştiren direnişçi KDS işçileri, haksızlıklara karşı verilen hak arama mücadelesinin bitmediğini, kavganın yeni başladığını ifade ettiler.

İşten atılan KDS işçileri adına basın açıklamasını gerçekleştiren Burcu Deniz, yıllarca KDS fabrikasında kötü koşullar altında çalıştırıldıklarını, emeklerinin karşılığını alamadıklarını, çalıştıkları süre içinde insan yerine konulmadıklarını, onurlarının yok sayıldığını hatırlattı.

Direnişin basıncıyla iyileştirmeler yapıldı

Patronların istediği zaman keyiflerince işçileri işten çıkartamayacaklarını, işçileri işten atsalar da birlikteliklerinin önüne geçemeyeceklerini göstermek için kapı önünde direnişe geçtiklerini belirten Deniz, direnişleri boyunca patronun direnişlerini kırmak için birçok yola başvurduğunu, ilk işten çıkartılan arkadaşlarına yüklü miktarda para teklif edildiğini, patron-jandarma işbirliği ile direnişlerinden vazgeçirilmeye zorlandıklarını, içeride asılsız dedikodular yayılarak işçiler üzerinde baskı ve tehdit uygulandığını vurguladı.

Fabrikaya yandaş sendika

Sürecin en kritik noktasında patronun yandaş sendikayı devreye sokarak işçileri tehdit ve baskı yoluyla üyeliklere zorladığını hatırlatan Deniz, "Yandaş sendikanın icraatları ortadadır, patronlardan yana tavrı açıktır. Bizler bunun bilincinde olan işçiler olarak patronun çaresizlik zemininde sıkıştığı noktada yaptığı bu manevranın ne anlama geldiğini biliyoruz. Sendika sözünün "S"sinin bile bahsedilmediği bir fabrikada herkes patron yandaş sendikanın gerçek yüzünü görecek" dedi. BDSP, ÜİD-DER ve Bir Umut Derneği de eyleme destek verdi.

Kızıl Bayrak / Gebze

3. Ümraniye İşçi Kurultayı faaliyetleri...

3. Ümraniye İşçi Kurultayı hazırlıkları tüm hızıyla devam ediyor. Son yapılan KHK toplantısında, tebliğ tartışmaları yapılırken bir yandan da kurultay gününe kadar yürütülecek propaganda, ajitasyon ve örgütlenme faaliyeti için yok yönlü pratik planlama yapıldı.

Kuralsız ve güvencesiz çalışmaya karşı imza kampanyası stantların açılmasıyla imza

kampanyasının startı verildi. Stantlar Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde iş çıkış saatinde açıldı. İşçi ve emekçiler tarafından yoğun ilgiyle karşılanan stantta 3 Nisan günü yapılacak Kurultay için çağrı yapıldı. Ayrıca perşembe günü İMES kapısında, Cuma günü ise İMES A kapısında stantlar açıldı.

3. Ümraniye İşçi Kurultay Hazırlık Komitesi "işçilerin birliği hakların kardeşliği" şiarını yükseltmek amacıyla işçi ve emekçileri Newroz günü alanlara çağıran bildiri dağıtımı gerçekleştirdi. Sarıgazi'de yapılan bildiri dağıtımına emekçilerin ilgisi yoğundu.

Yaygın afiş çalışması ve gözaltı girişimi

18 Mart Cuma günü öğle saatlerinde Dudulu Organize Sanayi Bölgesi çevresini afişlerle donatmaya başlayan Ümraniye KHK polis engeliyle karşılaştı. Çamlıca köprüsü civarında afiş yaparken ihbar sonucu geldiğini söyleyen polisler KHK çalışanlarını karakola götürmeye çalıştı. Polisler KHK çalışanlarını karakolda güvenlik şubeye teslim edeceklerini belirttiler. Bunun gözaltı anlamına geldiği söylenerek polis arabasına binilmedi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

İşçiler kurultaylara yürüyor...

Tersanelerde imza kampanyası

Tuzla tersaneler cehennemindeki kölece çalışma koşullarına ve patronların keyfi uygulamalarına karşı tersane işçileri örgütlenmeye çağrılıyor.

“Ücretlerimizin düşürülmesine ve gasbına karşı, haklarımız ve geleceğimiz için derneğimizde örgütlenelim, mücadeleyi yükseltelim!” şiarıyla yürütülen imza kampanyasının ikinci gününde de “Tuzla Gemi Tersanesi” önünde stand açıldı.

Aydıntepe tren istasyonunda açılan imza standında Kartal’da gerçekleştirilecek işçi kurultayına da katılım çağrısı yapılıyor. Faaliyetler sırasında ayrıca, tersane işçilerinin sesi Rota da işçilere ulaştırılıyor.

Tersane işçilerine ajitasyon konuşmaları eşliğinde mücadeleyi büyütme ve haklarımıza sahip çıkma çağrısı yapıldı. Tersane işçilerine mücadele çağrıları diğer noktalarda da devam edecek.

Esenyurt’ta işçi toplantısı

İstanbul’un Esenyurt bölgesinde işçi kurultayı hazırlıkları sürüyor. Esenyurt İşçi Kurultay Hazırlık Komitesi, “Örgütlenme Sorunu” gündemli bir işçi toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantıda Kurultay Hazırlık Komitesi adına yapılan açılış konuşmasında işçilerin, emekçilerin yaşadığı ağır sömürü koşullarına değinildi. Yeni saldırı yasalarıyla emekçilerin daha da köleleştirildiği söylenerek Esenyurt’taki işçilerin yaşadığı sorunlara vurgu yapıldı. Esenyurt’ta öne çıkan sorunlar olan

uzun çalışma saatleri, güvencesizlik ve düşük ücretler ele alındı. Bölgedeki ağır saldırı koşullarının gerisinde yoğun bir örgütsüzlüğün olduğu belirtildi. Bu örgütsüzlüğü dağıtmak, işçilerin birliğini oluşturmak için örgütlenme çağrısının yapıldığı konuşmada işyeri komitelerinin, taban örgütlülüklerinin önemine dikkat çekildi. Direnişlerden örnekler verilerek örgütlenme seferberliği çağrısıyla son buldu.

Bu konuşmanın ardından toplantıda örgütlenme deneyimlerini aktarmak üzere yer alan Ontex ve PTT işçileri söz aldı. İlk olarak konuşan Ontex direnişçisi örgütlenme deneyimlerini aktardı. Sınıfın bağımsız devrimci tutumunun ifadesi olan komitelerin sadece patronlara değil sendikal bürokrasiye karşı da mücadelenin aracı olduğuna değindi.

PTT direnişçisi konuşmasında direnişlerinin hedeflerine değindi. PTT direnişinin güvencesiz çalışmanın ifadesi olan taşeronluk sistemine karşı yürütüldüğünü vurguladı. PTT işçisi konuşmasını, taban örgütlülüklerinin misyonuna yaptığı vurgu ve direnişe destek çağrısıyla sonlandırdı.

Toplantıya katılan işçilerin yaptıkları konuşmalarda sendikal bürokrasiyle mücadele, sınıfın siyasal örgütlülükleri, fabrikalardaki örgütlenme deneyimleri temel olarak değinilen konular oldu. Toplantıya katılan işçiler kurultaya katılım sağlayacaklarını ve tüm işçi arkadaşlarını da bu kurultaya katacaklarını ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Tuzla - Esenyurt

İzmir’de yaygın çalışma

3 Nisan Pazar günü gerçekleştirilecek olan İzmir İşçi Kurultayı hazırlıkları kapsamında afiş, bildiri ve tanıtım çalışmaları sürüyor.

Kurultay Hazırlık Komiteleri bir yandan kurultay faaliyetlerini sürdürürken, diğer yandan da direnen işçilerle dayanışma amacıyla çalışmalar yürütüyor. Bu kapsamda geçtiğimiz hafta Kurultay Hazırlık Komiteleri Konak Belediyesi önünde direnen taşeron temizlik işçileri ile beraber Ontex ürünlerini boykota çağırarak bir açıklama gerçekleştirecekti. Ancak Konak Belediyesi önünde gerçekleştirilen saldırı nedeniyle açıklama gerçekleştirilemedi. Bunun ardından Kıbrıs Şehitleri Caddesi’nde bulunan Tansaş önünde Ontex ürünlerini boykota çağırarak bildiriler dağıtıldı.

22 Mart günü “Gücümüz Birliğimizde İzmir İşçi Kurultayı 3 Nisan’da toplanıyor” şiarlı afişler İzmir’in dört bir yanına asılarak kurultay çağrısı yapıldı. Bostanlı, Karşıyaka, Naldöken, Bayraklı, Bornova, Alsancak, Basmane, ve Menemen’de oldukça yaygın olarak kullanılan afişler emekçiler tarafından da ilgiyle karşılandı. Afiş çalışmaları önümüzdeki günlerde organize girişlerinde ve emekçi semtlerinde de yapılmaya devam edecek.

23 Mart sabahı Çiğli merkezde “İzmir İşçi Kurultayı Mücadeleye çağırıyor” şiarlı ve “7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası! 2 Günlük kesintisiz hafta sonu tatili! İşten çıkarmalar yasaklansın! Taşeronlaştırmaya son verilsin! Herkese insanca yaşamaya yeten ücret! Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılın, lokavt yasaklansın! Sınırsız söz, basın, gösteri ve örgütlenme özgürlüğü!” taleplerinin yazılı olduğu kurultay çağrı bildirileri dağıtıldı. Çiğli merkezde ve organize girişindeki dağıtım ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapıldı.

İzmir İşçi Kurultayı Hazırlık Komiteleri

Ankara’da kurultay çalışmaları

Ankara’da OSTİM ve İvedik’te yaşanan patlamalarla beraber artan işçi katliamlarına karşı Ankara İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi imza kampanyası başlattı. İmza kampanyası yaygın bir şekilde işçi ve emekçilere götürülüyor.

İmzalar işçi servis noktalarından toplanıyor. 19 Mart günü ise saat 12.00-14.00 saatleri arasında Yüksel Caddesi’nde stant açılarak işçi katliamlarına dikkat çekildi. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde emekçiler imza standına çağrıldı. Emekçilerin yoğun ilgisi ile karşılaşılan çalışma oldukça verimli geçti.

Sincan’da İşçiden İşçiye dağıtım

İşçiden İşçiye Ankara İşçi Bülteni Sincan OSB işçilerine ulaştırılmaya devam ediyor. Ankara İşçi Kurultayı’na kapaktan çağrı yapan bülten Sincan 12. Cadde üzerindeki servis güzergahlarında işçilere ulaştırıldı. Erkunt, Türk Traktör, Arçelik işçilerinin

yanısıra farklı döküm fabrikalarından metal işçilerine bülten verildi.

Ayrıca Arçelik işçileri ile metal işkolundaki Toplu İş Sözleşmesi ve grev üzerine sohbetler edildi. İşçiler Türk Metal’in sözleşmeyi imzaladığını belirttiler. Birleşik Metal üyesi işçilerin grev kararı aldığı ve Türk Metal üyesi işçilerin de bu greve omuz vermesi gerektiği belirtildi. Gerçekleştirilen dağıtımda 200 adet bülten kullanıldı.

Bülten, Balgat’ta çalışan tekstil işçilerine de ulaştırıldı. İşçiler bülten dağıtımını oldukça olumlu karşılarken “bizim çocuklar gelmiş” diyerek kendi aralarında bülteni tartıştılar. İşçilerin yan yana gelmediğinden yakınan işçilere kurultayın yan yana gelmek için bir araç olduğu anlatıldı ve birlikte mücadele etme çağrısı yapıldı. 150 adet bülten işçilere ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kayseri’de işçi toplantısı

3. Kayseri İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi 20 Mart günü torba yasası konulu bir panel düzenledi. Kayseri İşçi Kültürü’nde düzenlenen panelin birinci bölümünde Kurultay Hazırlık Komitesi’nden bir işçi torba yasanın işçi sınıfına yönelik hangi saldırıları içerdiğini dile getirdi.

Torba yasası panelinin ikinci bölümünde sosyalist bir kamu emekçisi düşüncelerini dile getirdi. Torba yasanın sadece işçi sınıfını değil kamu emekçilerini de güvencesiz çalışmaya mahkum ettiğini dile getirdi.

Panelin son bölümünde konuşan Kurultay Hazırlık Komitesi sözcüsü, torba yasanın içeriğine ilişkin ayrıntılı bir sunum gerçekleştirdi.

Torba yasa vb. saldırı yasalarını engellemenin biricik yolunun işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesi olduğunu dile getiren kurultay sözcüsü, işçileri 17 Nisan’da yapılacak olan kurultaya omuz vermeye çağırdı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Emperyalist saldırganlığa enternasyonal dayanak

Arap halklarına karşı yeni bir cephe açan emperyalist güçler, vahşi saldırılarını “sivil halkı katliamdan korumak” gerekçesine dayandırıyorlar. Emperyalist zorbaların paravan örgütü olarak çalışan BM Güvenlik Konseyi’nin aldığı 1973 sayılı karar ise, kanlı saldırıya “meşru” gerekçe olarak sunuluyor.

Libya’ya bomba ve füze yağdıran ABD, Fransa, İngiltere, İtalya, Kanada gibi emperyalist güçler ile Türkiye gibi suç ortakları, BM kararının gereklerini yerine getirdiklerini iddia ediyorlar. Oysa Libya üzerinde uçuşa yasak bölge oluşturulmasını talep eden Arap Birliği bile, saldırının ilk gününde Güvenlik Konseyi kararının çiğnendiğini dile getirerek sızlanmaya başladı. Zira saldırgan emperyalistler Arap Birliği’nin taleplerini gözettiklerini özellikle dile getirerek suçun sorumluluğunu karşı tarafa atıyorlar.

Halkları değil sefil çıkarlarını koruyorlar

Atlas Okyanusu’ndan Basra Körfezi’ne uzanan Arap dünyasını saran halk isyanlarına müdahale etmek için fırsat kollayan emperyalist zorbalar, diktatör Kaddafi rejiminin halka karşı giriştiği vahşi katliamlar sayesinde emellerine ulaşmış bulunuyorlar.

Libya’daki zorba rejim ABD, İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya gibi devletlerden satın aldığı silahlarla halkı katletmeye başladı. Vahşette sınır tanımayan Kaddafi ve ona bağlı çeteler, Arap halklarının iradesini çiğnemek için pusuda bekleyen emperyalistlere, saldırıyı başlatma zemini hazırladılar. Dahası Kaddafi rejiminin icraatları emperyalistlere, saldırıyı “sivil Arap halkını korumak” gibi ulvi bir gerekçeye dayandırma fırsatı da verdi.

Emperyalist koalisyonun Libya’ya saldırısının sivil halkı Kaddafi güçlerinden korumakla uzaktan yakından bir alakası yoktur. Zira ezilen hakları korumak gibi bir dertleri olmadığı gibi, “sivil” halkların kanını en çok dökenler de bizzat emperyalist güçlerdir. Kaddafi’yi farklı yöntemlerle durdurmak mümkünken, hiçbir diplomatik girişimde bulunmadan Libya’yı bombalamaya başlamaları da, katliamı durdurmak gibi bir dertlerinin olmadığını kanıtlıyor.

İki emperyalist paylaşım savaşı, Cezayir, Vietnam, Endonezya, Ruanda gibi insanlığın maruz kaldığı en vahşi en kitlesel kıyımlar bir yana, yakın geçmişte Filistin, Lübnan, Irak, Afganistan, Tamil ve diğer halkların maruz kaldığı kitlesel katliamlar, şu anda Libya üzerine bomba yağdıran emperyalist güçlerin onayı, desteği veya doğrudan eliyle gerçekleştirilmiştir.

Dahası var. Suudi Arabistan ordusunu, eşitlik, özgürlük ve onurlu bir yaşam talep eden silahlı Bahreyn halkının üzerine salan da bizzat ABD emperyalizmidir. Bahreyn halkını katletmek için ordu gönderenlerin sivil halkı korumak için Libya’ya saldırdıklarını iddia etmeleri, iğrenç bir riyakârlık örneğinden başka bir şey değildir.

Emperyalist orduların doğrudan veya tetikçileri

eliyle saldırdıkları ülkelerde yaşananlar, Libya için neler planlandığını öngörmek için yeterlidir.

Afganistan ve Irak ABD ile suç ortakları tarafından viraneye çevrildi. Irak’ta 1.5 milyon, Afganistan’da onbinlerce kişinin katledilmesinden işgalci güçler sorumludur. Emperyalist güçlerin onayı ve desteği ile Güney Lübnan ve Gazze Şeridi’ne vahşi saldırılar düzenleyen İsrail ordusu ise, yüzlercesi çocuk binlerce sivil katletmekle yetinmemiş, işyerleri ve yerleşim alanlarını bombalayarak yakıp yıkmıştır. Sri Lanka ordusuna, bağımsızlık mücadelesi veren Tamil Kaplanları ile Tamil halkına saldırı için yeşil ışık yakan emperyalistler, onbinlerce Tamil’in katledilmesi, yüzbinlercesinin yerinden yurdundan edilmesinin suç ortaklarıdır.

Demek ki emperyalistler, halkları korumakla değil katletmekle uğraşıyorlar. Aynı durum Libya için de geçerlidir.

Halkların iradesini çiğneyip zenginliklerini yağmalıyorlar

Arap dünyasındaki halk ayaklanmaları ilk günden beri emperyalist-siyonist güçler ile bölgedeki işbirlikçilerini tedirgin etmeye başladı. İsyanları beklemeyen Washington ve Tel Aviv’deki savaş baronları, adeta kabusla yatıp kalkmaya başladılar. Zira Ortadoğu hem enerji kaynakları rezervlerinin yüzde 60’ını barındırıyor, hem de yerküre üzerindeki en stratejik bölgedir.

Devrimci önderlik alanındaki eksikliğe rağmen ayaklanmalar, emperyalist-siyonist güçlerin işbirlikçilerini hedef aldı. Bu diktatörlere dayanarak bölge politikalarını uygulayan ABD-İsrail ikilisi, ilk andan itibaren bu süreci sabote etmek, yolundan saptırmak, yozlaştırmak, olmuyorsa doğrudan müdahale ile baltalamak hazırlığına giriştiler.

ABD savunma bakanının Bahreyn’i ziyaretinin
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

hemen ardından Suudi Arabistan ordusunun saldırıya geçmesi, emperyalist-siyonist güçler ile suç ortaklarının karşı saldırısının ilk pratik adımıydı. Libya saldırısı ise, halkların iradesini kırma planının pervasızca uygulanmaya başlatılması oldu. İlkinde sivil halkı katletmek için saldırıya geçenler, ikincisinde, sivil halkı korumak için harekete geçtiklerini iddia ettiler. Oysa hem Bahreyn hem Libya saldırısı bir ve aynı planın parçalarıdır.

Halkların iradesi kırılmadan, Arap dünyasında eskisi gibi at oynatıp bölgedeki zenginlikleri yağmalamak mümkün değildir. Bahreyn’de başlayıp Libya’da vahşi boyutlar alan emperyalist saldırganlık, öncelikle bu hedefleri gerçekleştirmeye odaklanmış durumdadır. İsyan eden halklar bu kirli oyunu bozmasını da bilecektir.

Özgürlük, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı direnişle kazanılır

Tunus’la Mısır’ın ortasında bulunan Libya, her iki ülkedeki diktatörlerin halk isyanıyla alaşağı edilmelerinden dolaysız bir şekilde etkilendi. Bu ise Kaddafi diktatörlüğüne karşı isyanın kısa sürede ülkenin dört bir yanına yayılmasını hızlandırdı.

Ayaklanma iki haftada Kaddafi rejimini toplumun geniş kesimleri ve halen sosyal yaşamda etkisi olan kabileler nezdinde gayr-ı meşru duruma düşürdü. Başkent Trablus ve çevresindeki iki-üç kent dışında zorba rejimin hakimiyeti kırıldı.

Ancak sonunun geldiğini gören despot Kaddafi ve etrafındaki yozlaşmış kan emiciler, ayaklanan halka savaş ilan ederek, uçuşa yasak bölge oluşturulması fikrinin öne çıkmasına zemin döşediler. Özel asker ve polis birlikleri ile Afrika ülkelerinden devşirilen kiralık katiller sürüsünü isyan eden halkın üstüne salarak katliamlara başladı.

Buna rağmen, batılı emperyalistlerin müdahalesini

Karşı Ortadoğu halklarıyla işmayı yükseltelim!

dillendirenler daha çok İngiltere ve ABD’de ikamet eden Kaddafi’nin eski muhalifleri oldular. Örneğin, o günlerde ayaklanmaya önderlik eden “17 Şubat Devrimi Gençliği” dış müdahaleyi kesin bir dille reddediyordu. Dış müdahalenin Kaddafi’ye “kahramanlık taslama” fırsatı yaratacağını dile getiren gençlik temsilcileri, diktatörlüğün üstesinden gelebileceklerini dile getiriyorlardı.

İsyancılar bombardımanlar karşısında tutunmakta güçlük çekmeye başladıklarında, uçuşa yasak bölge savunucularının sesi daha yüksek çıkmaya başladı. Zira rejimin katliamları, devrimci önderlikten yoksun olan isyancıların bu argümana karşı çıkmalarını zorlaştırdı. Yansıyanlar, gelinen aşamada hava saldırılarına açıktan itiraz eden bir taraf olmadığına işaret ediyor. Buna karşın emperyalist güçlerin kara harekatı başlatmalarına karşı olduğunu dile getiren kesimler halen ağırlıkta.

Her ne kadar devrimci programı olan anti-emperyalist bir önderlikten yoksun olsalar da, ayaklananlar ABD ve suç ortaklarına şüphe ile bakıyorlar. Ortada Filistin, Afganistan, Irak, Lübnan gibi örnekler dururken, isyan eden Libya halkının emperyalist işgale sessiz kalması olası değildir.

Elbette isyan eden halk ile emperyalistlerin askeri saldırıdan beklentileri farklıdır. Halk diktatörlükten, yolsuzluk ve yozlaşmadan arınmış, bağımsız demokratik bir ülkede onurlu yaşam isterken, emperyalistler sömürgecilik ve yağma peşindedirler. Nitekim, ABD ile batılı suç ortaklarının ikiyüzlü politikalarına dikkat çeken ilerici Arap aydınları, Libya halkını emperyalist güçlerin sömürgeci niyetleri konusunda uyararak, uyanık olma çağrısı yapmaktadırlar.

Kaddafi rejiminin emperyalist saldırıya zemin hazırlayan icraatları, isyan eden halkın özgürlük uğruna ödeyeceği bedeli daha da ağırlaştıracaktır. Şu anda Libya halkı hem Kaddafi hem emperyalist ordular tarafından katledilmektedir.

Libya ve Ortadoğu halklarıyla dayanışmayı yükseltelim!

Arap dünyasındaki halk isyanları diktatörler ile onları arkalayan emperyalist-siyonist güçlere korku salarken, dünya işçi ve emekçilerine umut vermiş, sömürü, kölelik ve zorbalığa karşı mücadeleye büyük bir güç katmıştır.

Emperyalist güçlerin Türkiye, Suudi Arabistan gibi suç ortaklarının katkılarıyla başlattığı Libya saldırısı, dünyanın bu kritik bölgesinde halklar lehine oluşan olumlu havayı tersine çevirmeyi de amaçlıyor. Emperyalist saldırının püskürtülmesi esas olarak isyan halindeki Libya halkının kararlı direnişine bağlı olsa da, dünya işçileri, emekçileri ve ezilen halklarının Libya halkıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltmelerinin büyük bir önemi vardır.

İşçi sınıfı, emekçiler ve ilerici-devrimci güçler, Türk

devleti ve icra kolu AKP hükümetinin suç ortaklığına karşı çıkmalı, Amerikan uşaklarının kardeş Arap halklarının katledilmesine katkı sunmalarını engellemek için harekete geçmelidirler.

Özelde Libya, genelde isyan halindeki Arap halklarıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltmek, verili koşullarda anti-emperyalist/anti-siyonist duruşun temel koşullarından biridir.

Vurgulamak gerekiyor ki, halk isyanlarının emperyalist saldırıyı püskürterek ilerlemeye devam etmesi, sadece Arap dünyası için değil, Türkiye dahil dünya işçilerinin, emekçilerinin ve ezilen halklarının kazanımı olacaktır. Bu tarihsel önemdeki kazanımın geliştirilip pekiştirilmesi için zaman geçirmeden eylemli dayanışma süreci başlatılmalıdır.

Libya’ya yönelik emperyalist saldırganlığa hayır!

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı birleşik direniş!

Emperyalistler ve işbirlikçileri Libya’da Kaddafi rejiminin ayaklananlara karşı sergilediği zorbalığı bahane ederek askeri harekat başlattı. 19 Mart akşamı başlayan harekat sürüyor. Emperyalist savaş makinası Libya’ya aralıksız bomba yağdırıyor. En yeni teknolojinin ürünü silahlarını da kullanarak gövde gösterisi yapıyor.

Emperyalistler ve işbirlikçileri “Halkı Kaddafi rejiminin kıyımından korumak” yalanına başvuruyor. Ama emekçi halkların bu yalana karnı tok!

Çünkü Irak’ı, Afganistan’ı ve daha nice benzer operasyonu unutmadık. 8 yıl önce aynı gün başlatılan Irak operasyonunu da halkı Saddam’dan korumak iddiasıyla gerçekleştirmişlerdi. Sonuç yüzbinlerce Iraklı’nın ölümü, yakılan yıkılan Irak kentleri oldu.

Emekçi halkların hayatı ve geleceği emperyalistler ve işbirlikçilerinin umurunda değil. Çünkü onlar egemenlik ve kölelik peşindedirler. Libya’ya yönelik saldırganlığın da başka bir nedeni yoktur. Amaçları Libya petrolleri üzerinde tam denetim kurmaktır. Aynı zamanda ise, Kaddafi rejiminin zorbalığını fırsata çevirerek, Ortadoğu’da halk isyanlarıyla kaybettikleri inisiyatifini yeniden kazanmaktır.

Bunun için de ikiyüzlülükte sınır tanımıyorlar. Çünkü halk ayaklanana kadar Kaddafi’nin arkasında onlar vardı. Öyle ki hemen tüm dünyanın olduğu gibi Libya’nın kaynaklarını yağmalayanlar da onlardı. Ancak Kaddafi’nin gideceği belli olunca ona sırtlarını döndüler, arkasından da zorbalığını bahane ederek kurtarıcı postuna büründüler.

Belirtmek gerekir ki, Türk sermaye devleti de, Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Libya’ya yönelik bu gerici emperyalist saldırganlığın ortağıdır. Devlet yöneticileri cephesinden yapılan açıklamalarla bu suç ortaklığı teyit edilmektedir. Libya’daki halk ayaklanması başladığında sermayenin ekonomik çıkarları için Kaddafi rejimiyle ilişkilerini bozmayan AKP hükümeti ve bir bütün olarak sermaye devleti, şimdi de tam bir ikiyüzlülük ve uşaklıkla emperyalist saldırganlığın ortağı olmuştur.

Emekçi halkların özgürlüğü ancak gerici rejimlerle birlikte her türlü baskı ve sömürünün gerisinde bulunan emperyalizme karşı mücadeleyle mümkündür. Aksi halde bu tür operasyonlar halkların daha koyu bir sefalet ve köleliğe mahkum edilmesinden başka bir sonuç vermez. Bu nedenle haklı ve meşru nedenlerle gerici rejimlere karşı isyanı seçen emekçi halklar, gerçek bir özgürlük ve kurtuluş için emperyalizme ve gerici işbirlikçilerine karşı da birleşik mücadeleyi yükseltmelidir.

İşte bu nedenlerle Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Libya’ya yönelik emperyalist saldırganlığa karşı gelmekte, bu saldırganlığın durdurulması ve Türk devletinin suç ortaklığına son vermesi talebiyle tüm ilerici-devrimci güçleri mücadeleye çağırılmaktadır.

**Kahrolsun emperyalist saldırganlık ve savaş!
Emperyalistler Libya’dan ve Ortadoğu’dan
defolsun!**

**Emperyalizm ve işbirlikçileri yenilecek,
direnen halklar kazanacak!**

**Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
20 Mart 2011**

TKİP işçi sınıfını ve emekçileri emperyalist saldırganlığa ve savaşa karşı mücadeleye çağırıyor!..

Kanlı ve kirli ellerinizi Libya'dan çekin!

Irak'a yönelik saldırı ve işgalin 8. yıldönümünde emperyalist savaş makinası bir kez daha Ortadoğu'ya ateş ve yıkım kusuyor. Başını ABD, Fransa, İngiltere ve İtalya gibi devletlerin çektiği emperyalist haydutlar koalisyonu, Libya'ya karşı haftalardır hazırlanmakta oldukları askeri saldırıyı nihayet başlatmış bulunuyorlar. Sivilleri katliamdan korumak bahanesiyle Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nden çıkarılan saldırı kararı, Kaddafi rejiminin ateşkes ilanına rağmen vakit geçirilmeksizin uygulamaya konuldu.

Partimiz bunu emperyalizmin Libya şahsında Ortadoğu halklarına yönelik yeni bir haydutça saldırısı olarak değerlendirmekte, bu çerçevede işçi sınıfı ve emekçi kitleleri aşağıdaki hususlar üzerinden uyarmayı ve eyleme çağırmayı acil bir sorumluluk olarak görmektedir:

1) Libya'ya yönelik savaş tepeden tırnağa bir emperyalist saldırganlık girişimidir. Hiçbir haklı nedene ve meşru temele sahip değildir. Geline yerde BM tüm kurumsal yapısı ve işleyişi ile emperyalist dünya sisteminin hizmetindedir. Kirli pazarlık ve uzlaşmaların sonucunda buradan çıkarılan bir karar açık bir emperyalist saldırganlık eylemine zerre kadar bir haklılık ve meşruluk kazandıramaz.

2) Libya'ya müdahalenin sivilleri korumak, Libya halkının özgürlüğünü güvenceye almak gerekçelerine dayandırılması, o çok iyi bilinen emperyalist riyakarlığın yeni bir örneğidir. Emperyalistler özgürlük değil fakat her zaman egemenlik ve köleleştirme, işgal ve yağma peşindedirler. Tüm tarih ve yakın zamanın tüm olayları bunun tanığıdır. Emperyalist haydutlar çetesinin Libya'da güvenceye almak istedikleri sivil halk ve isyancı güçler değil, fakat başta petrol kaynakları olmak üzere kendi sefil çıkarlarıdır.

3) Özgürlük ve sivil halkı koruma söylemi aynı zamanda iğrenç bir ikiyüzlülük örneğidir. Bugünkü saldırıda emperyalist canavarın sivri dişi olarak parlayan Fransa Cezayir halkının özgürlük ve bağımsızlık savaşını boğmak için bin bir türlü zulme başvurmuş, büyük kitlesel katliamlar yapmış, toplamında bir milyonu aşkın sivil katletmişti. Aynı şeyi bugünkü saldırıya katılan ve ona üs görevi gören İtalya Libya'da yapmış, bağımsızlık ve özgürlük uğruna savaşan Libya halkı kitlesel kıyımlardan geçirilmişti. Bugünkü haydutluğun mızrak ucu olan Fransa daha yakın zamanlarda, '90'lı yıllarda gerçekleşen ve bir milyona yakın insanın katledilmesiyle sonuçlanan Ruanda soykırımının baş sorumlusudur. Libya'ya yönelik saldırının başmimarı ABD emperyalizmi Irak'ta bir milyonu aşkın sivilin ölümünden sorumludur. Emperyalist koalisyon ve onların savaş örgütü NATO Afganistan'da binlerce, onbinlerce sivilin ölümünden sorumludurlar.

Bugün sivilleri korumaktan söz eden bu emperyalist haydutlar çetesi, siyonist İsrail'in sistemli biçimde Filistin'de kitlesel kıyımlar yapmasını izlemekle kalmıyor, anlayışla karşılayıp el altında destekliyorlar da. "Dökme Kurşun" operasyonunda binlerce sivil Filistinli katledilirken, Lübnan'da sivil hedefler yakılıp yıkılırken, yüzlerce masum insan katledilirken sivillerin hakkı ve hukuku bu riyakarların aklına gelmiyordu. Tarihe ve düne uzanmamıza da gerek yok. Yemen'deki, Bahreyn'deki amerikancı diktatörler halen de kitlesel olarak özgürlük isteyen sivilleri katlediyorlar, emperyalist efendilerin açık ve örtülü desteği ile üstelik.

Özetle, dünü ve bugünü, baştan başa tüm tarihleri, en barbar yöntemlere dayalı sayısız kitlesel katliamlarla dolu olanların bugün sivilleri korumak adı altında kirli

emperyalist hesap ve çıkarlarına haklılık kazandırmaya çalışmaları, tam da onlara yakışan çirkin bir ikiyüzlülük, en iğrenç türünden bir riyakarlık örneğidir.

4) Libya'ya yönelik bu barbarca saldırının en sinsi ve tehlikeli yönü ise, Tunus'la başlayan halk isyanları dalgasının hızını kesmek, bu arada isyanların haklılığına ve meşruluğuna gölge düşürmek, bu büyük halk hareketlerinin tüm dünya halkları nezdinde yarattığı umudu ve sempatiyi zaafa uğratmaktır. Ortadoğu'ya dalga dalga yayılan halk ayaklanmaları, emperyalizmin uzun yıllardır süren çok yönlü neo-liberal saldırı politikalarının siyasal ve sosyal alanda yarattığı tepkinin dışavurumu oldular. Tepkiler doğal olarak sömürünün, baskı ve köleliğin, bu koşullar üzerinden büyük bir çürüme ve kokuşmanın simgesi haline gelen diktatörleri hedeflemiştir. İsyancıları engelleme çabaları boşa çıkınca, emperyalist efendiler uşaklarını harcayarak ayaklanmaları kontrol altına alacak manevralara başvurdular. Böylece, geçmişte de örnekleri yaşandığı üzere, diktatörler harcanarak diktatörlükler ayakta tutulmaya çalışılmaktadır. Bu arada bu ülkelerde sistem yeniden yapılandırılarak emperyalist egemenlik ve kölelik ilişkilerinin daha uzun yıllar sorunsuzca sürdürülmesi hedeflenmektedir.

Halen Tunus ve Mısır'da yapılmak istenen budur. Tunus ve Mısır'da isyanların ehlileştirilmesi ve sinsi yöntemlerle denetim altına alınması yoluyla yapılmakta olan, şimdi Libya'da en kaba ve barbarca yöntemlerle yapılmaktadır. Savaşla boyun eğdirilecek Libya'da tam denetim altına alınmış işbirlikçi bir yeni yönetim hedeflenmekte, bu başarılamazsa eğer aynı şey parçalanacak bir Libya üzerinden yapılmak istenmektedir.

5) Emperyalistlere bu açık ya da örtülü kirli oyunları sergileme güç ve olanağını veren, halk isyanlarının yapısal zayıflığıdır. Devrimci önderlik ve yönelimden, dolayısıyla da açık bir anti-emperyalist tutum ve söylemden yoksunluk, başlangıçta ayaklanmaları korku ve kaygı içinde karşılayan emperyalistleri çok geçmeden cesaretlendirmiş, isyanları denetim altına alma manevralarını kolaylaştırmıştır. Libya'daki durum ise bu açıdan çok daha vahimdir. Gerçek durum hakkında yeterli bir açıklık olmamakla birlikte, isyancıların en azından bir bölümünün emperyalist müdahaleye umut bağladıklarına, buna çağrı çıkarttıklarına, emperyalistlerin de buna karşılık verdiği

ölçüsünde bu durum, Libya'daki kokuşmuş Kaddafi rejimine karşı başkaldırıyı lekelemekle kalmaz, onun haklı ve meşru temelini de ortadan kaldırır. Özgürlük uğruna girişilen, böyle olduğu iddia edilen bir mücadele, Libya'yı köleleştirmenin, başta petrol olmak üzere tüm zenginliklerini emperyalistlere dolaysız olarak sunmanın bir olanağı haline gelir. Bu arada uzun zamandır emperyalizmin kucağına oturmuş bulunan Kaddafi türü kokuşmuş diktatörlerin sahte anti-emperyalist söylemlerine de güç kazandırır.

6) Amerikancı diktatörlük rejimlerine karşı dalga dalga yayılan görkemli isyanları ile onurlu bir sınav veren ve tüm dünya halklarının haklı sempati ve desteğini kazanan Arap halkları, Libya'ya yönelik haydutça saldırının ardından şimdi yeni bir sınav ile yüzyüzedirler. Kitlesel hareketlilikler bu gelişmenin de etkisi altında bundan böyle açık anti-emperyalist bir çizgiye oturursa eğer, bu isyan hareketlerine yeni bir güç, ivme ve yön kazandırır, böylece emperyalistlerin sinsi manevraları da zora girer ve boşa çıkarılır. Ters bir durumda ise isyan dalgası hız kesmekle ve böylece kokuşmuş diktatörlük rejimleri ile onları arkalayan emperyalist dünya rahat bir nefes almakla kalmaz, büyük kitlesel ayaklanmaların Arap halklarına sağladığı maddi ve moral kazanımlar da zaafa uğrar.

Partimiz durumun tüm karmaşıklığına ve öznel koşulların yarattığı zaafiyetlere rağmen Arap halklarının büyük tarihsel birikimine, deneyimine ve sağduyusuna güvenmektedir.

7) Türkiye'nin işbirlikçi yönetimi, BM Güvenlik Konseyi'nin kararını gerekçe göstererek, emperyalist dünyanın Libya'ya haydutça müdahalesini meşru gördüğünü açıklamış bulunmaktadır. Fakat öte yandan bunu, Türkiye ve Ortadoğu halklarının hassasiyetlerini gözetenek, ikiyüzlülük örneği bazı söylemlerle dengelemeye çalışmaktadır. Tıpkı emperyalist müdahaleye utanç verici bir açık çağrı yapan işbirlikçi Arap Birliği'nin halen yapmakta olduğu gibi. Yine de Türkiye'li işbirlikçilerin temeldeki kaygısı halklar nezdindeki sahte imajdan çok Libya'da tehlikeye giren çıkarlarıdır. Libya'da halen sahip oldukları önemli avantajlarını yarın koruyup koruyamayacaklarıdır. Onların tutum ve davranışlarını buna ilişkin hesapları ile emperyalist dünyayla ilişkileri belirlemektedir. Halihazırdaki kıvrınmalar bunları bağdaştırmadaki güçlüklerden gelmektedir. Ama temelde tutumları açık ve nettir. Onlar halklara karşı emperyalist haydutların safındadırlar. Halen Balkanlar'da, Afganistan'da ve Irak'ta olduğu gibi. Bunu emperyalistlerinkini aratmayan bir riyakarlık ve ikiyüzlülükle gizlemeye çalışmaları olayların seyrine bağlı olarak daha da güç olacaktır.

8) Libya'ya yönelik emperyalist saldırganlığın durdurulması ve emperyalist hesapların boşa çıkarılması, Libya halkının ortaya koyacağı direnç kadar tüm dünyada işçi sınıfı ve emekçilerin göstereceği eylemli tepki ve dayanışmaya sıkı sıkıya bağlıdır.

Bu çerçevede TKİP, Türkiye işçi sınıfını ve emekçilerini emperyalist haydutluğa karşı harekete geçmeye, başta Libya halkı olmak üzere Ortadoğu halkları ile eylemli dayanışmayı büyültmeye çağırıyor!

**Kahrolsun emperyalist saldırganlık ve savaş!
Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!**

Bütün dünya işçileri ve ezilen halklar, birleşiniz!

Türkiye Komünist İşçi Partisi

20 Mart 2011

Arap dünyasında isyan dalgası sürüyor

İsyanın ardından diktatör Kaddafi'nin halka karşı savaş ilan etmesi, bunu gerekçe gösteren emperyalist güçlerin ise Libya'ya askeri saldırı başlatmaları, Arap halklarının iradesini kırma girişiminin iki ayrı cephesidir.

Bu türden girişimler, halk isyanlarının gelişimine olumsuz bir etkide bulunabilecek niteliktedir. Buna karşın hareketin devam ettiği Yemen'de olsun, yeni başladığı Suriye'de olsun, henüz olumsuz bir etkilenmeden söz edilmiyor. Umman Sultanlığı, Fas ve Cezayir'de de grev ve kitle eylemleri devam ediyor. Bahreyn'de vahşi saldırılara maruz kalan isyan, el Halife rejiminin yanı sıra Suudi Arabistan ordusunun kural tanımaz saldırganlığı, Kuveyt, Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi gerici rejimlerin suç ortaklığı ile İnci Meydanı'ndan çıkarıldı. Ancak direniş farklı mekan, biçim ve araçlarla devam etmektedir.

Diktatörleri alaşağı eden Tunus ve Mısır'da ise, gençlerle emekçiler, taleplerini gerçekleştirmek için mücadele ediyorlar. Kısacası süreç, Suudi Arabistan ve emperyalist güçlerin saldırılarına rağmen devam ediyor.

Yemen: Diktatörün etrafındaki çember daralıyor

Cuma günü gerçekleştirilen milyonların eylemine saldıran rejim, vahşi yüzünü tüm iğrençliği ile gözler önüne serdi.

52 eylemciyi katleden, yüzlercesini yaralayan kolluk kuvvetleri, Abdullah Salih rejiminde ilk büyük çatırdamanın meydana gelmesini sağladılar.

Alanın çevresindeki binalarda mevzilenen keskin nişancı katiller, eyleme önderlik eden gençleri hedef seçerek katletmiştir. Baş, boyun ve göğüs bölgesini hedef alan katiller, öldürmek üzere emir almışlardı.

“Devrim Şehitleri”nin cenazeleri yüzbinlerin katıldığı gösterilerle kaldırıldı. Vahşi katliam, isyan eden gençlerle emekçileri korkutmak bir yana, daha da bilemiş görünüyor.

Sana Üniversitesi'nin önündeki “değişim meydanı”nı sürekli eylem alanı ilan eden isyancılar, diktatör Abdullah Salih'le görüşülecek bir konunun

kalmadığını ilan ederek, derhal yönetimden çekilmesini talep ettiler.

Katliamın ardından “değişim devrimi gençliği” adına yapılan açıklamada, devrimin yeni aşamaya ulaştığı ve diktatörün sonunun yaklaştığı vurgulandı. Çıplak göğüslerini kurşunlara siper ettiklerini söyleyen gençler, diktatörü mutlaka yıkacaklarını ilan ettiler.

Alanda toplanan genç kuşaklarla emekçilerin kararlılığı, toplumun diğer kesimlerini de eyleme çekiyor. Kabilelerin çoğu, “gençliğin barışçı devrimini destekliyoruz” şeklinde açıklama yaparak, diktatörlüğe karşı olduklarını ilan ettiler.

İsyanın etkisi, düne kadar Abdullah Salih rejiminin destekçisi olan bazı güçleri de tavır değiştirmek zorunda bıraktı. Aralarında diktatörün üvey kardeşi olan bir general dahil olmak üzere, çok sayıda üst rütbeli asker, dört bakan, Arap ülkelerindeki hemen tüm büyükelçiler, hakim partinin bazı yöneticileri ve bizzat Abdullah Salih'in mensup olduğu kabile de, “gençliğin barışçı devrimini destekliyoruz” açıklamasını yapmış bulunuyor.

Ayaklanmanın vardığı nokta, emperyalist güçlerin de Abdullah Salih'e ağıttan destek sunmalarını imkansız hale getirdi. Bundan dolayı diktatörün Washington ve Londra'daki destekçileri, istifa etmesini isteyerek Abdullah Salih'i ortada bıraktılar.

Son olarak Suudi Arabistan'a heyet gönderen diktatörün bu girişimi de işe yaramadı. Zira isyancılar, hiçbir aracılığın kabul edilmeyeceğini, diktatörün def olup gitmesi dışında bir alternatifin bulunmadığını açıkladılar.

Köşeye sıkışan diktatör, halen tahtını korumaya çalışıyor. Son günlerde Sana'daki sarayına sığınan Abdullah Salih, tanklar, toplar, roketler yerleştirdiği, tahkim edilmiş sarayından yaptığı açıklamada, iç savaş tehdidi savurdu.

Görünen o ki, ayaklanmaya öncülük eden genç kuşaklar ve emekçilerle şiddet dışında bir dille konuşma yeteneğini yitiren Abdullah Salih rejimi, elindeki “son kozlar”ı kullanmaktan, yani kurşun ve bombaları halkın üzerine yağdırmaktan

çekinmeyecek.

Olayları bu boyuta taşıyıp fütursuz saldırganlık ve katliama başvursa da, bunun diktatörü kurtarması olası görünmüyor. Zira ölüm korkusunu yenen genç kuşaklar ve onların alanlara sürüklediği toplumun diğer kesimlerinin, katil diktatöre ve yordakçılarına daha fazla tahammül etmelerinin zemini kalmamıştır.

Bahreyn'de direniş

Suudi Arabistan'la körfezdeki suç ortaklarının katkısıyla saldırıya geçen Bahreyn polisi ve ordusu, vahşi bir saldırı gerçekleştirerek İnci Meydanı'nı boşalttı. Biri kadın yedi gencin katledildiği saldırıda yüzlerce kişi de yaralandı. Muhafiflerin evlerini basan el Halife'ye bağlı çetelerle Suudi Arabistan ordusuna bağlı askerler, tam bir süre avı başlattılar.

Ancak vahşi saldırılar, Bahreyn şeyhi el Halife despotunun derdine derman olmadı. Zira İnci Meydanı boşaltılmış, inci anıtı yıkılmış olsa da, genç kuşaklarla emekçilerin direnişi farklı boyutlarda devam ediyor.

İşgalci Suudi Arabistan ordusu ve diğer körfez ülkelerinden gelen güçlerin Bahreyn'i terk etmesini talep eden muhalifler, bu güçler ülkeyi terk edene ve meşru demokratik talepleri gerçekleşene kadar mücadeleye devam edeceklerini ilan ettiler.

Başkent Al Manama dışındaki kent ve yerleşim yerlerinde direnişin devam edeceğini açıklayan muhalifler, koşullar oluştuğunda daha güçlü bir şekilde İnci Meydanı'na yeniden döneceklerini vurguluyorlar.

İsyan ateşi Suriye'yi de ısıtmaya başladı

Bin Ali ve Hüsnü Mübarek alaşağı edildiğinde, bir İngiliz gazetesine demeç veren Suriye Devlet Başkanı Beşşar Esad, ülkesinin Tunus ve Mısır'dan farklı olduğunu öne sürmüş, istikrarı bozacak olaylar beklemediklerini söylemişti.

Oysa aradan henüz altı hafta geçmişken, başkent Şam'ın güneyindeki Dera kentinde başlayan eylemler, Esad rejiminin pek de istikrarlı olmadığını ortaya koydu.

Yemen

Sokaklara çıkanlar henüz “halk rejim yıkılmasını istiyor!” şiarını yükseltmediler, ancak ilk günden sergilenen devlet terörü sonucunda altı eylemcinin katledilmesi, eylemlerin daha kitlesel bir hal almasına yol açtı.

Zorba yüzünü anında gösteren Esad rejimi, katliamın ardından Dera’ya heyet göndererek eylemcilerle diyalog kurmaya çalıştı, tutuklanan bazı gençleri serbest bıraktı. Ancak bu kadarı, eylemleri durdurmaya yetmedi. Demokrasi, insan hakları, siyasi tutsakların serbest bırakılması, yolsuzluk ve rüşvetle mücadele talep eden eylemcilerin sayısı günden güne artmaya başladı.

Golan Tepeleri’nin işgal altında olmasından dolayı İsrail-ABD ikilisiyle ilişkileri gerilimli, Filistin hareketleriyle ilişkileri ise diğer Arap devletlerinden farklı olsa da, bu kadarı Suriyeli genç kuşaklarla yoksul işçi ve emekçilerin sorunlarını ortadan kaldırmıyor.

Pragmatist siyaset tarzıyla bilinen “Sosyalist Baas Partisi” yönetimi, halen Hamas ve FHKC liderlerinin Şam’da ikamet edip çalışmalarına izin verse de, Suriyeli ilerici-devrimci güçler üzerindeki baskıyı hiçbir zaman eksik etmemiştir.

Suriye’de işsizlik ve yoksulluk fazlasıyla yaygın, yolsuzluk ve rüşvet rejimi baştan ayağa kadar çürütmüş, polis devleti icraatları ise herkesin malumudur.

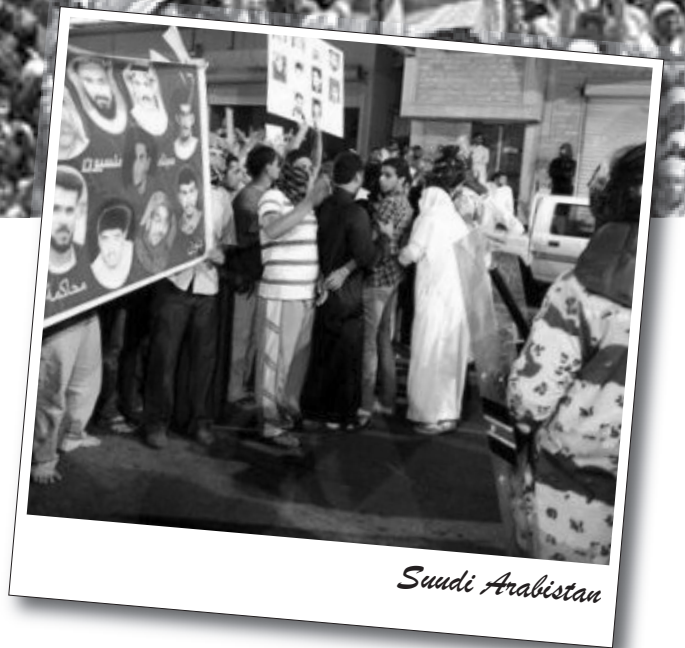
Babasının ölümünden sonra cumhurbaşkanı olan Beşşar Esad’a kimse diktatör demese de, Suriye’deki yapısal sorunların, özü itibarıyla diğer Arap ülkelerinden pek bir farkı yoktur. Dolayısıyla hareket henüz yaygınlaşmasa da, isyan ateşinin tutuşması için nesnel koşullar mevcuttur. Rejimin devlet teröründe ısrar etmesi halinde, olayların farklı boyutlara sıçramasının önüne geçmek olası görünüyor.

Diğer ülkelerde de eylemler sürüyor

Bu üç ülkenin yanısıra Fas, Cezayir ve Umman Sultanlığı’nda da eylemler devam ediyor.

Umman Sultanı Kâbus’un, 50 bin gence memurluk vaat etmesi, siyasal reformlar için harekete geçmesi ve 13 bakanı görevden almasına rağmen gençlerle emekçilerin eylemleri devam ediyor.

Sultan’ın tavizleri, işsizlik, yoksulluk, rüşvet ve

Suudi Arabistan

yolsuzlukla mücadele ile demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesini talep eden emekçilerin beklentilerine karşılık vermiyor. Bu ise, eylemlerin önümüzdeki günlerde de devam edeceğine işaret ediyor.

Fas’ta ise henüz yaygın olmasa da, gençlik örgütleri, işçi sendikaları ve Birleşik Sosyalist Parti’nin eylemleri devam ediyor. Birbirinden bağımsız olsa da, bu ülkede de rejime karşı biriken öfke dışa vuruyor.

Fas’ta siyasi partiler, gençlik örgütleri, işçi ve memur sendikaları bulunuyor. Daha çok Mısır’a benzeyen bu ülkede de ekonomik, sosyal, siyasal sorunlar had safhadadır.

Kralla birlikte ülkeyi yöneten temsili hükümet, Arap dünyasındaki isyan ateşinin Fas’a da sıçramasını önlemek için çaba harcıyor. Ancak sistemin yapısal sorunlarından dolayı esneme paylarının sınırlı olması, bu çabalarının hareketi uzun süre engellemesi kolay görünmüyor.

Eylemlerin Tunus’la aynı günlerde patlak verdiği Cezayir’de rejimin anında somut tavizler verip belli vaatlerde bulunması, şimdilik hareketin bir isyana sıçramasını önlemiş oldu. Bu kısmi ve geçici tavizlerin derin kökleri bulunan toplumsal sorunların çözümüyle bir ilgisi yoktur. Bu adımlar, dikiş tutmayan kumaşa yama yapmaya benziyor. Nitekim kitle eylemlerinin devam etmesi de, geçici önlemlerin gençliği ve emekçileri uzun süre oyalamaktan yoksun olduğunu ortaya koyuyor.

Son günlerde işsizlerin, öğrenci gençliğin ve eğitim emekçilerinin gerçekleştirdiği eylemler, Cezayir’de toplumsal hareketin güçlenme eğiliminde olduğuna işaret ediyor.

Amsterdam’da ırkçılık protestosu

Hollanda’da yıllardır düzenli olarak “Hollanda Renkleri Tanıyor” NBK- (Nederland Bekent Kleur) Komitesi tarafından çeşitli eylem ve etkinlikler organize edilerek ırkçılık ve ayrımcılık protesto edilir.

Bu yıl ise 2 Mart 2011’de yapılan Hollanda yerel bölgesel seçimlerinde ırkçı partinin oylarını gittikçe arttırmasının ardından yoğun bir çalışma yürütüldü. Bu yıl genel anlamda ırkçılık ve ayrımcılığa karşı, özel olarak da PVV, G. Wilders’i hedef alan bir çalışma yürütüldü ve miting bu başlıklar üzerinden örgütlendi.

19 Mart günü Amsterdam Dam Meydanı’nda çeşitli kurumlar stantlar açarak ırkçılık ve ayrımcılık konusunda bilgilendirmeler yaptı.

Mitinge destek veren FNV sendikası ve bir çok politik parti ve kurumun temsilcileri konuşmalar yaptılar. Konuşmacılar arasında bugünkü hükümet ortağı CDA, (Hristiyan Demokrat Partisi) temsilcisi de yer aldı. Koalisyonun ikinci partisi olan CDA partisinin temsilcisi ırkçılık ve ayrımcılığı protesto ettiği yalanını söyledi. Ne var ki hükümetin dışarıdan destekleyicisi olan PVV, G. Wilders’in partisi bugün ırkçılık ve ayrımcılığın başını çekiyor.

Mitingde diğer konuşmacılar din, dil, ırk ve cinsiyet ayrımı yapmadan bu toplumda birbirimize saygı göstererek dostça ve kardeşçe yaşanabileceğini belirtti. Ardından oldukça ilgi çeken sanatsal etkinlikler gerçekleştirildi. Konuşmaların ardından kitle yürüyüşe geçti ve kısa bir yürüyüşün ardından yeniden miting alanına döndü. Devam eden müzik, dans ve çeşitli oyunlarla miting saat 17.00’de bitirildi.

BİR-KAR Hollanda çıkardığı “No pasaran! ırkçılık ve ayrımcılığa geçit yok, Hollanda ve her yerde ırkçılık ve faşizme ölüm! / BİR-KAR” imzalı, Türkçe, Hollanda’ca ve İngilizce bildirileri eylem öncesinde gerek elden, gerek e-mailler üzerinden çok sayıda parti, örgüt, kurum, kuruluş ve kişilere ulaştırdı. Bir çok olumlu destek ve anlamlı reaksiyonlar aldı. Bildiriler eylem günü de dağıtıldı. Bir çok ulustan işçi ve emekçinin katıldığı bu miting oldukça coşkulu bir atmosferde geçti. İnsanlar birbirine kenetlenerek, ırkçılık ve ayrımcılığı bir kez daha lanetlediler.

Kızıl Bayrak / Hollanda

Madende göçük

Pakistan’ın Belucistan eyaletinde bir kömür madeninde yaşanan iş cinayeti sonucu 6 işçi yaşamını yitirdi.

Grizu patlaması nedeniyle meydana gelen kazada 46 maden işçisi de madende mahsur kaldı. Belucistan eyaletinin başkenti Ketta’nın 40 kilometre doğusundaki kömür madeninde mahsur kalan madencileri kurtarmak amacıyla yapılan çalışmaların güçlükle yürütüldüğü ifade edildi.

“Bir geçit açmaya çalışıyoruz, ancak madende metan gazının bulunması kurtarma çalışmalarını sınırlandırıyor” denildi.

Madenin devlet yönetimindeki Pakistan Maden Geliştirme Şirketi’ne ait olduğu ancak özel bir müteahhit tarafından kiralandığı belirtildi.

Madenin tehlikeli olduğu konusunda iki hafta önce uyarıda bulunulduğu fakat yapılan uyarıların gözardı edildiği söylendi.

Bölgesel gericiliğin mızrak başı: Suudi Arabistan

Halk isyanları, Arap dünyasına hükmeden despotların taçlarını sokaklarda yuvarlamaya başladığında en derin korkuyu duyanlar, kuşkusuz ki, Suudi Arabistan'ın ortaçağ zihniyetiyle malul kral ve emirleri olmuştur. İlk kovulan diktatör Zeynel Abidin Bin Ali'ye kucak açan bu kokuşmuş Amerikancı rejim, Arap halklarının sömürü ve zorbalığa karşı başlattığı isyanın karşısında duranların başını çekmiştir. Mısır diktatörü Hüsnü Mübarek'e son ana kadar açıktan destek veren tek güç yine bu şeriatçı rejim oldu.

Bu korkular yersiz değil elbet. Çünkü "kılıç zoru" ile ayakta duran İbni Abdülaziz yönetimi, krallık ailesi ve yordakçıları dışında kimseye söz hakkı tanımayan, petrol gelirlerini pervasızca yağmalayan (krallık ailesinin emperyalist ülkelerdeki yatırımlarının 1 trilyon doları aştığı tahmin ediliyor), kadınları insan yerine koymayan (kadınların araba kullanması bile halen yasak), Şiiler'e baskı uygulayan, yolsuzluk ve rüşvete batmış çürümüş bir rejimdir. Petrol satışından elde edilen muazzam servete kral ve ailesi el koyarken, halkın önemli bir kesimi bu zenginlikten yoksun bırakılıyor.

Suudi Arabistan, gelir dağılımının en bozuk olduğu ülkelerden biridir. Zenginliği yağmalayan despot kral ve avenesi, ülke dışından gelen işçilere kölelik koşulları dayatan, gençleri işsiz bırakan, Ortadoğu'daki emperyalist/siyonist saldırılara destek veren, aşırı Amerikancı bir çizginin temsilcileri konumundadır.

Halk isyanları dalgası şeriatçı rejimi de tehdit ediyor

Kokuşmuş zorba rejimin başı kral ve avenesinin bu durumu, Arap dünyasındaki halk isyanlarına düşmanca yaklaşmalarını zorunlu kılıyor. Zira bu isyan dalgasının, emperyalist/siyonist güçlerin temel dayanaklarından biri olan Suudi Arabistan'a sıçraması için bütün koşullar mevcut. Nitekim baskı altındaki Şiiler ve krallık rejimine muhalif diğer kesimler, geçen günlerde eylemlere başladılar.

Eylemler şimdilik belli kentlerden ibaret kaldı ve katılım nispeten sınırlı oldu. Ancak söz konusu Suudi Arabistan olduğunda, bu kadarı da büyük bir önem taşıyor. Zira bu ülkede, son yıllara kadar "kitle eylemi" diye bir kavram bulunmuyordu. Polisin azgın terörüne rağmen sokağa çıkma iradesinin gösterilmiş olması, bu ülke özgülünde "buzun kırılması" anlamına geliyor.

Tacının sokaklarda yuvarlandığını görmekten ölümcül bir korku duyan Amerikancı kral, ekonomik, siyasi, sosyal reformlar vaat etmeye başladı. Öyle ki, kral Abdullah Bin Abdülaziz, basın önündeki son konuşmasında, artık kendisine "kral" diye hitap edilmemesini bile istedi.

Bu tavizler, isyan ateşinin Suudi Arabistan'ı tutuşturmasından duyulan korkunun tezahürlerindendir. Bu kısmi tavizlerin despotun derdine derman olması ise beklenmiyor. Dolayısıyla rejim, olası bir isyanı vahşi bir kıyımla bastırmak için hazırlığa başlamış bulunuyor. Bu arada Arap dünyasında gericiliğin mızrak başı olan bu rejimin, Pentagon'un savaş baronları tarafından sonuna kadar destekleneceği de kesindir. Zira zengin petrol kuyuları üzerinde oturan krallar, halen emperyalist/siyonist güçler için vazgeçilmezdir.

Silah, para, zorbalık, emperyalist/siyonist destek... Bunlar şeriatçı rejimin temel dayanaklarıdır.

Bir tarafta Bahreyn, öte tarafta Yemen halkları rejimleri sarsarken, Suudi Arabistan'da ilk kıvılcımları yakılan isyan ateşi ülke çapında bir yangına dönüşürse, rejimin silahları kaçınılmaz sonu önlemeye yetmeyebilir. Bundan dolayı da Suudi Arabistan Bahreyn'e doğrudan, Yemen'e ise dolayı yollardan müdahale ediyor.

Her ilerici gelişmeye düşmanlık...

Suudi Arabistan rejiminin karakteristik özelliklerinden biri, Arap dünyası ve Ortadoğu'daki her ilerici hareket ve gelişmeye karşı durmasıdır. Emperyalist güçlerin saldırılarına tam destek vermesi ise, bu özelliği tamamlıyor.

Bu koyu gericilik, aynı anlama gelmek üzere emekçilere ve ezilen halklara düşmanlık, rejimin geleceğini daima emperyalist güçlerin desteğine bağlı görmesinden kaynaklanıyor. Halkına güven duymak bir yana, "kullar sürüsü" muamelesi yapan şeriatçı despotizm, son yıllara kadar hiçbir siyasi, sosyal, demokratik veya insan hakkına filizlenme imkanı bile tanımıyordu.

1960'lı yıllara kadar İngiliz, sonrasında ise ABD emperyalizmi güdümünde yol alan Suudi Arabistan rejimi, 50-60'lı yıllarda Mısır, Lübnan, Yemen, Irak, Ürdün, İran ve Suriye'de yaşanan ilerici gelişmelere karşı da düşmanca yaklaşmış, bu hareketlerin ezilmesi veya yozlaştırılması için emperyalist efendileriyle suç ortaklığı yapmıştır.

İran'a düşmanlıkta siyonistlerle yarışan Suudi kralı ile rejimi, İsrail ordusunun 2006'daki vahşi Lübnan saldırısına destek verecek kadar Arap halklarına düşman ve gözü dönmüş haldedir.

Amerikancı şeriatçı rejimin devam eden halk isyanlarına karşı tutumu da, "halklara düşmanlık, emperyalist/siyonist güçlere hizmet" şeklinde özetlenebilir. Yani alçaltıcı geleneksel çizgi daha da katılarak devam ediyor.

Bahreyn halkına karşı tetikçi

İsyan dalgasının körfez ülkesi Bahreyn'e sıçraması ABD, İsrail ve Suudi Arabistan'da alarm zillerinin çalmasına neden oldu. Zira petrol zengini Suudi Arabistan ve körfez ülkelerindeki rejimlerin, bazı reformlar yaparak ayakta tutulması, ABD politikasının, buna bağlı olarak da İsrail'in bölge politikasının temel direklerinden biridir.

Petrol üretimi ve taşınması açısından kritik yerde duran bu bölgede halkların iradesinin yönetimler üzerinde etkili olması bile Washington ve Tel Aviv'deki savaş kundakçılarını diken üstünde bırakmaya yeter. Bahreyn'deki genç kuşaklarla emekçilerin isyanı tam

da bunun yolunu açmaya çalışıyor. Bundan dolayı, sivil halkı korumak gerekçesiyle Libya'ya saldıran emperyalist güçler, sivil halkı katletmesi için Suudi Arabistan ordusunu Bahreyn'e gönderdiler. Bu arada Suudi Arabistan da, emperyalist güçlerin Libya saldırısına tam destek vermektedir.

Bahreyn halkına karşı sergilenen vahşetin bir nedeni de, ülke nüfusunun %70'inin Şii olması ve mezhepsel/sınıfsal baskı altındaki Şiiler'in isyanda belirgin bir yer tutmasıdır. Açık ki, Bahreyn'de halkın iradesi yönetime yansıdığında, bu ülkenin ABD-Suudi Arabistan adına İran'a karşı kalkan olması da mümkün olmayacaktır. Bu da Bahreyn'e saldırının önemli nedenlerinden biridir.

Vurgulamak gerekiyor ki, Bahreynli gençlerle emekçilerin öncelikli talepleri mezhepsel olmaktan çok siyasi, sosyal, ekonomik ve demokratik taleplerdir. Nitekim vahşi devlet terörü ve Suudi Arabistan ordusunun işgalinden önce, el Halife despotluğundan rahatsız olan Sünni emekçiler de İnci Meydanı'na çıkarak isyana destek vermişlerdir.

Bahreyn ordusu ve polisi ile birlikte sivil halkı katleden Suudi Arabistan, dört koldan mezhep çatışmalarını kışkırtmak için de kampanya başlattı. Halk isyanına "İran kaynaklı bir dış kışkırtma" damgası vurmaya çalışan şeriatçı rejim güdümündeki din adamlarını, despotluğun borazanlığını yapan medyayı, petro-dolarla satın aldığı "uzman" yaftalı yordakçıların hareketine geçirmiştir. Emperyalist orduların Libya topraklarını bombalamasına destek veren rejim, İran'ın Arap topraklarında gözü olduğu zırvasını yaymaya çalışıyor.

Bahreyn'de zorbalığa başkaldıran halkın katledilmesini "dinsel vacibe" olarak yutturmaya çalışan kral ve yordakçıları, "ulema" adı verilen dini kasta fetva üstüne fetva yazdırdılar.

Ortaçağdan hortlamış dini kast rejimin sigortası

Ortaçağdan hortlayan bu dini kastın temel görevi, despot rejimin güncel veya dönemsel ihtiyaçlarına göre fetvalar yayınlamaktır. Bu fetvaların bir diğer özelliği, her zaman emperyalist/siyonist güçlerin çıkarlarına da hizmet eden bir içerik taşımalarıdır.

Fetva yayınlama merkezi olarak çalışan dini kast, rejimin tüm iğrenç icraatlarına "ilahi kılıf" uydurmakla mükelleftir. Fetvalarla kral ve avenesine "ilahi meşruluk" vehmeden dini kast, bu alçaltıcı hizmet karşılığında özel imtiyazlarla donatılmıştır. Krala hizmet ettiği sürece dokunulmazlık zırhına bürünebilen bu grup, aynı zamanda petro-dolardan da nemalanmaktadır. Bu tiksinti verici karşılıklı çıkar ilişkisi, Amerikancı şeriatçı rejimin yozlaşma ve çürümeye vardığı boyutun önemli göstergelerinden biridir.

Belli ki, hamiliğini yapan emperyalist güçler de, despot rejimdeki kokuşmanın farkındalar. Ancak sefil çıkarlara endeksli bölgesel politikaları da, ancak bu tür rejimlerle en etkili şekilde hayata geçirilebilir. Zira hiçbir rejim, emperyalist siyonist güçlere bu kadar sadakatle hizmet edemez.

El altında bulundurduğu mali, askeri ve dini kozlar ne kadar etkili olursa olsun, bu Ortaçağ kalıntısı rejimin uzun süre ayakta kalması olası görünmüyor.

Nükleer karşıtı protestolar ve görevlerimiz

Japonya'daki deprem, Tsunami ve ardından gündeme bir bomba gibi düşen nükleer felaket, Avrupa'da da sarsıntılara yol açmış bulunuyor. Avrupa, başta da Almanya, bir süredir nükleer santral karşıtı eylemlere sahne oluyor. Japonya'daki felaketin hemen ardından, sadece Stuttgart'ta 60 bin kişilik dev bir gösteri yapıldı. Stuttgart ve çevre bölgelerden gelen nükleer karşıtı protestocular tam 45 kilometrelik bir insan zinciri oluşturarak nükleer santrallerin derhal kapatılmasını istediler.

Greenpeace gibi kimi çevre örgütleri, yerel inisiyatifler ve ilerici ve devrimci güçlerin ortaklaşa organize ettikleri eylemler gitgide yayılıyor. Her hafta sonu, Almanya'nın neredeyse her yerinde nükleer karşıtı eylemler gerçekleştiriliyor. Her yerde yoğun ve yaygın biçimde nükleer karşıtı bir propaganda ve ajitasyon çalışmasına tanık olunuyor. Çok sayıda nükleer karşıtı protesto eylemleri için çağrılar yapılıyor. Nükleer karşıtı gösteriler sıklaşıyor, her geçen gün daha da kitleselleşiyor.

Nükleer santraller sorunu, tüm yakıcılığıyla işbaşındaki hükümetlerin, konuya uzman taraflı-tarafsız bilim adamlarının ve nihayet burjuva medyasının da gündemidir. Hepsisi de yoğun biçimde bu sorunu tartışıyor, çözüme ilişkin düşüncelerini ve önerilerini dile getiriyorlar. Öte yandan, bilindiği üzere, Almanya ve İsviçre gibi ülkelerde yerel seçimler var. Hükümette olanları ve muhalifleri ile tüm partiler, ister istemez seçim propagandalarında bu konuya da değinmek zorunda kalıyorlar. Her zamanki gibi, hiçbir gerçek karşılığı olmayan vaatlerde bulunuyorlar. Öyle anlaşıyor ki, nükleer felaket, uzun bir süre önemli bir gündem konusu olmaya devam edecektir.

Nükleer santral karşıtı çalışmanın olanakları artıyor

Peşpeşe yaşanan felaketler sadece Japonya'da değil, Avrupa'da da toplumu sarsmıştır. En yalın bir anlatımla, Japonya gibi en ileri tekniği üreten ve kullanan bir ülkede dahi, nükleer felaketin önlenememesi, Avrupa kamuoyunu, fakat en çok da orta sınıfı fazlasıyla tedirgin etmiştir. Nükleer santraller karşıtı çalışmaların başını çekenlerin, bu amaçla eylem organize edenlerin daha çok, orta sınıf mensupları olması da bunun ifadesidir. Almanya'daki Yeşiller Partisi'nin, seçim atmosferi nedeniyle de, yoğun bir seferberlik içinde olması, yine buna göstergedir.

Gerçek şu ki, nükleer santraller karşıtı duyarlılık gözle görülür bir biçimde artıyor. Nükleer karşıtı ajitasyon için koşullar giderek olgunlaşıyor. Emekçi yığınlarda açığa çıkartılmayı, örgütlenmeyi, seferber edilmeyi ve şüphesiz ki doğru kanallara akıtılmayı, doğru hedeflere yöneltilmeyi bekleyen yoğun, güçlü ve yaygın bir tepki var.

Yaşam boşluk tanımaz, bu asla ve asla unutulmamalıdır. Bu gerçek, andaki durum için aynen geçerlidir. Sözgelimi, Japonya'daki doğal felaket duyulur duyulmaz, çevre örgütlerinden, kilise çevrelerine ve yerel inisiyatiflere dek, herkes harekete geçmiştir. Her çevre kendince yoğun bir çaba ortaya koymuştur. Bu arada, kitlelerdeki kaynaşma ve nükleer karşıtı eylem isteği, ilerici ve devrimci çevreleri de sürükleyecek denli güçlüdür. Yani Avrupa'da da toplumsal siyasal ortam belirgin biçimde canlılık kazanıyor, protesto eylemleri için adeta ısınıyor. Önümüzdeki günlerde, nükleer karşıtı yeni ve daha büyük eylemlere tanık olacağımız muhtemeldir. Zaten şimdiden, başta Almanya olmak üzere, Avrupa'nın

pek çok ülkesinde bu yönde hazırlıklar var.

Görev ve sorumluluklarımız bizi bekliyor

Görünen o ki, nükleer karşıtı çalışma en önemli çalışmalarımızdan biri olacaktır. Komünistler olarak bu gündemi en iyi ve en verimli biçimde değerlendirmeliyiz. Enternasyonal alanda bulunan komünistler olmamız, görev ve sorumluluklarımız konusunda çok daha hassas olmamızı gerektirmektedir.

Öncelikle ve özellikle, yakınmacılığı kesin olarak terketmeli, her defasında bizi öldürücü bir ataletle mahkum eden, güçlerimizin yetersizliği ve imkanlarımızın sınırlılığı gerekçesine sığınmadan, her yerde harekete geçmeliyiz. Mevcut duyarlılıkları önemli bir imkan sayarak, yoğun ve yaygın nükleer karşıtı bir propaganda ve ajitasyon çalışması yürütmeliyiz. Amaca uygun olarak bu yönlü çabaları desteklemeli, tüm gösterilere katılmalı, örgütlenmesine somut katkılar yapmalıyız. Unutulmamalıdır ki, en geniş ve en güçlü ajitasyon yığın eylemleridir.

Nükleer karşıtı gösterilere katılım her bakımdan iyi bir hazırlığa dayanmalıdır. Yaratıcı yol ve yöntemler kullanılmalı, materyallerimizi zamanında çıkartıp, zamanında devreye sokabilmeliyiz. Konuya ilişkin temel ve güncel şiarlarımızı temsil eden pankart ve dövizler hazırlamak çok önemlidir. İsabetli ve vurucu bu nitelikte görsel materyaller dikkati çekmemizi sağlayacak, akabinde, politik kimliğimiz hakkında merak uyandıracaktır. Dahası da, bu aynı şey, kendimizi tanıtmamızın son derece önemli bir imkanı olacaktır. Bulduğumuz topraklarda hakettiğimiz konumu kazanmak ve devrimci bir güç olarak meşrulaşmak, önümüzdeki dönemde en önemli hedeflerimizden biridir, bunu hep aklımızda tutmalıyız.

Büyük-küçük tüm protesto gösterilerinde ve şu sıralar yapılan sayısız toplantılarda mümkün olduğunca konuşmalıyız. Avrupalılar'a özgü açık mikrofon imkanından yararlanarak ajitasyon yapmalıyız. Dönemi ve dönemin eğitici ve dönüştürücü özelliğine de güvenerek, özellikle yerli dillere hakim genç güçlerimizi bu yönlü sorumluluklar için mutlaka öne sürmeli ve hazır hale getirmeliyiz.

Nihayet, yığınların tepkilerini doğru kanallara akıtmak, doğru hedefler göstermek ve eylemlerini doğru hedeflere yöneltmek yaşamsal öneme sahiptir. Gelişmeler o denli yakıcıdır ki, bu konuda da bize hayli kolaylıklar sağlamaktadır. Şöyle ki, kapitalizmin "nükleer sevdası" ve kar hırsı bir kez daha, insanlığı büyük bir felaketin eşiğine getirmiştir. Bu aynı şey, kapitalizmin her zamankinden de sert biçimde sorgulanmasının koşullarını yaratmıştır. İnsanlığın temiz bir çevre, insanla uyumlu bir doğa ve güvenli bir gelecek arayışı, bu gelişme vesilesiyle daha da belirgin hale gelmektedir.

Komünistler olarak bu paha biçilmez fırsatı, kapitalizmin etkin bir teşhirini yapmak üzere değerlendirmeliyiz. Kapitalizmin sadece ve sadece bunalım, yıkım, acı, felaket, savaş ve iç savaş ürettiğini, toplumu da, çevreyi de habire kirlettiğini vb. döne döne anlatmalıyız. Kapitalizmin insanlığa hiçbir şey sunamayacağını, olayların da döne döne bunu kanıtlandığını açıklamalıyız. Somutça, tok bir biçimde, temiz bir çevrenin, insanla barışık bir doğanın ve güvenli bir geleceğin sadece ve sadece sosyalizmle mümkün olacağını göstermeliyiz.

Enternasyonal-Info

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://marxey.org>

Nükleere sevdalılar

Deprem ve nükleer santraller konusunda "örnek ülke" olarak gösterilen Japonya'da 8,9'luk depremin ardından ortaya çıkan nükleer tehlike sermaye hükümeti AKP'yi nükleer santral sevdasından vazgeçirmedi.

Son olarak, Maraş Afşin'de 9 işçinin yaşamını yitirdiği göçüğü "sıradışı" olarak nitelendiren açıklamalarıyla dikkat çeken Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, Japonya'da yaşanan nükleer tehlike için de aynı ifadeyi kullandı. Nükleer projelerinden vazgeçmeyeceklerini söyledi.

Bir televizyon kanalında nükleer santral ve akaryakıt fiyatları konularındaki soruları yanıtlayan Yıldız, Mersin-Akkuyu'da kurulması planlanan nükleer santral projesiyle ilgili kararlılıklarının devam ettiğini dile getirdi.

Japonya'daki nükleer santralde meydana gelen kazanın "çok sıradışı bir kaza olduğunu, fakat bundan da çıkartılacak dersler bulunduğunu" ifade eden Yıldız, Japonya'da söz konusu santraldeki problemin depremden değil, tsunamiden kaynaklandığını söyleyerek nükleeri savundu.

Nükleer kararlılığı sürüyor

Nükleer santral projeleriyle ilgili müzakerelerin devam ettiği bilgisini veren Enerji Bakanı, müzakerelerde nihai bir noktaya gelinmediğini bildirdi. Yıldız, "Depremin olası sonuçlarının anlaşmamazı nasıl etkileyeceğini şu anda ben kestiremiyorum. Bizim açımızdan kararlılığımız devam ediyor" diye konuştu.

Türkiye'ye yapılan santralin en iyi santrallerden bir tanesi olacağını iddia eden Yıldız, "Biz en iyisini yapacağız prensibiyle yola çıktık, inşallah da bunu gerçekleştireceğiz" dedi. Şimdiye kadar, kapitalistlerin kar hırsı sonucu yaşanan birçok işçi katliamına sessiz kalan Enerji Bakanı, birçok meslek örgütünün tepki gösterdiği Akkuyu'da kurulmaya çalışılan nükleer santral projesiyle ilgili ilginç yanıtlar verdi.

Akkuyu'da deprem riski bulunup bulunmadığı konusundaki bir soru üzerine de Yıldız, Akkuyu'da deprem riski görülseydi santralin oraya yapılmasına karar verilmeyeceğini iddia etti.

Akkuyu, fay hattına yakın

Birçok bilim insanı, 300 km uzunluğundaki Ecemiş Fayı'nın Mersin Akkuyu'da nükleer santralin kurulacağı bölgenin 20-25 km yakınından geçerek denizde devam ettiğini, aktif bir fay özelliğine sahip olduğunu, 6-7 büyüklüğünde bir deprem için tehlikeli bir enerji birikimi oluşturacak suskun tarihsel bir sürece sahip olduğunu belirtiyor.

Nükleer protestoları sürüyor

Stuttgart

19-21 Mart günlerinde Stuttgart yine çeşitli eylemlere sahne oldu. Bir tarafta 6 yıldır süren ve işsizliğe, yoksulluğa ve hak gasplarına karşı mücadelenin sembolü olan Pazartesi eylemleri/Montagsdemo, diğer yandan nükleer karşıtı protesto eylemleri yapıldı. Bu eylemler ise tarihi Stuttgart tren istasyonunun önünde gerçekleştirilmekte olan S-21 karşıtı eylemle birleşti. Burada yaklaşık bir saat süren bir miting gerçekleştirildi.

Mitingde, ağırlıklı olarak nükleer santral karşıtı konuşmalar yapıldı. Konuşmaların ortak eksen, kapitalizmin insanlık düşmanı karakterinin teşhir edilmesiydi. Bu çerçevede, kapitalizmin insanlığa hiçbir gelecek sunmadığı ve sunmayacağı vurgulandı. Bunalımların, savaşların, yıkımların ve acıların olmadığı, güvenli bir gelecek özlemi dile getirildi. Yapılan konuşmaların ardından yürüyüşe geçildi. Yol boyunca ağırlıklı olarak nükleer karşıtı öfkeli sloganlar atıldı. Belli bir güzergahtan geçilerek, tekrar eylemlerin başlangıç noktasına gelindi. Burada tekrar çeşitli konuşmalar yapıldı. Gösteri, kültürel etkinliklerin ardından sona erdi.

Kent nüfusunun yüzde yirmisinden fazlasını göçmen emekçiler oluştururken buna karşın, göçmenlerin bu eylemlere katılımı oldukça sınırlı düzeyde.

Bielefeld

Yaklaşık bin kişinin katıldığı eylemde açılan döviz, pankart ve sloganlarla atom santrallerinin bir süre durdurulması yerine derhal kaldırılması talebi dile getirildi. Gencinden yaşlısına kadar her kesimden insanın katıldığı eylem baştan sona coşkuluydu. Bielefeld'in merkezi Jahnplatz'da toplanan kitleye yapılan konuşmalarda

“Almanya’daki Atom santrallerinin güvenli olmadığı, işletme ve hükümetin yaptığı açıklamaların yetersiz olduğu” dile getirildi.

Konuşmalardan sonra Japonyalı bir gencin kaleme aldığı ve oradaki felaketi net bir şekilde gözler önüne seren mektup okundu. Ardından İstasyon caddesinden tren garına yürüyen kitle burada da sloganları net ve tok bir şekilde duyurduktan sonra atom enerjisini kullanan Bielefeld şehir enerji santraline doğru yürüyüşe geçtiler. Burada yapılan konuşmaların ve atılan sloganların ardından kitle dağıldı. BİR-KAR mitinge atom karşıtı sloganların ve güvenli geleceğin sosyalizmle mümkün olduğunu vurgulayan dövizlerle katıldı.

Köln

Köln’de 21 Mart günü Dom kilisesi önünde eylem gerçekleştirildi. Eyleme 500 civarında kişi katıldı. Uzun bir süreden beri MLPD tarafından organize edilen Hartz-IV karşı Pazartesi eylemleri, birkaç haftadır nükleer karşıtı kitlesel eylemlere dönüştü.

Bu haftaki eylemin konusu nükleer santraller oldu. İsteyen eylemciler alanda kurulan açık mikrofondan konuya ilişkin görüşlerini ifade ettiler. Atom enerjisinin hem pahalı ve hem de insan ve çevreye zararlı bir enerji türü olduğu, bu enerji türünde ısrar edilmesinin asıl amacının büyük tekellerin çıkarlarından ileri geldiği, söylenenin aksine Almanya’daki santrallerin de hiç de güvenli olmadığı ve derhal kapatılması gerektiği vb. düşünceler konuşmacıların dile getirdiği ortak düşünceler oldu.

Bir katılımcı gitarıyla nükleer santrallerine ilişkin bestelediği bir şarkıyı söylerken, “Nükleer santraller derhal kapatılsın!” sloganı kitle tarafından sık sık tekrarlandı.

Kızıl Bayrak / Stuttgart - Bielefeld - Köln

Paris’te Mart ayı katliamları lanetlendi

Gazi, Halepçe, Beyazıt ve Kızıldere’de katledilenler 18 Mart Cuma akşamı saat 18.00’de Türkiyelilerin yoğun olarak yaşadığı Strasbourg St-Denis kemer önünde gerçekleştirilen eylemle anıldı. Eylemde katliamlar lanetlendi.

ACTİT, ATIK Paris, BİR-KAR, FDHF, ODAK ve Yaşanacak Dünya tarafından gerçekleştirilen anma, devrim ve sosyalizm

yolunda şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Açıklamada metin Fransızca ve Türkçe okundu. Türk devletinin katliamcı geleneğinden bir şey kaybetmediği, katliamların unutulmayacağı ve unutturulmayacağı belirtildi. Eylem boyunca, “Kahrolsun faşist Türk devleti!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Katil devlet hesap verecek!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Paris

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

Kapitalizm öldürür...

Güvenli gelecek sosyalizmde!

Önce deprem, ardından tsunami ve son olarak da nükleer santrallerin tahrip olmasından kaynaklı radyoaktif sızıntı tehdidi nedeniyle Japon halkı bir büyük felaketle karşı karşıya. Daha şimdiden bilanço korkunçtur. Onbinin üzerinde insanın yaşamını yitirdiği ileri sürülüyor. Bir o kadarı da kayıp. Dahası nükleer santrallerdeki hasar radyoaktif sızıntıya yol açıyor. Bu ise gerçek bir felakettir ve sadece Japon halkını değil, dünyadaki milyonlarca insanın yaşamını da tehdit ediyor.

İşçiler, emekçiler!

Japonya’da yaşanan bu büyük felaket Avrupa’da ve özellikle de Almanya’da da bir büyük sarsıntıya neden oldu. O kadar ki, temiz bir çevre, insanla barışık bir doğa ve güvenli bir gelecek arayışı ve özlemi içinde olan, bunalımlardan, yıkımlardan, acılardan, emperyalist savaş ve iç savaşlardan bıkmış yığınlar anında sokağa çıktılar, öfke yüklü protestolar gerçekleştirdiler. Sadece Stuttgart’da 60 bin kişinin katıldığı dev bir gösteri yapıldı. Kadını-erkeği, yaşlısı-genci ile Stuttgart ve çevre bölgelerdeki halk, 45 kilometrelik bir insan zinciri oluşturdu. Daha dün kadar, “bizim santrallerimiz güvencelidir” diyenler, en başta da, işbaşındaki Merkel hükümeti, yükselen nükleer karşıtı bu protestolar karşısında geri adım attı, daha doğrusu atmak zorunda kaldı. Yıldırım hızıyla nükleer santralleri kapattıklarını, bakıma aldıklarını açıkladılar.

Şüphesiz ki bu geçici bir karardır ve Almanya’da büyüme potansiyeline sahip nükleer santral karşıtı hareketin daha da büyüüp, sistem karşıtı bir harekete dönüşmesini engellemek amacıyla alınmıştır. Bu kararın yerel seçimlerin gündemde olduğu bir süreçte alınmış olması ise, ayrıca dikkate değerdir. Sonuç olarak bu karar, hükümetin sinsi ve aldatıcı yeni bir manevrasından başka bir şey değildir. Hiçbir inandırıcılığı bulunmamaktadır.

“Nükleer enerji sevdası” kapitalizmin, onun EON, RWE, ENBW ve Vattenfall gibi enerji tekellerinin vazgeçilmez sevdasıdır. İnsan yaşamının, temiz çevre ve insanla barışık doğa istemi ve özleminin bunun yanında hiç ama hiçbir değeri yoktur. Kapitalist tekellerin tek tanrısı vardır; kar, daha fazla kar. Ne olursa olsun onlar, asla bundan vazgeçmezler. Gerçek tam olarak budur.

Avrupa’nın yerli-göçmen, doğulu-batılı tüm uluslarından işçiler, emekçiler, ilericiler ve devrimciler!

Kapitalizmin doymak bilmez kar hırsı ve nükleer enerji sevdası, geline yerde insanlığı bir büyük felaketin eşiğine getirmiştir. Kapitalizm, çevreyi kirleterek, doğayı tahrip ederek, insanlığı yıkıma uğratarak ilerliyor. Kapitalizm bunalımlardan, yıkımlardan, acılardan, emperyalist savaşlardan ve iç savaşlardan başka, insanlığa hiçbir gelecek sunmuyor. Kapitalizm yaşatmıyor, öldürüyor.

Bilim doğrulamakta, tarihsel deneyimler ve güncel gelişmeler döne döne kanıtlamaktadır ki, temiz bir çevre, insanla barışık bir doğa ve güvenli bir gelecek sadece ve sadece sosyalizmle mümkündür. İnsanlığın büyük özlemi olan sınıfsız, sömürsüz, savaşsız, herkesin bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine özgür olduğu yaşanılabilir bir dünya özlemi de, ancak ve ancak sosyalizmle bir gerçek haline gelebilir.

O halde,

Kahrolsun kapitalizm!

Temiz bir çevre, sağlıklı bir doğa ve güvenli bir gelecek için, sosyalizm!

Türkiye Komünist İşçi Partisi Yurtdışı Örgütü (TKİP-YDÖ)

Almanya’da onbinlerin katıldığı coşkulu Newroz

Yek-Kom tarafından her yıl düzenlenen Newroz yürüyüşü ve etkinlikleri bu yıl 19 Mart tarihinde “Öcalan’a özgürlük, Kürdistan’a barış!” şiarı ile Almanya’nın Düsseldorf kentinde gerçekleştirildi.

Almanya merkezli ve iki güzergah üzerinde gerçekleştirilen yürüyüşe, ezici çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu onbinlerce kişi katıldı. Yürüyüşe, yol boyunca atılan sermaye devletine dönük öfkeli sloganlar, korteje hakim olan coşku ve gençliğin bitip tükenmeyen dinamizmi damgasını vurdu.

TKİP taraftarları yürüyüşe, asıl kitlenin olduğu kırmızı hatta katıldı. Bulunduğumuz hattaki kalabalığa başından sonuna coşku hakimdi. Bu güzergahtaki yürüyüş, güçlü ses cihazlarından Kürtçe olarak verilen enternasyonal marşıyla birlikte başladı. Fakat en dikkate değer olan, devrim ve sosyalizm içerikli yapılan ajitasyonlar ve devrimci marş ve türkülerin çalınmasıydı.

Yürüyüş kollarının her ikisinde de, yoğunluklu olarak Öcalan’ın resimleri ve parti bayrakları taşındı. TKİP taraftarları olarak, yaklaşık bir saat süren yürüyüşe, “Kahrolsun sömürgecilik, özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik! / TKİP” pankartıyla katıldık. Ayrıca genç yoldaşlarımız tarafından taşınan onlarca parti bayrağımız ile görsel anlamda dikkat çekici bir kortej oluşturduk. Kortejimizde ağırlıklı olarak halkların kardeşliğini, dayanışmayı ve devrimci direnişi dile getiren sloganlar atıldı. Sloganlarımız, Kürt yurtseverleri tarafından da desteklendi ve yer yer birlikte haykırıldı. Yürüyüşe MKP, TKP-ML, TİKB ve MLKP katıldı.

Yürüyüş Newroz etkinliğinin yapılacağı Ren nehrinin kenarındaki alanda sona erdi. Etkinlik programı, Yek-Kom başkanının, Kürdistan’a barış ve demokratik özerklik vurgusu yapan konuşması ile başladı. Konuşmanın ardından, Kürt sanatçıların sunduğu pek çok müzik dinletisi gerçekleştirildi. Etkinlikte Sol parti ve Yeşiller adına birer milletvekili konuşma yaptılar. Yanısıra BDP Eş Genel Başkanı Gültan Kışanak da Türkçe bir konuşma yaptı. Kışanak’ın konuşması Haziran ayında yapılacak olan seçimler içerikli idi. Etkinlikte uydu aracılığıyla Murat Karayılan ile bağlantı sağlandı. Konuşma alanda heyecana yol açtı, coşkuyu biraz daha arttırdı.

Etkinlik kültürel etkinliklerin ardından, Kürt halkının vazgeçilmez özgürlük hakkının tanınması isteminin tekrar tekrar vurgulanmasıyla sona erdi.

Frankfurt

BİR-KAR 20 Mart günü bir Newroz etkinliği gerçekleştirdi. Etkinlik, Barış Evi ve Varto Kültürevi ile birlikte yapıldı. Bu iki yerel dernekle birlikte yürütülen gecenin ön hazırlık çalışmalarına, yapılan iş bölümü temelinde yaklaşık bir ay önceden başlandı. Her kurumun kendi hedef kitlesi üzerinden çalışmalar yürütüldü. Bu çalışmanın sonucu 20 Mart günü yapılan geceye dolaysız olarak yansıdı. Geceye çok değişik eğilimlerden yaklaşık 200 insan katıldı.

Geceye başından sonuna dek coşkulu bir atmosfer hakimdi. İşçi sınıfının büyük ozanı Nazım Hikmet’ten şiirler, tiyatro gösterimi, devrimci türküler ve marşlardan oluşan ve akıcı biçimde yapılan sunumlarla, değişik eğilimlerin biraraya geldiği kitleye gerçekten güçlü politik mesajlar verildi. Bunun yanı sıra, gece boyunca aralıklı biçimde Türkiye’de işten atılan Ontex işçileriyle dayanışma çağrıları yapıldı. Etkinliği düzenleyen bileşenler, elde edilecek geliri Ontex işçilerine göndermeyi kararlaştırmıştı, bunun duyurusu katılımcılar tarafından sevinçle karşılandı.

Gecede 27 Mart tarihinde BİR-KAR’ın Frankfurt’ta düzenleyeceği Kuzey Afrika ve Ortadoğu’daki gelişmeleri konu alan panele de çağrı yapıldı.

Etkinlikte Ontex işçilerine iletilmek üzere 530 Euro toplandı. Bu para Ontex işçilerine gönderildi.

BİR-KAR / Düsseldorf - Frankfurt

Ontex direnişçisi sınıf kardeşlerimize!

Uluslararası dev bir şirketin kolu olan ülkemizdeki fabrikanızda daha iyi çalışma ve yaşam koşullarında çalışmak istediğiniz için fabrikanın kapitalist patronları ve onlarla işbirliği yapmış bulunan sendikanızın bürokratları tarafından işten atıldığınızı ve 17 Şubat’tan bu yana bu haksızlığa karşı onurluca ve zor koşullarda direndiğinizi biliyoruz. Biz de emekçiyiz ve Türkiye’de sokağa atılmanın, her gün eve ekmek götürmenin ne anlama geldiğini biliyor, bu nedenle

bu onurlu mücadelede karşı karşıya bulunduğunuz zorlukları yüreğimizde hissediyoruz. Yalnız olmadığınızı bilmenizi istiyor, mücadelenizle dayanışmayı büyüteceğimize söz veriyoruz. Bu dayanışmamızın ilk göstergesi olark emekçilerden topladığımız 530 Euro’yu size gönderiyoruz.

Yaşasın sınıf dayanışması! İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

**BİR-KAR Frankfurt, Barış Evi /
Ruselsheim, Varto Kültür Evi /
Ruselsheim**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Nürnberg’de işçi toplantısı

19 ve 20 Mart tarihlerinde, Almanya’nın Nürnberg kentinde ekonomik krizin sonuçları, uluslararası işçi hareketinin durumu ve görevlerimiz konulu seminerler gerçekleştirildi. Seminerlere MAN, Leistritz, Siemens Trafowerk, Federal Mogul, Conti Temic / INA, Devlet Demiryolları, Bosch, Meth ve Berber işçileri katıldı. Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır**’ın katıldığı seminerler dört bölüm halinde sunuldu. Sunumlar çok başarılı biçimde gerçekleştirildi ve verimli oldu.

Seminerde, içinde bulunulan krizin boyutlarının altı çizildi. Devamında, bu büyük krizin yapısal bir kriz olduğu ve bunun bölgesel, sektörel ve kısa süreli olmadığı belirtildi.

Sözkonusu bunalımın sektörden sektöre, ülkeden ülkeye değişiklik gösterse de; ekonomik, ahlaki, ekolojik vb. alanlarda kendini gösterdiği, uzun süreli ve küresel çapta olduğu dile getirildi. AB’nin birinci derece periferisini oluşturan Yunanistan, İtalya, Portekiz, İrlanda, Belçika, İspanya vb. ülkelerin, AB’nin güçlü devletleri Almanya ve Fransa tarafından Çinileştirme, bir başka ifadeyle sömürgeleştirme süreci içine sokuldukları, sıranın AB’nin ikinci periferisi olan Tunus, Mısır ve Türkiye gibi ülkelere geldiği belirtildi.

Kapitalist devletin rolü ve karakterinin de anlatıldığı toplantıda, ayrıca Türkiye’nin 282 milyar dolar dış borcunun, 48 milyar dolar cari açığının olduğuna dikkat çekildi. Sıcak para girişinin olmaması halinde sorunlar yaşayacağını altı çizildi.

Kriz gerçeğinin Almanya için de geçerli olduğu belirtildi ve buradaki krizin etkilerinin özellikle göçmen işçilerin sırtına bineceği açıklandı. Avrupa’da ırkçı-faşist hareketin oylarını her defasında biraz daha artırdığı vurgulandı ve ırkçı-faşist saldırıların hedefinin de göçmenler olduğu söylendi. Ardından taban örgütlenmesinin önemi anlatıldı.

Sunumlar işçiler tarafından büyük bir merak ve dikkatle dinlendi. Özellikle, kapitalist ülkelerde emeğe ve ürünlerine yabancılaşan işçilerin, aynı zamanda insanlığa ve doğaya nasıl yabancılaştığının örneklerle anlatıldığı bölümler ilgiyle izlendi.

80’nin üzerinde işçinin katıldığı toplantı, el ele tutuşularak atılan “Yaşasın işçilerin birliği!” sloganı ile son buldu.

Nürnberg’den işçiler

Lozan’da Ontex işçilerine destek!

İsviçre’de Ontex direnişinin sesini daha geniş kesimlere duyurmak ve kısmen de olsa direnişçi işçilerin maddi ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli faaliyetler gerçekleştiren BİR-KAR, 20 Mart günü Lozan kantonunda bu etkinliklerini sürdürdü.

Türkiyelilerin yoğun olarak bulunduğu iki kahvede Ontex direnişi anlatılarak destek çağrısı yapıldı. Kahvelerde yapılan bilgilendirme konuşmaları ve bildiri dağıtımları ile Ontex direnişine maddi destek sunulması istendi. Bağış kutusu ile masalar tek tek dolaşıldı. Toplamda 460 frang toplandı.

Maddi destek için sürdürülen çalışmaların yanı sıra direnişin bilgisi Lozan’daki bazı ilerici sendikacılara ve sol çevrelere de ulaştırıldı. Bu çerçevede önümüzdeki günlerde Lozan’ın işlek caddelerinden birinde masa açılarak direnişin sesi sokağa taşınacak. Ontex işçilerinin boykot çağrıları Fransızca’ya çevrilerek işçi ve emekçilerden imza ve maddi katkı talebinde bulunulacak.

Kızıl Bayrak / Lozan

Newroz ateşi kampüslerde

DTCF

Newroz, Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde de kutlandı. 17 Mart günü devrimci, demokrat öğrenciler tarafından gerçekleştirilen Newroz kutlaması öncesinde ÖGB “yoğun güvenlik önlemi” aldı. Davul ve zurnanın okul içerisine alınmayacağını belirtmesine rağmen etkinlik gerçekleştirildi. Davulcu ve zurnacının okula girmesi ile birlikte toplu bir şekilde orta bahçeye geçildi. “Biji Newroz, yaşasın Newroz!” pankartının asıldığı alana odunlar getirilerek isyan ateşi yakıldı. Daha sonra Newroz’un özüne dair bir basın açıklaması gerçekleştirildi. “Günümüz Dehaqlarının hala varlığını sürdürdüğü, hala sokak ortalarında insanların katledildiği, öğrencilerin soruşturma terörü ile okullarına alınmadığı ancak tüm bunlara karşı Kawaların mücadelesinin yükseldiği” vurgulandı. Basın açıklamasının ardından davul ve zurna eşliğinde yüzlerce öğrenci kardeşlik halayına durdu. Etkinlik coşkulu halaylar ve sloganlarla sona erdi.

Ekim Gençliği, DYG, DHF, Ankara Anarşi

İnisiyatifi, DÖB, Dev Genç Birliği ve Söz Dergisi’nin örgütlediği etkinliğe 400’ü aşkın öğrenci katıldı. Ankara Gençlik Derneği de eyleme destek verdi.

Ekim Gençliği / DTCF

Çukurova Üniversitesi

Ezilen halkların isyan ateşini simgeleyen Newroz 17 Mart Perşembe günü Çukurova Üniversitesi’nde kutlandı. R1 alanında toplanan kitle lastik yakarak eyleme başladı. Ardından saygı duruşu gerçekleştirilerek basın metni okundu.

Okunan metinde Newroz’un tarihi anlatılarak Newroz’un Kürt halkının isyanını simgelediği, egemenlere karşı bir başkaldırı günü olduğu belirtildi. Açıklamanın devamında sistemin bu defa da Newroz’un içini boşaltmaya çalıştığı ama Kürt halkının çatışa çatışa bu mücadeleyi kazandığı anlatıldı.

Eylem basın açıklamasının ardından çekilen halaylarla son buldu. Eyleme 300 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Çukurova Üniversitesi

Geleceğimiz için metal greviyle dayanışmaya!

Birleşik Metal-İş Sendikasına üye metal işçileri “Metal işçileri tarih yazıyor” kararlılığıyla MESS’e başkaldırdılar. 22 Mart 2011 tarihinde Eskişehir Süsler Doruk fabrikasında greve çıkılmasıyla 20 yılın ardından tarihi bir adım atılmış oldu. 24 Mart 2011 Perşembe (yarın) grev pankartı Kocaeli’nde Standart Depo fabrikasında dalgalanacak. Metal işçileri şahsında işçi sınıfı, MESS şahsında sermaye sınıfına karşı grev silahını kuşanarak gücünü ortaya koymuştur.

Türk Metal çetenesinin imzaladığı kölelik sözleşmesini kabul etmeyen Birleşik Metal-İş üyesi metal işçilerinin çıktıkları yol kısmi bir hak kazanımı mücadelesi değildir. Bu yolda emek ve sermaye cephesi karşı karşıya gelmiştir. Metal işçilerinin haklarını gasbedenler eğitimi ticarileştirenler, üniversiteleri sermayeye açanlardır,

işçi-emekçi çocuklarının eğitim hakkını ellerinden alanlardır.

Bizler genç komünistler olarak sınıf mücadelesinin bir parçası olarak emek cephesini büyötmeye çağırıyoruz. Geleceği, özgürlüğü ve hakları için herkes metal işçileriyle dayanışmayı büyötmelidir. Metal işçileri kazanırsa biz de kazanırız. Metal işçilerinin yürüdüğü yol bizim yolumuzdur. Gençlik bu yolda safları sıklaştırmalıdır.

Metal işçilerinin sesini üniversitelere, liselere taşımamız. Üniversitelerden, liselerden eylemlerle dayanışmayı büyötmeliyiz. Grev alanlarına gençliğin enerjisini, gücünü taşımamız.

Ekim Gençliği

23.11.2011

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Genç-Sen 4. Genel Kurulu yapıldı

Öğrenci Gençlik Sendikası’nın 4. Genel Kurulu 19 Mart günü Ankara’da toplandı. Sabah saatlerinde açılış konuşmaları ile başlayan kurulda ilk olarak dönem raporu salonun oyuna sunuldu. Ardından da “nispi seçim” önergesi ile açılan tartışmalarla beraber ilk önergenin oylanması ancak öğleden sonra tamamlanamadı. Salonun MYK seçimine odaklandığı genel kurul akşam saatlerinde birçok şubenin ve Genç-Sen üyelerinin önergeleri sunulmadan son buldu.

Genel Kurul salonuna geçilmesinin ardından ilk olarak devrim şehitleri adına saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunu eski MYK üyesi Aziz Güler’in yaptığı açılış konuşması izledi. Güler’in konuşmasının ardından Genç-Sen’in bir senelik mücadele seyrini eski MYK üyesi Emre Öztürk değerlendirdi. Konuşmaların ardından yollanan mesajlar okundu.

Genç-Sen’in dönem raporu okunarak salonun oyuna sunuldu. Ardından ise tüzüğe ilişkin bir önerge salona sunuldu. Genel kurul ve şube seçimlerinin “nispi seçim” yöntemi ile yapılmasını öneren değişiklik sendika içinde bulunan politik eğilimlerin nicelikleri oranında temsil edilmesi ve seçimlerdeki ilkesiz pazarlıkların sonlandırılması gerekçeleri üzerinden ortaya konuldu. Bir süredir liberal-reformist blokun içindeki anlaşmazlıklar ve çatırdamaların bir sonucu olarak gündeme gelen bu önergede “sendikal içdemokrasi ihtiyacının” altı çizildi. Blok olarak çıkartılan ortak listeler ve bağımsız adaylardan oluşacak listelerin son seçim sisteminde %50’den 1 eksik olan bir veya toplam seçeneklerin hiç temsil edilememesi ihtimaline dikkat çekilen önerge sunumu ardından alehte ve lehte sözler verildi. Oy çokluğu ile ilk önerge kabul edilmiş oldu.

Tüzük değişikliğine dair ikinci önergenin sonucunda “her 5 Genç-Sen üyesine 1 delege” düşecek biçimde delegasyon sistemi ile Genel Kurul’a gidilmesine karar verildi. 5. Genç-Sen Genel Kurulu’nun 10 Aralık tarihinde yapılması kabul edildi.

Tüzük önergelerinin ardından Temsilciler Meclisi’nin önergesi sunuldu. Birçok konu üzerine önerilerde bulunan önerge, şube ve il meclislerine dayanmadan, temsilcilerin bireysel tartışmaları üzerinden hazırlandığından meşru görülmedi ve kabul edilmedi.

Genç-Sen’in merkezden yürütülen yerellere dayanmayan işleyişini eleştiren, Genç-Sen’in yerellere dayanması gerektiğini vurgulayan, Genç-Sen’in siyasal gençlik örgütleriyle yanyana gelmesinin sendika için sorun yaratabildiğinden tek başına yoğun bir faaliyet örmesi, LGBTT’nin kendi ifade edebilmesi için seçimlerde %10 kotası getirilmesi, birleşik mücadelenin gerekliliğinin önemi, Bandırma’nın şube olması vb önergeler sunuldu. Kürsüden sunulan, genel kurul için önceden veya salondan sunulan birçok önerge TM’ye ertelenmiş oldu.

Son olarak kendini tanıtan blok listeler ve bağımsız adaylar için oylamaya geçildi.

Devrimci Genç-Senliler

Gençliğin eğitim hakkını gasbetmek ve geleceğini karartmak için toplanıyorlar...

Haklarımıza göz koyanlara İstanbul'u dar edelim!

“Uluslararası Yüksek Öğretim Kongresi: Yeni Yönelişler ve Sorunlar Kongresi” TC Cumhurbaşkanı Abdullah Gül’ün “himayesinde” 27-29 Mayıs 2011 tarihleri arasında İstanbul Swisotel’de gerçekleşecek.

Kongre çağrısında, “*Antik Yunan, Roma ve Osmanlı İmparatorluğu’ndan günümüz Türkiye Cumhuriyeti’ne uzanan farklı kültür ve medeniyetlerle birlikte iki eski kıtayı birleştiren ve bu sayede barışın kenti olarak tarihte her zaman önemli bir yere sahip olan*” ve “*2010 yılının Avrupa Kültür başkenti*” İstanbul’un yükseköğretim alanına dair “bilimsel” tartışmalara ev sahipliği yapacağı belirtiliyor.

Kongre ile ilgili hazırlanan internet sitesinde kongrenin amacı şöyle anlatılmakta: “*Kongrenin amacı Türkiye ve dünyada yükseköğretim ile ilgili yöneliş ve öngörülerin tartışılacağı bilimsel bir forum oluşturmaktır. Yükseköğretim ile ilgili temel sorunların tartışılması ve bu sorunlara yönelik çözüm önerilerinin geliştirilmesi hedeflenmektedir. Kongre sonucunda Türk yükseköğretimi ile ilgili uygulanabilir, inovatif ve stratejik yaklaşımların ortaya konulması amaçlanmaktadır.*”

Kongrenin tartışma başlıkları ise şöyle sıralanmaktadır: “*Yükseköğretim felsefesi*”, “*Küreselleşme ve uluslararasılaşma*”, “*Girişimci üniversite, inovasyon ve Ar-Ge stratejileri*”, “*Yükseköğretimde kalite güvence sistemi*”, “*Yükseköğretim finansmanı*”, “*Üniversite, toplum, endüstri, iş dünyası ilişkileri*”, “*Üniversitelerin yapılandırılması*”, “*Ortaöğretimden yükseköğretime geçiş*”, “*Vakıf ve özel üniversiteler*”, “*Yükseköğretim ve öğrenci*”.

Gerekçelendirmede bu tartışma başlıklarının, “değişen dünyada” üniversitelerin “değişmeyen”, “günü yakalamayan” yanlarını dönüşüme tabi tutmak hedefiyle oluşturulduğu ifade edilmektedir. Yani aslında Bologna Süreci ile politik çerçevesi oluşturulan özelleştirme programı bu kongrenin temel gündemidir.

Her şey üniversiteleri şirketlerin arka bahçesi yapmak için...

Kongre ile ilgili yapılan gerekçelendirmede, sık sık kullanılan üniversitenin toplumla bütünleşmesi kavramı gerçekte şirketlerin üniversite ile bütünleşmesini anlatmaktadır. “*... Sanayicilerin üniversitelerden, üniversitelerin de sanayiciden beklentilerinin ortaya konulması, bu kapsamda yasal düzenlemelerin gerçekleştirilmesi*” ifadeleri bu gerçeği başka bir yerde yalın biçimde ortaya koymaktadır. Başka bir yerde de “*teknoloji transferi ofisleri ile üretilen teknolojilerin sadece akademik olarak kalmaması ve ticarileştirilmesi yönünde yeni olanakların değerlendirilmesi*” sözleri ile noktayı koymaktadırlar.

Herbir tartışma başlığı da bu çerçevede bir anlam kazanmaktadır. Örneğin “Yükseköğretimde kalite güvence sistemi” başlığı altında, akreditasyon, mesleki yeterlilik/yetenlik, meslek içi eğitim vb konular tartışılacak. Bu başlıkta kullanılan, “Yükseköğretim kurumlarında ortak kalite düzeyini yakalamak, mezun

edilen öğrencilerin aynı mesleki yetkinlik düzeyine sahip olması, yükseköğretim kurumlarının bu kapsamda kendi yetkinliklerinin belgelendirilmesi, ilgili değerlendirme kriterlerinin belirlenmesi, üniversitelerin bu kapsamda sıralanması” biçimindeki ifadelerle, üniversitelerin ticari bir işletme getirilmesi hedefi ortaya konulmaktadır.

Sermayenin ağzından düşürmediği mali özerklik de “Yükseköğretim finansmanı” başlığıyla tartışmalarda yer alıyor. Yükseköğretim kurumlarının devlet bütçesinden aldığı payla ülke kaynaklarını tükettiğinden yakınarak bu sorunun çözümü için üniversitelerin eğitim ve pembe gelecek satarak kendi finansmanlarını sağlamaları beklenmektedir. İşte sermaye ve hükümetinin üniversite özerkliğinden anladığı da budur. Kongrede bu çerçevede yapılacaklar planlanacaktır.

Gençlik haklarının çalınmasına izin vermemeli!

Kongrenin tartışma başlıkları sermaye ve uşaklarının eğitimi hangi “yönelişler”le düzenlemek istediklerini olduğu gibi ortaya koymaktadır. Açıktır ki söz konusu olan gençliğin eğitim hakkı ve geleceğidir. Çünkü bu kongre gençliğin hak ve geleceğinin parababalarının önüne sürüleceği bir toplantı olacaktır.

Bu nedenle de gençlik eğitim hakkına ve geleceğine sahip çıkmak için bu Kongre’ye karşı sözünü söylemeli, müdahalesini yapmalıdır. Bunun için hayatına ve geleceğine kastedenlerin buluşmasına izin vermemeli, eylemli bir mücadeleyle karşılarına çıkmalıdır.

Bunun içinse şimdiden hazırlıklarına girişmeli, sözünü ve eylemini tok biçimde söyleyeceği bir mücadele programı çıkararak işbaşına koyulmalıdır. Bu çerçevede Kongre günü sokaklarda gençliğin birleşik ve kitlesel yanıtını vermek yanında “nasıl bir eğitim, nasıl bir üniversite?” sorusunun yanıtını arayacağı gerçek bir tartışma-mücadele kürsüsünü de kuralmalıdır.

Ekim Gençliği

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

‘Tehlikeli öğrenciler’ listesi

Ankara Hacettepe Üniversitesi yeni döneme ceza saldırısıyla başlamıştı. İlk dönem açılan soruşturmalar uzaklaştırma ve cezalarla sonuçlanmıştı. Ancak okul yönetimi pervasızlıkta sınır tanımıyor. Ardı ardına gelen soruşturmalarda 1 günde üç soruşturmaya birden girmek zorunda bırakılan öğrencilerin savunma hakları da soruşturma saatleri çakıştırılarak gasbediliyor. Kurulan soruşturma komisyonları adeta siyasi polis gibi çalışıyor.

Öğrencinin daha önce aldığı soruşturma-cezalar, kaçınıcı sınıf ve kaçınıcı senede olduğu, nereli olduğu gibi bilgileri toplanarak bu bilgilerden potansiyel “suçlu!” yaratma çabaları ise yukarıdaki iddiayı doğruluyor. Bu da yetmezmiş gibi (yine siyasi polisin kullandığı bir taktik) komisyonda bulunan hocalar “pırıl pırıl çocuklarsınız, kendinizi kullandırmayın, derslerinize çalışın, bu işler hep böyle başlar iki gün sonra kendinizi dağda bulursunuz vs..” argümanlarla psikolojik birtakım manevralar yapmayı da ihmal etmiyorlar. Açılan soruşturmalar ve verilen cezalar ise mektup olarak ailelere postalanıyor. Senenin başında devrimci faaliyeti stant açma yasağıyla engelleyemeyen okul yönetimi emniyetle işbirliği içinde ‘tehlikeli öğrenciler’ listesi hazırlayıp bu öğrencileri okuldan uzaklaştırarak bu gayesine ulaşmak istiyor.

Ekim Gençliği / Beytepe

İÜ’de gericilere müdahale

İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü’nde 17 Mart günü ilerici ve devrimci öğrenciler Anadolu Gençlik Derneği’nin gerici çalışmalarına müdahalede bulundu.

Müdahale dinci gerici Saadet Partisi’nin gençlik kolu olan AGD’nin 18 Mart Çanakkale ile ilgili yaptığı şoven bir kışkırtma nedeniyle gerçekleşti. Merkez Kampüs yemekhanesine üzerinde İstiklal Marşı’nın bulunduğu Anadolu Gençlik imzalı afişlerin asılması üzerine, solcu öğrenciler yemekhane açılmadan afişleri indirdi. Orada bulunan bir AGD üyesi de sözlü olarak uyarıldı. Uyarıda, “SP’nin de tıpkı AKP, CHP ve MHP gibi gerici bir piyasa partisi olduğu, Türk-İslam sentezi ile toplumun uyuşturulmasına izin verilmesine izin verilmeyeceği” belirtildi.

Bu kişinin arkadaşlarını araması sonrası, yemekhanenin kapanmasına yakın AGD’li yaklaşık 15 kişilik bir grup özel güvenlik ve sivil polislerin de eşliğinde yemekhaneye gelerek afişleri yeniden astı. Yemekhaneyi terk ederken de çıkışta siyasal faaliyet yürüten öğrencilere sözlü sataşmada bulundular. Bunun üzerine karşılık verilerek gericiler püskürtüldü.

Bir süre sonra toplanan ilerici-devrimci güçler yemekhanedeki afişleri söküp diğer fakülteleri de gezerek buralara asılıp asılmadığını kontrol etti.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

Şerzan Kurt davasında erteleme

Muğla'da polis tarafından katledilen Şerzan Kurt'la ilgili açılan davanın 4. duruşması 16 Mart günü Eskişehir'de yapıldı. Davada herhangi bir gelişme olmazken tutuklu yargılanan polis Aytekin İçmez'in tahliye istemi de reddedildi.

Duruşma için Şerzan'ın arkadaşları sabah saatlerinde adliye önünde toplandılar. Sayıları 300'e

yaklaşan kitle içerisinde BDP Grup Başkanvekili Bengi Yıldız ve KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar da bulunuyordu. Adliye önünde Şerzan'ın katillerinin yargılanmasını isteyen kitle içerisinde bir grup duruşmayı izlemek için mahkeme salonuna girdi.

Daha önceki duruşmalarda olduğu gibi bu duruşmada da bir kez daha sivil faşistler provokasyon girişiminde bulundu. Polis barikatlarına yaklaşan bir kişi barikatlara Türk bayrağı asarak provokasyon yaratmak istedi. Ancak başarılı olamadı.

Şerzan'ı başından vurarak ölümüne neden olan Aytekin İçmez'in tahliye talebi reddedilerek dava yine 19 Ocak, 16 Mart tarihlerinden sonra yine devletin katliam tarihlerinden biri olan 6 Mayıs'a ertelendi.

Duruşma sonrasında açıklamalarda bulunan BDP İl Yönetim Kurulu Üyesi İzzet Altun şunları söyledi: "16 Mart yine kara bir tarih olarak karşımızda. Bizler her zaman savaşa, katliamlara, baskı ve zulme hep karşı olduk, bundan sonra da karşı olmaya devam edeceğiz. Başka Halepçeler, Beyazıtlar, Şerzanlar yaşanmasın diye eşitlik, barış ve kardeşlik için mücadele edeceğiz."

Şerzan Kurt geçğimiz yıl 11 Mayıs günü sivil faşist saldırıların ardından polis kurşunuyla katledilmişti.

“Katillerle aynı sofraya oturan bizden değildir!”

Gazi katliamının 16. yılında gerçekleştirilen anmanın ardından Gazi Cemevi yöneticilerinin Gazi Emniyeti ile yemek yemesine yönelik tepkiler sürüyor.

Yemeğin basına yansımaları ve deşifre olması üzerine şehit aileleri ve Gazili emekçiler katillerle aynı sofraya oturanlara tepkilerini gösterdiler. Yemeğe katılanların hiçbir şekilde şehitleri, şehit ailelerinin ve emekçi Gazi halkını temsil etmediğini ifade eden Gazililer gerçekleştirdikleri eylemlerle yemeğe katılanları istifa etmeye ve yaptıkları davranışın bedelini ödemeye çağırdılar.

BDSP, DHF, Partizan, ESP, PDD, Devrimci Hareket, Alinteri, Halkevleri, TKP, Gazi Dersim Derneği, Gazi Pir Sultan Abdal Cemevi Derneği'nin çağrısıyla 19 Mart akşamı eski karakolda toplanan Gazili emekçiler burada "Katillerle oturan bizden değildir / Gazi Halkı" imzalı pankart açarak yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş de ilk olarak 75. Yıl Mahallesi Muhtarlığı'nın önüne gelindi.

Burada yapılan konuşmalarda "Katillerle aynı sofraya oturarak şehitlerimizin yarattığı değerleri kişisel çıkarları için pazarlık malzemesi haline getirenler; hiçbir şekilde şehitlerimizi ve gazili emekçileri temsil etmemektedir. Katillerle oturan bu işbirlikçiler er ya da geç yaptıklarının hesabını verecekler. Sizleri bu işbirlikçilerden hesap sormaya şehitlerimize ve değerlerimize sahip çıkmaya davet ediyoruz" denildi.

Buradan Dörttyol'a, ardından Zübeyde Hanım Mahallesi Muhtarlığı'na oradan da Gazi Cemevi önüne gelindi. Yemek yiyenlere istifa çağrısı yapıldı. Ardından Gazili bir emekçi söz alarak Cemevinin ve muhtarların "biz oraya sadece durum değerlendirmesi yapmaya gittik devlet bizi oyuna getirdi" söylemlerinin yalan olduğunu ifade etti. Karakolda katillerle yenilen yemeğin ifade edildiği gibi aniden gelişmediği, günler öncesinden planlandığı vurgulandı.

Eylemin devamında bir şehit yakını söz olarak konuşma gerçekleştirdi. "Katillerle aynı sofraya oturanlar şehitlerimize ihanet etmiştir" diyerek yaptıkları davranışın bedelini ödetme çağrısı yaptı.

Şehit yakınının yaptığı konuşmanın ardından basın açıklamasına geçildi. Açıklamada devletin katliamcı kimliğine değinildi. AKP hükümeti eliyle hayata geçirilen Kürt açılımı ve Alevi açılımı ile devletin kendi Kürt'ünü, Alevi'sini yaratmaya çalıştığı vurgulandı. Katillerle aynı sofraya oturanların devletin bu kirli oyununun bir parçası olduğu vurgulandı.

500 kişiye yakın katılımın olduğu yürüyüşe Dersimli sanatçı Mehmet Ekici, yerel sanatçı Hasan Ali Esenler, Alibeyköy PSAKD'den ve Okmeydanı Munzur Çevre Derneği'nden temsilciler katılarak destek verdiler.

Kızıl Bayrak / GOP

Aklama duruşması başladı

Antalya'da "dur" ihtarına uymadığı iddiasıyla 18 yaşındaki Çağdaş Gemik'i kurşunlayarak katleden polis Mehmet Ergin hakkındaki kararın, Yargıtay 1. Ceza Dairesi tarafından bozulmasının ardından davanın yeniden görülmesine 22 Mart günü başlandı.

Sermaye devletini ve onun eli kanlı katillerini aklama görevi üstlenen yargı, Çağdaş Gemik'in katili polis hakkında yerel mahkemece verilen kararı bozmuş, Yargıtay 1. Ceza Dairesi, Gemik'i ensesinden vuran polisin, 'olası kastla adam öldürme' suçundan değil, 'kasten yaralama suçundan' "cezalandırılmasına" karar vermişti. PVSK ve TMY ile öldürme yetkisiyle donatılan polisi koruyan düzen mahkemesi bu karar ile katil polisin cezasının yarı yarıya indirilmesine olanak sağlayacak.

Antalya 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlayan duruşmaya Çağdaş Gemik'in babası Haşim Gemik ve annesi Sevgi Efe'nin yanı sıra Antalya Özgürlükler Derneği, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Sosyalist Parti, ÖDP, Eğitim-Sen, Avukat Behiç Aşçı ve yazar Temel Demirer de katıldı.

Kurumlar adına yapılan basın açıklamasında şunlar söylendi: "Bu kanlı utanç tarihinden güç alarak Çağdaş'ı vuran polis, ellerinin sıcak tutulmasından güç alarak tetiği çekti. Bugün de bu mahkeme ile adalet mekanizması onun cezasını tüm insanlığın gözüne baka baka düşürmeye, serbest bırakılmasının yolunu açmaya çalışıyor"

Karar çelişkili

Duruşmanın ardından basına açıklama yapan

Avukat Münip Ermiş, Yargıtay'ın bozma kararındaki çelişkilere dikkat çekerek şunları söyledi:

"Yargıtay 1. Ceza Dairesi bozma kararında, 'Hayati bölgeler hedef alınarak ateş edildiğini gösteren kesin ve yeterli kanıt bulunmadığı anlaşılmıştır' ifadesini kullanarak yaralama sonucu ölüme neden suçundan cezalandırılmasını yani cezanın 6 yılın altına indirilmesini istemektedir. Oysa aynı daire, bu polisin kesinlikle elini beline atıp silah çıkarma yetkisi olmadığını söylemektedir. Daire bir taraftan 'Sanık mağdura doğru iki el ateş etmiş ve sanık ensesinden aldığı tek kurşunla ölmüştür', diğer taraftan ise 'Hayati bölgeler hedef alınarak ateş edildiğini gösterir yeterli kanıt yoktur' demektedir"

T. Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi ile konuştuk...

“Söz, eylemle bütünleştirilmeli”

- Geçtiğimiz haftalarda Türk-İş’e bağlı sekiz sendika genel merkezi olarak bir deklarasyon yayınladınız. Sendikalar olarak bu deklarasyonla neyi hedefliyorsunuz? Bu sendikaları biraraya getiren şey nedir?

- Güncelden yola çıkarak baktığımızda AKP iktidarı işçi ve emekçilerin uzun mücadeleler sonucunda kazanmış olduğu hakları tek tek geri alıyor. Kendisi gibi düşünmeyen sendikalara da yaşam hakkı tanımıyor. “Ya benim gibi düşünceksin ya da senin yaşam hakkın yok” diyor. Bu yüzden Türk-İş Genel Kurulu’na giderken kazanılmış hakları koruyabilmenin ve yeni haklar elde edebilmenin yolu da mutlaka ortak mücadeleden geçmektedir. Bu anlamda ilk etapta belediyelerde Hizmet-İş Sendikası’na geçişler gündeme getirildi. O dönemde Belediye-İş Genel Başkanı Nihat Yurdakul “Kendi örgütlülüğümü koruyabilmem açısından mutlaka Mustafa Kumlu’nun yanında yer almam gerekir” demişti. Pratik süreç de gösterdi ki, Türk-İş yönetiminde onlarla beraber olmasına rağmen gelen saldırının önüne geçemedi. O zaman ne olması gerekiyor? Mevcut örgütlülüğümüzü koruyabilmenin, kuralızsız çalışmanın olduğu işyerlerini örgütleyebilmenin yolu da gücümüzü birleştirme ve kendi gücümüze dayanmaktan geçer. Baskıları ancak bu şekilde püskürtebiliriz.

Yakın dönemde İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nde anakentte örgütlü olan Belediye-İş’ten Hizmet-İş’e geçme yönünde yoğun bir baskı uygulandı. Biz emekten yana olan kesimlerin bu tür baskılara karşı sessiz kalmayacağını dile getirdik. Sekiz sendika olarak, Belediye-İş’e yönelik baskıları protesto ettiğimizi, Belediye-İş’in mücadelesinin yanında yer aldığımızı söyleyerek belediye önünde basın açıklaması yaptık.

Kuralsız, güvencesiz çalışma alabildiğine yaygın olduğu bir süreçte sendikaların görevi mutlaka tüm toplumun güvenceli çalışması temelinde çaba harcamaktır. Güvenceli çalışan işçilerin haklarını kaybetmemesinin yolu güvencesizlerin de örgütlenmesinden geçer diye düşünüyorum. Toplu sözleşmelerde geçmiş dönemlerde kriz arkasına sığındılar. Birtakım hakları toplu sözleşmelerde geri aldılar. Metal ve tekstil işkolunda bunlar yaşandı. Deri işkolunda yaptığımız sözleşmelerde de işverenler hep tekstil ve metal işkolundaki sözleşmeleri örnek gösterdiler. Buradaki mevcut ikramiyelerden geri adım atıldığı, esnek çalışmanın dayatıldığı söylendi. Biz mevcut haklarımızı uzun süre çadırlarda, direnişlerde elde ettik. Bunun geri verilmesi mümkün değil. Geçmiş toplu sözleşmelerde esnek çalışmayı koymadık. Bu dönemde de gerek ikramiyelerin gasp edilmesiyle ilgili gerekse de yeni işçi alımında patronların talepleri var. Bunu tekstilde hayata geçirdiler. Eski işçiler “bizim haklarımıza dokunmuyor” diye düşündüler ama bir süre sonra eski işçi kalmadı. 120 günlük ikramiye alan işçi çıkarıldı. 75 günlük ikramiyeyle yeni işçiler alındı. Mevcut hakları korumanın dışına çıkamıyorsa elimizdeki hakları da korumamız mümkün değil. Daha önce de, AKP iktidarının saldırılarına ve torba yasaya karşı sessiz kalınmaması gerektiğini, emek kesimleri birleşerek alanlara çıkılması gerektiğini ortaya koymuştuk. Ancak mevcut yönetim

suskunluğu yeğledi. Korumacı bir mantıkla var olan üyelerini kaybetmeme adı altında AKP’nin yıpranmaması temelinde çaba harcadı. Bununla ilgili mutlaka birşeyler yapmamız gerektiğini söyledik.

Bu çerçevede ayrıca DİSK ve KESK’e bağlı sendikalarla beraber Ankara’da bir miting yapacağız. Sendikalaşma nedeniyle yoğun bir işten atma saldırısı yaşanıyor. Trakya’da, İstanbul’da ve değişik bölgelerde mevcut hakları koruyabilmenin ve insanca çalışabilecek bir ortamı yaratabilmenin yolu da mücadeleden geçiyor. Örneğin Deri-İş olarak, 2008 yılında Desa Deri’de kuralsız çalışmaya karşı başlattığımız bir mücadele var. İlk etapta yoğun saldırılarla karşı karşıya kalmıştık. Hatta sendikamızı “illegal örgüt” olarak lanse ettiler. Bu saldırıları geri püskürtebilmenin yolu da kararlı bir duruş sergilemekten geçmektedir. Sessiz kalınması halinde saldırılar daha da yoğun yaşanacaktır. Ulusal ve uluslararası düzeyde yürüttüğümüz kampanya sonucunda işveren bir protokol yapmak zorunda kaldı. Ancak bir süre sonra siparişlerinin geri gelmesiyle tekrar aynı davranışını sürdürdü. Şu aşamada ise iki arkadaşımız Düzce’de direnişler. Yine Trakya’da Grup Suni Deri’de arkadaşlarımız direnişler. Petrol-İş Sendikası’nın direnişleri var. Hedefimiz, bu direnişleri mümkün olduğu kadar bütünleştirmektir.

Bu yüzden bundan sonraki süreçte sadece mevcut hakları korumak yerine güvencesiz milyonları da örgütlemeyi önümüze koymamız gerekiyor. Bizim asıl hedefimiz sendikalı olan %5’lik kesimin dışında kalanlar olmalıdır. Geçmişte Türk-İş genel kurullarında da bunu söylemiştik. Kamudaki işyerlerinde sendikalı işçi sayısı geriye doğru gidecek. Tek çözüm özel sektördeki çalışanların örgütlenmesidir. Biz de örgütlenme komisyonundaydık. Pilot bölgelerin tespit edilmesi ve sendikaların ortak olarak büro açması ve sendika aidatının 1/4’ünün ise sendikaya üye olup işten atılan işçilere ödenmesi önerisi Türk-İş Genel Kurulu’nda karar altına alınmasına rağmen bu karar uygulanmadı. Biz 100 günü aşkın süredir direnişteyiz. Bir gün zahmet edip ne ziyaret etme olayı var ne de tüzük gereği bir dayanışma içerisinde bulunuyorlar. Onların mantığıyla hareket edersek bu saldırılara boyun eğmek gerekir, hükümetin yaptıklarını doğru kabul etmek gerekir. Türk-İş yönetimi böyle bir tavır içerisinde.

“Ontex işçilerinin mücadelesine destek verilmeli”

- Türk-İş’e bağlı sendikalar olarak “Nerede bir direniş, nerede bir mücadele varsa orada olacağız” diyorsunuz. Bu direnişlere nasıl sahip çıkacaksınız? Örneğin Ontex işçilerinin direnişine bu sendikalar sahip çıkacaklar mı?

- Şu anda farklı bölgelerde direnişler var. Küçük küçük direnişlerin merkezleştirilerek gündeme oturtulması gerekiyor. Her sendika kendi bazında hareket ediyor. Her sendikanın kendi başına hareket etmesiyle tek başına sonuç almak mümkün değil. Direnişleri bütünleştirmeye yönelik adımlar atmamız gerekiyor. Direnişte olan işyerlerini ziyaret edeceğiz. Somut olarak şu gün, şu tarihte, şu işyerini ziyaret etme durumu yok. Mutlaka biraraya geleceğiz. Dileğimiz bu direnişleri bütünleştirmek ve sahiplenmektir. Ontex’teki işçilerin durumu biraz daha farklı. Oradaki arkadaşların yapılan toplu sözleşmeye tabanın da iradesini yansıttıklarını görüyoruz. Biz de, tabanın söz ve karar hakkı ilkelerini savunan sendikalardan bir tanesiyiz. Tabanın iradesini toplu sözleşmeye yansıtmada konusunda mutlaka arkadaşların haklı mücadelesine destek vermemiz gerekir. Bunu sözle değil, eylemimizle bütünleştirmemiz gerekiyor.

“Sendikal bürokrasiyle mücadele edilmeli”

- Ontex örneğinde de görüldüğü gibi sendikal bürokrasi bugün şube yönetimlerine kadar inmiş bulunuyor. Tepesinden şubesine kadar bu anlayışın temelinde ne var?

- Bugünkü sendikal anlayış işçilerin taleplerine yanıt vermiyor. Bugün sorun mevcut statükoyu korumaya indirgenmiştir. Güvencesiz, kuralsız çalışan işçileri örgütlenme yönünde önüne bir program koyamamaktır. Her işkolunda, her sendikada üyelerini koruma durumu var. Bu krizden çıkmanın yolu da yeni alanlar açmaktır. Örneğin geçmişte biz Düzce’de örgütlenmeye gittiğimizde diğer sendikalara da çağrı yapmıştık. Orada iş kollarını ayırmaksızın tüm sendikaların ortak mücadele etmesi gerekir. Ancak böyle sonuç alabiliriz demiştik. Geçmişte sendikalar çekimser davranmıştı. Eğer ortak hareket etmiş olsaydık farklı olurdu. Israrlı ve kararlı olunca bu saldırıların geri püskürtülebileceğini gördük. Bizim esas sorunumuz budur. Sendikaların işkolu ayırmaksızın ortak hareket ederek rahatlıkla kuralsız çalışmanın ortadan kaldırılması noktasında yol açılabileceğini düşünüyorum. Düzce’de tüm işverenler DESA işverenini ziyaret ettiler. Tüm gücümüzle yanınızdayız dediler. Küçük olsun benim olsun anlayışından vazgeçmediğimiz sürece bu saldırıları geri püskürtemeyiz. Bugün sendikal bürokrasi bu direnişleri büyütmeyi değil tam tersine bastırmayı hedefliyor. Emekten yana olan kesimlerin de sendikal bürokrasiye karşı mücadelelerini birleştirmeleri gerekiyor. 3 Nisan’da yapacağımız eylemde buna uygun davranış sergilememiz gerekiyor. Herkes samimi davranırsa buradaki bu mücadele de 1 Mayıs’a olumlu bir şekilde yansır.

Kızıl Bayrak / İstanbul

3 Nisan eylemi ve sendikalar birlik üzerine...

Geçtiğimiz hafta, biraraya gelen 20 civarındaki sendika ve meslek odası “güvencesizliğe ve taşeronlaştırmaya karşı” 3 Nisan’da Ankara’da bir eylem yapacaklarını açıkladılar. Kararın altında imzası bulunan örgütler şunlar: DİSK’e bağlı Birleşik Metal-İş, Dev Sağlık-İş, Nakliyat-İş, Limter-İş, Sine-Sen, Dev Maden-Sen, Sosyal-İş, Emekli-Sen, Basın-İş; Türk-İş’e bağlı Petrol-İş, Hava-İş, Tek Gıda-İş, Belediye-İş, TÜMTİS, Deri-İş; KESK’e bağlı Eğitim-Sen, SES, Haber-Sen; Türk Tabipleri Birliği ve Enerji-Sen. TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası ve Spor-Sen de bu eylemi desteklerini bildirdi.

Sendikalar adına ortak basın metninde, “Bizler tüm bir hayatın güvencesizleştirilmesine, esnek çalıştırmaya, taşeronlaştırmaya, sendikasılaştırmaya karşı direnenler, mücadele edenler olarak, omuzlarımızın ve yüreklerimizin üzerinde yükselen bu süreci bilinçle ve dayanışmayla donatmak amacıyla ortak taleplerimizi ortaya koymak için yeni bir adım daha atıyoruz. 3 Nisan’da Ankara’da buluşuyoruz” denildi. Hava-İş Genel Başkanı Atilay Ayçin ise bu birlikteliğin 3 Nisan’da bitmeyeceğini ve ilerleyen günlerde süreceğini belirterek, 1 Mayıs’ta ve seçim sonrasında da beraber olacaklarını ifade etti.

Açıklamada da belirtildiği üzere bu adım oldukça geniş bir kesimi içine alması bakımından önemli bir adımdır. Güvencesizleştirme, sendikasılaştırma vb. saldırıların yoğunlaştığı bir süreçte sendikaların biraraya gelerek eylem kararları almaları önemlidir. Ayrıca eylemli bir mücadele süreci örmenin özel bir ihtiyaç olduğu da kesindir. Çünkü Türkiye işçi sınıfı için tarihi önemde kayıpların yaşandığı bir dönemden geçmekteyiz. Torba yasası adı altında kazanılmış haklar gasbedilmiş, çalışma koşullarında kuralızsızlığı ve güvencesizliği getiren uygulamalar ne yazık ki sorunsuzca yasallaştırılmıştır. Kuşkusuz sermaye cephesindeki bu rahatlık, işçi hareketinin bugünkü bilinç, örgütlenme düzeyi ve mücadelesinin niteliği ile ilgilidir.

20 sendika ve meslek odasının birlikteliği sonucu alınan 3 Nisan eyleminin ön hazırlık sürecinde yansıyanlar ise, bu birliğin ortaya koyduğu iddiaları zayıflatmaktadır. Eğer 3 Nisan eylemi, mücadelede bir ilk adım niteliğinde olarsa bu da ancak ciddi bir çalışma ölçüsünde mümkündür. Aksi halde bu eylem önu-arkası olmayan bir Ankara eylemi olmanın ötesine geçemeyecektir.

Şu durumda sınıf mücadelesinde en büyük sorun da, mücadele ile hak alma iradesi arasındaki bağların kopmuş olmasıdır. Eylemli süreçler hedeflerine uygun bir bilinç, anlayış, sorumluluk ve pratik kararlılıkla birleştirilememektedir. Bu durumda da sonuçsuz ve bir yerden sonra da ilginin düştüğü merkezi eylemler olmaktadır.

Bunun aksi ise fabrika temelli çalışmalar ile militan bir mücadele hattını birarada ele alabilmektir. Bu hattan ilerlendiğinde gerçek anlamda birleşik ve sonuç alıcı bir mücadelenin imkanları da elde edilmiş olur. Bu nedenle tek başına 20 sendikanın yan yana gelmesi yetmemektedir. Önemli olan işyeri-fabrika zemininde, tabanın iradesini açığa çıkartacak yol ve yöntemler geliştirmektir. Bunu da kararlı bir eylem hattıyla birleştirebilmektir.

Kıscacası tabanın iradesine ve gücüne dayanmayan her birliktelik ismi geçen sendika sayısı ne kadar fazla olursa olsun, sürece kendi rengini verecek etki

yapamaz, hedeflenenler iyi niyetten öteye gidemez.

Geçmiş deneyimler aşılmadan geleceğe yürünemez

Geçmişte de çeşitli dönemlerde böylesi birliktelikler için biraraya gelinmiş, bir dizi eylem örgütlenmiştir. Ancak bu süreçlerin hemen hepsi sınıf mücadelesinde ilerletici bir rol oynamadan büyük ölçüde fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Eğer “yeni” bir dönemden bahsediliyorsa, yapılması gereken bu geçmişin eleştirel bir değerlendirilmesini yapmakla işe başlamak. Böyle bir değerlendirmenin yapıldığına ve bunun oluşturulan birlikteliğin bilincine ne kadar yansıdığına dair yapılan açıklamalarda bir bilgi yoktur.

Öte taraftan biraraya gelen bu sendikal platform kendisini, konfederasyonların mevcut çizgisinden hangi farklılıklarla ayırdığını da net bir şekilde ifade etmelidir. “İleri” bir duruşu temsil etme iddiası taşıyanlar, “geri” olanı işçi ve emekçiler önünde mahkum etmek zorundadırlar.

Çok değil bir yıl önce TEKEK direnişi ile gelişen bir süreç yaşandı. Genel grev söyleminin tabanda sıkça dillendirildiği, bu nedenle de, göstermelik de olsa konfederasyonların biraraya geldiği ve 26 Mayıs tarihinin genel grev için seçildiği sürecin üzerinden bir yıl bile geçmedi. Bu eylemin de temel hareket noktasının güvencesizliğe karşı olduğu düşünülürse, dediklerimiz daha iyi anlaşılabilir. O zaman da aynı

sendikalar aynı kaygıları ifade etmekteydi. Ancak koşullar ve olanaklar oldukça elverişliken üst kademe bürokratlarına karşı bir direnç oluşturulamamıştı. Ayrıca değinmek gerekir ki, güvencesizliğe karşı öne çıkan TEKEK direnişini yarı yolda bırakan Tek Gıda-İş yönetiminin de bu birliktelikte yer alması ayrı bir soru işaretidir. Zira bu mücadeleye ne katacağı, geçmiş bir yıla bakılarak rahatlıkla anlaşılabilir.

Devrimci sınıf mücadelesini yükseltelim!

Sonuç olarak böylesi üstten birlikteliklerin akıbetine dair pek çok deneyim vardır. Bu birlikteliklerin işçi hareketinin önündeki tıkanan yolları aşma konusunda ne derece işlevli oldukları da bilinmektedir. Bu nedenle bir kez daha vurgulamak gerekir ki, devrimci bir işçi hareketi geliştirilmeden, güvencesizlik ve geleceksizlik getiren saldırıları durdurmanın ve genel olarak toplumu saran karanlık tablodan kurtulmanın yolu yoktur. Kurtuluşun yolu, taban iradesini ve gücünü açığa çıkartarak devrimci sınıf mücadelesini yükseltmekten, işçi sınıfını, bağımsız sınıf çıkarları doğrultusunda örgütlemekten geçmektedir. Bunu başarmanın yolu ise, sendika yöneticilerinin yanyana gelmesinden değil, asıl olarak tabandan öncü işçi ve emekçilerin mücadeleyi omuzlama iddiasıyla birleşmesinden geçmektedir. Bu yapılabildiği ölçüde de böylesi birlikler gerçek işlevini yerine getirebilecektir

Casper işçilerine destek

İstanbul Ümraniye’de kurulu Casper Bilgisayar’da çalışırken DİSK’e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası’nda örgütlendikleri için işten atılan Casper işçileriyle dayanışma büyüyor. Beyaz yakalı işçiler direnişçi işçilerin yalnız olmadığını belirterek direnişle dayanışma çağrısı yapıyorlar.

DİSK’e bağlı Bank-Sen, Plaza Eylem Platformu (PEP), Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği (ÇMÇ-DER), Bilişim ve İletişim Çalışanları Dayanışma

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ağı (BİÇDA) 18 Mart günü yaptıkları ortak açıklama ve Maslak’taki plazalar bölgesinde gerçekleştirdikleri bildiri dağıtımı ile Casper işçilerinin direnişiyle dayanışma çağrısı yaptılar.

Banka, sigorta, finans, çağrı merkezi, bilişim, iletişim, plaza çalışanlarını Casper işçileriyle dayanışmaya ve Casper Bilgisayar ürünlerini boykot etmeye çağırarak imzacılar, Casper işçileri ve grev sürecine girecek metal işçileriyle dayanışma çalışmalarını süreklileştireceklerini belirttiler.

Emek örgütleri: Susmayacağız!

Gazeteci Nedim Şener ve Ahmet Şık'ın tutuklanmalarıyla beraber artan baskı politikalarına dikkat çekmek isteyen DİSK, KESK, TMMOB ve TTB 18 Mart günü İstanbul, İzmir ve Ankara'da eylemler gerçekleştirdi.

“Özgür, laik, demokratik ve bağımsız bir Türkiye için şimdi susmanın değil ses çıkarmanın zamanıdır” sloganıyla gerçekleştirilen eylemlerin Ankara ayağında, Kolej Kavşağı'nda toplanılarak Sakarya Caddesi'ne yüründü. Ortak açıklamayı TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı okudu. İzmir'de de Konak YKM önünde toplanılarak Eski Sümerbank önüne yüründü.

İstanbul'daki basın açıklaması ise Taksim Tramvay Durağı'nda gerçekleştirildi. Direnişçi Ontex-Canbebe işçilerinin de katılım sağladığı basın açıklamasına Hava-İş de destek verdi.

Taksim'deki eylemde “SUSMAYCAĞIZ!” başlıklı ortak açıklamayı okuyan KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar, AKP'nin sermaye yanlısı politikalarına dayalı saldırıları ile birlikte gündelik hayatın muhafazakârlaşması temelindeki baskılarını arttırarak sürdürdüğünü dile getirerek sözlerine başladı.

AKP'nin teşhir edildiği açıklamada şu ifadeler yer verildi: “AKP, emekçilere yönelik ‘Torba Yasa’ saldırısı ile emperyalist sömürü politikalarının yarattığı işsizlik ve güvencesizliği yaygınlaştırdı. ‘Torba Yasa’ya karşı çıkan emekçiler ise polis barikatı, cop ve gazla durdurulmaya çalışıldı.

Tayyip Erdoğan, Mısır halkının yoksulluk ve işsizliğe karşı isyanı karşısında Mübarek'e ‘halkın taleplerini

dikkate al’ diye seslenirken, ülkemiz sokaklarında polis gazından göz gözü görmüyordu. Türkiye’de ‘ileri demokrasi’ adı altında otoriter bir rejim kurulurken emekçilerin tarihe düştüğü ‘Sonun Mübarek Olsun’ sözü unutulmamalıdır.”

AKP'nin, darbe dönemlerini aratmayan yöntemlerle, her dönem baskı altında olan yurtseverlere, devrimcilere, emekçilere, gençlere, gazetecilere yönelik saldırıların ve muhalefeti bastırmaya, sindirmeye yönelik baskı politikalarının da hızını arttırdığının belirtildiği açıklamada yeni bir otoriter yönetimin oluşturulduğu bir sürece girildiği tespiti yapıldı.

Açıklama şu sözlerle devam etti:

“Üniversitelerde söz ve karar hakkı, kamusal, parasız, bilimsel, demokratik ve ana dilinde eğitim için mücadele eden gençlerin talepleri polis baskısıyla, gözaltılarla, tutuklamalarla ve iktidarın provokasyonları ile susturulmaya çalışıldı. İktidarın iştirilmiş yazarları gençleri ‘terörist’ ilan ederek hedef haline getirmeye çalışmakta.

Sisteme muhalif olan ve halktan yana yayın yapan devrimci, yurtsever ve sosyalist basın helikopterli baskınlarla, cezalarla susturulmaya çalışılırken, şimdi de AKP'nin düzenini ve cemaati eleştiren gazeteciler, ‘terörist’ ilan edilerek gözaltına alınmaktadır. AKP'ye karşı olan herkesi ‘Ergenekoncu’ ilan ederek, aslında gerçek ‘Ergenekon’u aklamaya, ilgisi olmayanları da itibarsızlaştırmaya çalışan bu yaklaşım artık ifade ve düşünce özgürlüğünü hedef almaktadır.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da ‘özgürlük’ yürüyüşü

Gazetecilere Özgürlük Platformu, İstanbul Taksim'de gerçekleştirdiği kitlesel yürüyüşlerin ardından taleplerini bu kez Ankara sokaklarına taşıdı. Ankara'da 19 Mart günü gerçekleştirilen eylemde “cezaevlerindeki gazetecilerin özgür bırakılması” ile “basın ve ifade özgürlüğünü kısıtlayan yasa hükümlerinin değiştirilmesi” talepleri dile getirildi.

Kolej Meydanı'nda toplanan çok sayıda gazeteci Kızılay'a yürüdü. “Özgür basın susturulamaz!”, “Özgür basın özgür toplum!”, “Susma haykır, özgür basın haklı!”, “Çeteciler dışarıda gazeteciler içeride!” sloganlarının atıldığı yürüyüşte gazetecilerin oluşturduğu kortejin etrafında tüm gazetelerden oluşan zincir taşındı. Kortejin başında “Özgür basın varsa, özgür toplum vardır” pankartı yer aldı.

Kızılay'a yaklaşıldığı sırada Gazetecilere Özgürlük Platformu'nun hazırladığı 68 tutuklu gazetecinin resimleri açıldı.

Yürüyüşün ardından Kızılay'da SSK İşhanı önünde basın açıklaması yapılırken açıklamanın, ses düzeneği olan otobüsten yapılmasına polis izin vermedi. Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Başkanı ve Gazetecilere Özgürlük Platformu Dönem Başkanı Ercan İpekçi, burada yaptığı açıklamada 68 gazetecinin cezaevinde olduğunu belirterek “Onlar onurumuz, onlar gururumuz” dedi.

İpekçi, yargılanmaktan, tutuklanmaktan korktukları için değil, halkın sesinin kısılmasından ve haber alma hakkının yok edilmesinden endişe duydukları için bu eylemin yapıldığını vurgulayarak özgürlük talebini haykırmak için sokaklarda olduklarını ifade etti.

Bir yıldan fazla süredir Diyarbakır Cezaevi'nde bulunan Hawar gazetesinden Bedri Adanır'ın mektubunda “Vedat Kurşun'a verilen ceza Radikal'de çelimsiz bir haberle geçirilmemeli. Ahmet Şık'ı da Günlük, Devrimci Demokrasi gibi gazeteler aynı düsturla savunabilmeli. Çünkü bu savunma; hak ve özgürlüklerin, demokrasinin savunulmasıdır” diye yazdığını aktaran İpekçi, Türkiye'nin her kültürden, her fikirden, her inançtan yetişmiş değerlerine sahip çıkmaya ihtiyacı olduğunu vurguladı.

Cezaevlerindeki 10 kadın gazeteciden birisi olan Suzan Zengin'in mektubunda, gazetede yayımlanan yazılarının bilgisayar ortamındaki hallerinin örgütsel belge olarak yasadışı ilan edildiğini belirttiğini söyleyen İpekçi, Hükümet'e ve milletvekillerine “Gazetecileri potansiyel suçlu olarak gösteren yaklaşımlardan vazgeçin. Devletin üst kademelerinde ortaya konan bu suçlayıcı tutum, inanılmaz bir şekilde her kademedeki ‘durumdan vazife çıkaran’ görevlileri etkilemekte, basın ve ifade özgürlüğü üzerindeki baskıların topluma nüfuz etmesine yol açmaktadır. Bu konuda, masumiyet karinesine uygun olarak daha titiz beyanlarda bulunmanızı istiyoruz” diye seslendi.

TMMOB'den miting çağrısı

TMMOB “Geleceğimiz için, halkımız için, ülkemiz için” diyerek 15 Mayıs 2011 Pazar günü Ankara'da bir miting gerçekleştirecek.

Mitingi gerçekleştirme nedeni olarak bir dizi sorun sıralayan TMMOB, bu sorun ve saldırılara karşı mücadele çağrısı yaptı.

TMMOB'nin yaptığı açıklamada mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı uygulamalarının ve eğitiminin büyük tahribata uğradığı belirtilerek, nitelikli işgücü olan mühendis, mimar ve şehir plancılarının işsizlik oranının arttığına dikkat çekildi.

AKP iktidarı dönemindeki serbestleştirme, ticarileştirme yönündeki yasa ve mevzuat değişiklikleri ile tüm toplumu ve ilerici meslek kuruluşlarını otoriter bir yapı içinde teslim alarak dönüştürme çabalarının TMMOB'yi kapsadığı söylendi.

Mühendislerin kendi uzmanlık alanlarında iş yapamaz hale getirildiği belirtilerek kamu sağlığı ve

güvenliğinin iş sahibinin insafına bırakıldığına dikkat çekildi. Kamu eliyle yürütülmesi gereken hizmetlerin de hızla taşeronlaştırıldığı belirtildi.

Mücadele Postası

“Hiçbir şey için olmasa da çocuklarımız için...”

Japonya'daki deprem ve tsunami felaketinin ardından meydana gelen Fukushima Nükleer Santrali'nde yaşanan radyasyon sızıntısı gözleri bir kez daha insanlık düşmanlarına ve onların icraatlarına çevrilmesine neden oldu.

Doğanın neden olduğu yıkımın sonuçlarına vurgu yapılırken hafızalarımızı silmeye çalıştılar. Oysa ki bu ilk değildi son da olmayacaktır...

- Temmuz 2008'de Fransa Tricastin Nükleer Santrali'nde 100 görevli radyasyona maruz kaldı.

- 2004 yılında Japonya Mihama reaktöründe buhar patlaması sonucu 5 işçi hayatını kaybetti.

- 30 Eylül 1999 tarihinde yine Japonya'da Tokaimura santralinde zincirleme reaksiyon başladı ve 2 çalışan radyasyon sebebiyle hayatını kaybetti, 400'den fazla insan radyasyona maruz kaldı ve bakım masraflarını üstlenmemek için güvenlik raporlarıyla oynadığı ortaya çıktı.

- 26 Nisan 1986 Çernobil, Ukrayna, Belarus ve Türkiye'nin Karadeniz kıyıları radyoaktif kirlenmeye maruz kaldı ve bu kirlenmenin etkileri insan yaşamını etkilemeye devam ediyor.

Liste Rusya (1957), Pensilvanya (1979), İngiltere (1957) gibi ülkelerde meydana gelen radyasyon sızıntılarıyla uzatılabilir.

Bu kadar kaza ve radyoaktif sızıntıya rağmen nükleer santraller konusunda ısrarcı olmaları tesadüf olmanın ötesinde büyük şirketlerin kâr ve rekabet hırsından kaynaklıdır.

Japonya'daki radyasyon sızıntısı gösteriyor ki maliyetleri kısmak ve güvenlik teftişlerini arttırmaktansa sermayelerini kutsamak, onlar için insanlığın felaketini engellemekten çok daha değerli. Japonya'nın, fay hatlarının aktif olduğu bir ülke olduğu düşünülürse doğanın kapitalizm karşısında ne kadar masum olduğu anlaşılabilir.

Olay dünyada bu kadar vahim iken Türkiye'de açılması planlanan santraller konusunda geri adım atılmamış, muhalefet ve iktidar el ele nükleer santrallere karşı olmadıkları konusunda hemfikir olmuşlardır. Çernobil'in etkileri Karadeniz kıyılarında hala kendini insanlar ve toprak üzerinde hissettirirken, Akkuyu'da

nükleer santral kurulmasıyla ilgili anlaşma her şeye rağmen tamamlanmıştır. Üstüne üstlük Akkuyu santralinin 25 km. uzağında Ecemiş fay hattının aktif olduğunun tespit edilmiş olmasına rağmen.

Beri taraftan Başbakan Erdoğan'dan “evdeki tüpün de riskli olduğu” açıklaması gelmiştir ve böylece aymazlıkta sınır tanımadığını bir kez daha göstermiştir.

Sonuç itibariyle işçi ve emekçiler hiçbir şey için mücadele etmeseler bile çocuklarının hayatı için mücadele etmelidir! Dünyanın neresinde olursa olsun kapitalist sömürü düzeni insanlığı bir kez daha amansız felaketler ve ölümle karşı karşıya bırakmaktadır. Doğanın değil sermaye düzeninin öldürdüğü bir kez daha tarih önünde kanıtlanmaktadır.

Bursa'dan bir okur

“Ev işçisi kadınların örgütlenmesi lazım”

Bundan 10 yıl önce, ev işine giden kadınlar, ev işine gidiyoruz, demezlerdi, utanırlardı. Onlara verilen ad onur kırıcıydı. Güzel bir isimleri yoktu, hizmetçi, gündelikçi, bakıcıydı onların adı. O yüzden, gizli giderlerdi işe. Oysa, onların yaptıkları da, diğer işlerden farksız bir işti. Tek farkı, sigortasız ve güvencesiz çalışmalarıydı.

Kimin umurunda, bizim sigortamız yok, güvencemiz yok. Bir de tepeden bakarlar bize, hor görürler. Hor

görenlerin, tepeden bakanların bizlerden tek farkı, paraları. Bizler onların kirllettiklerini temizliyoruz. Bu düzen, her şeyi kirletti. İnsanı insana köle etti. Hayatlarımızı bu kirli dünyaya mahkum etti. Uyanmak lazım, bilinçlenmek lazım. Ev işçisi kadınların örgütlenmesi lazım. Bilinçlenmeli, sorunlarımızı tartışmalı ve örgütlenmeliyiz. Bizler Ümraniye İşçi Kurultayı'na bu çağırışı taşıyacağız.

Ümraniye'den ev işçisi bir kadın

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

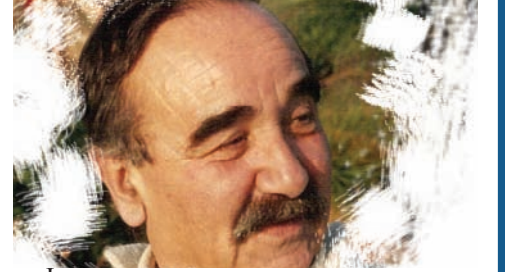
Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

CMYK

Orhan İyiler'in anısına

I
Bir dost gitti
mavi atlası kucaklayarak.
Ve dört mevsim
alev alev yanarak.
İşiterek düştü göktaşımız
kararan yeryüzünü.
Hasretti gözleri...
Gülen gözlere.

II
Ölüm de gerçek mi
eeyy ustam!
Neden sığamadın göklere?
Dar geldi biliyorum
ateşten çemberi zulmün.
Kalemin ustura ağzı
iki yanı keskin.
Gerçeğin peşi sıra
raflardan indirdin;
kayıp gülün dosyasını...
Aradın...
“İşte gerçek” dedin.

III
Bizim için senin adın
çağlar ötesinden gelen
görmekli bir ses...
Ve hiç yitmeyecek
duyulacak bir nefes.
Bir direniş çadırında
“Bir Gün Bile Yaşamak”
hocam sana has.

IV
Şimdi kalbim dinamit kuyusu...
Yakında patlayacak.
Gözlerim, çocukların gülen gözlerine
senin anılarını bakacak.
Çok zaman kalmadı bilmeliyiz.
Toprakta tohum...
Ağaçta tomurcuk:
- Bil ki küçük çocuğum
yine bahar gelecek.

V
Yaralı geyikler misali ben
hangi çağlıtıdan su içmeli...
Hangi çeşmelerde
yumalıyım yüzümü.
Ustamın yüzü...
Yüzlerimiz.
Giden ustamız, yüzakımız.

***Rahime Henden
Çobançeşme
25.02.2011***

**Devrime adanmışlığın ve
siper yoldaşlığının adı...**

KIZILDÖRERİ!